

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 54

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 18 de setembre del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 6701/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millora de l'ocupació laboral. 2091
  - 2) RGE núm. 6702/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a augment de l'IVA. 2092
  - 3) RGE núm. 6961/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a com ha evolucionat la recaptació tributària de la CAIB en el que portem de l'exercici 2012 respecte de l'anterior. 2093
  - 4) RGE núm. 6825/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Duran i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a línia d'ajudes per fomentar l'ocupació. 2094
  - 5) RGE núm. 6830/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comissió d'estudi, seguiment i avaluació de l'assistència sanitària. 2095
  - 6) RGE núm. 6833/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació de la Red Tetra i TDT a Eivissa. 2096
-
-

- 7) **RGE núm. 6838/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a femer d'Europa. 2096
- 8) **RGE núm. 6839/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cremar fems de fora. 2098
- 9) **RGE núm. 6840/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a autonomia dels ajuntaments en l'exigència del català. 2099
- 10) **RGE núm. 6843/12**, de l'Hble. Sra. Margalida Font i Aguiló, diputada no adscrita, relativa a targeta sanitària individual. 2100
- 11) **RGE núm. 6845/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. 2101
- 12) **RGE núm. 6826/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de lloguer 2012. 2102
- 13) **RGE núm. 6827/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'implantació d'energies renovables a Menorca. 2103
- 14) **RGE núm. 6828/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Consell de coordinació del nord de Mallorca. 2104
- 15) **RGE núm. 6829/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millores en el sistema de gestió d'emergències de l'112. 2104
- 16) **RGE núm. 6831/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a beneficiaris de la subvenció al Projecte Home. 2105
- 17) **RGE núm. 6832/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a esportistes d'alt nivell. 2106
- 18) **RGE núm. 6836/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a crisi i discapacitats. 2107
- 19) **RGE núm. 6837/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a qualitat de la sanitat pública. 2108
- 20) **RGE núm. 6834/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avals a petites i mitjanes empreses. 2109
- 21) **RGE núm. 6844/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a fems d'Europa. 2110
- 22) **RGE núm. 6841/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inici del curs escolar. 2111
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 6615/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en llistes d'espera. 2112
- III. Debat del Dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de llei RGE núm. 2567/12**, de mesures tributàries per a la reducció del dèficit de la comunitat autònoma de les Illes Balears (procedent del Decret Llei 4/2012). 2117
- IV. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 10/2012**, de 31 d'agost, pel qual es modifica el Decret Llei 5/2012, d'1 de juny, de mesures urgents en matèria de personal i administratives per a la reducció del dèficit públic del sector públic de la comunitat autònoma de les Illes Balears i d'altres institucions autonòmiques, i s'estableixen mesures addicionals per garantir l'estabilitat pressupostària i fomentar la competitivitat (escrit RGE núm. 6627/12). 2128
-

EL SR. PRESIDENT:

(...)

I.1) Pregunta RGE núm. 6701/12, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millora de l'ocupació laboral.

Primera pregunta, RGE núm. 6701/12, ajornada a la sessió anterior, relativa a millora de l'ocupació laboral que formula la Sra. Joana Barceló i Martí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller, Sr. Vicepresident, fonamentalment la pregunta va encaminada entorn a quines són les mesures per millorar l'ocupació laboral a les nostres illes que preveu el Govern de les Illes Balears.

Tenim que de tots els indicadors laborals del segon trimestre d'aquest any, igual que els mateixos indicadors laborals del mes d'agost no hi cap indicador en positiu, per tant més que mai és important poder plantejar mesures que ajudin -repetim- a la millora de l'ocupació laboral.

Per tant, aquesta és la pregunta, Sr. Vicepresident. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, el que acaba de dir no és exactament així. Es demostra que durant l'any 2011 hi va haver una lleu remuntada en ocupació fruit d'una política d'acceleració de la despesa que ara estam digerint, que ara estam d'alguna manera patint i que hem de reconduir.

En aquest sentit, si vostè mira ben bé les xifres d'atur veurà com són les millors de l'Estat espanyol, amb diferència, veurà com la millora és clarament molt més significativa que a altres bandes, i això s'explica pel tema de la nostra fortalesa com a economia balear i també veurà com aquesta es va acostant cada vegada més, les diferències entre els diferents anys es van reduint. Per tant, la premissa des de la qual vostè surt no és l'incertada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Bàsicament, la pregunta no era d'un debat d'indicadors. Evidentment, pot plantejar que hi ha indicadors que vostè pot valorar positivament, nosaltres no ho feim i m'agradaria -li ho assegurar- que fossin positius, m'encantaria, només faltaria, però també pensí que en aquest moment, en què estam en plena

temporada turística i lligada a l'estacionalitat turística, quan comparem les xifres a l'àmbit estatal evidentment, només faltaria que no fossin un poc més positives si les comparem amb l'Estat.

Fonamentalment però, la realitat de les xifres d'atur, les que tenim, les que vivim, les que hem de resoldre, ens agradi o no ens agradi, però crec que és un deure que tenim amb els ciutadans, per açò li demanàvem: quines mesures podem tirar endavant?, quines són les mesures?

Ahir es varen reunir amb la mesa, amb aquesta mesa d'acord, es creen tres grups de treball, però de les vuit conclusions establertes no n'hi ha cap que lligui amb mesures de caire laboral. Aquí vàrem aprovar per unanimitat set mesures, en aquest plenari, s'han posat en marxa?, moltes lligaven amb concertació social i tampoc no hi ha hagut cap moviment. que sapiguem. Parlam de mesures que lliguen amb allargament de temporada, com l'IMSERSO, com el Turisme Social Europeu, mesures que ajudin a crear ocupació i hi ha evidentment mesures que poden ajudar a les empreses, com el descompte del 50% de la Seguretat Social durant dos mesos, el mes de març i el mes de novembre, però pensem també que açò evidentment ajudarà les empreses que tinguin feina, però incentivar ocupació serà difícil ajudant el 15% al final dels cost salarial que suposa aquesta ajuda i que acaba a 31 de desembre del 2013.

Benvinguda sigui, estam disposats a sumar, però demanam respostes i -repetim- oferim acord.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada, la primera mesura és deixar de banda la política que vostè va fer i em sap greu dir-ho, em sap greu, cregui'm, em sap greu, que consistia a crear llocs d'ocupació que no eren tals, es donaven doblers, es repartien doblers i després tenim les conseqüències que tenim de forats impressionants per tot arreu.

Segon, les quotes de la Seguretat Social durant els mesos de novembre i de març dels fixos discontinus, és quelcom cabdal, és absolutament important. Durant molts d'anys aquí hem pensat que havíem de desestacionalitzar, mentre teníem normativa -teníem normativa- que estacionalitzava i li vull posar aquests dos exemples: la normativa de fixos discontinus generava estacionalitat, la normativa de taxes aèries, que també s'ha modificat, generava estacionalitat. De fet..., i ens queda la política de comerç a través de les zones de gran influència turística, que també s'ha modificat, també s'ha fet una feina important en aquest sentit i també està donant resultats.

De fet, al darrer any, aquest que vostè posa com a exemple, que no era tal perquè molta d'aquesta ocupació no era una ocupació real, era una ocupació subvencionada, a conseqüència d'això el nombre d'expedients de regulació de feina durant el 2011 en aquella època eren de 1.444 treballadors, va afectar a 1.444 treballadors. Ara, en el mateix període, han baixat a 1.075. És evident que no podem estar satisfets, és evident que no, però feim passes en el camí adequat.

La Llei general turística, vostè també va ser consellera de Turisme, també està donant fruits, i a resultes d'aquella llei ja s'observen canvis en matèria de (...) d'hotels, reconversions, etc. El tema dels serveis públics aeris també ha ajudat molt, i podria continuar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 6702/12, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a augment de l'IVA.

Segona pregunta, RGE núm. 6702/12, ajornada a la sessió anterior, relativa a augment de l'IVA, que formula el Sr. Marc Pons i Pons del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Diverses eren les fórmules que tenia el Partit Popular per equilibrar els comptes públics i en lloc d'establir un impost a les grans fortunes, incrementar l'impost de societats, gravar més a les societats patrimonials, a les SICAV, el PP va decidir en el pitjor moment de la crisi econòmica pujar l'IVA i penalitzar directament el consum, un impost que afecta tant els que cobren molt com els que cobren poc o els que, senzillament, no cobren res, obligant a les famílies a pagar més per la cultura, per l'esport, per l'oci, taxant productes bàsics com l'electricitat, el material escolar, com si d'articles de luxe es tractàs. Açò provocarà que el nostre sector comercial ho passi encara molt més malament, perruqueries, floristeries, òptiques, bars i restaurants, patiran, molts d'aquests, per la seva pròpia supervivència, mentre el sector hotelier perdrà competitivitat en el moment en què hagi de pujar preus i, per tant, perdrà respecte d'altres destinacions turístiques.

Res de tot açò sembla que ho hagin tingut en compte i per tant voldríem saber, quins seran per a vostès els beneficis que generarà a l'economia de les Illes Balears l'augment de l'IVA?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Diputat, crec que vostè podria contestar perquè el Partit Socialista també va augmentar l'IVA no fa gaire temps...

(*Alguns aplaudiments*)

...i per tant, és possible que totes aquestes respostes, les tenguí.

Jo n'hi avançaré una, que és importantíssima: no és el mateix pujar impostos quan es redueix la despesa, quan es controla la despesa, que és el que es fa en aquest moment, que quan no s'està controlant la despesa. Té un efecte realment distint per a l'economia, mentre al primer cas ajuda a reduir el dèficit que és el principal problema que tenim...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

...en el segon cas, només danya l'economia. Vostès varen dur una política corresponent al segon cas, nosaltres duim una política corresponent al primer cas.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. La pujada de l'IVA no només representa una pèssima decisió econòmica, sinó que confirma a més a més el gran engany del Partit Popular.

Escoltin bé què és el que opinaven vostès fa pocs mesos, el Sr. Montoro ens deia "*un no rotundo a la subida del IVA*", la Sra. Cospedal ens deia que "*subir el IVA un 2% es como bajar un 2% el salario a los trabajadores*", la Sra. Sáenz de Santamaria ens deia que "*la subida del IVA es la puntilla para el comercio, el turismo y la industria*" i el Sr. Rajoy explicava que "*es un disparate subir el IVA en tiempos de crisis*".

Tot açò ho deien mentre a aquesta cambra vostès exigien un IVA superreduït, i el Sr. Bauzá explicava que "*incrementar el IVA turístico implica directamente ser competitivos*".

Que tot açò, ara vostès ho vulguin justificar basant-se en l'anterior legislatura demostra fins a quin punt hi falta projecte, hi falta iniciativa i, sobretot, la capacitat de dibuixar un futur per a tots els ciutadans de Menorca. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Diputat, vol que li recordi quines són les quantitats de deute?, vol que li recordi quines són les quantitats de dèficit?, vol que li recordi quins són els principals problemes del dia a dia dins el conjunt d'Espanya i dins el conjunt de les comunitats autònomes?

Vostè està mirant cada dia la prima de risc; vostè està mirant -vostè està mirant- cada dia el que passa amb la relació amb Europa; vostè està mirant l'euro i si l'euro és sostenible i tot açò és fruit de polítiques de governs anteriors, governs anteriors que no varen voler reconèixer la realitat. Ara no queda més remei que equilibrar els comptes públics i aquestes declaracions que diu són conseqüència d'unes xifres de dèficit que va donar la Sra. Salgado en un determinat moment, que va resultar que no eren les autèntiques, que va resultar que no eren les que realment s'havien de considerar a l'hora d'encetar una política econòmica.

Per tant, és cert que som enmig d'un temporal, és cert que la situació és difícil i és cert que en aquest moment el principal objectiu és el control del dèficit públic, control que passa necessàriament pel control de la despesa i que, mentre es fa el control de la despesa, una pujada provisional d'imposts sempre pot servir de manera clara per fer més via en aquesta consecució d'objectius.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 6961/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a com ha evolucionat la recaptació tributària de la CAIB en el que portem de l'exercici 2012 respecte de l'anterior.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 6961/12, presentada en substitució de la RGE núm. 6703/12, que fou ajornada a la sessió anterior, relativa a com ha evolucionat la recaptació tributària de la CAIB en el que portem de l'exercici 2012 respecte de l'anterior. La formula el Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Vicepresidente, mire, la Fundación de Estudios de Economía Aplicada, FEDEA, calculó que el déficit de Baleares estaría entre 2,4 i el 3,4 según se cumpliera o no su plan de equilibrio, esas cifras fueron publicadas en toda la prensa escrita de Baleares, y yo que me dedico a la atenta lectura y no a la adivinación -y conozco el prestigio de ese instituto- así las he hecho saber, aparte de que salieron publicadas. Ahora, hay gente que considera que la lectura es nigromancia, normalmente es una concepción que viene desde la ignorancia, pero la lectura sirve para liberarnos de la ignorancia y también de la nigromancia, Sr. Vicepresidente.

Mire, ahora ya sabemos que para usted, sin acabar el año, el más prestigioso centro de estudios es un brujo de medianoche, el FEDEA no sabe nada según usted. Mire, tal vez el FEDEA hizo la previsión al observar los datos de la caída de ingresos tributarios que tiene usted durante este primer semestre del año 2012. ¿Querría decirnos cuál es esa caída?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

No sé por qué dice todo esto, la verdad es que... cada vez tiene más capacidad para sorprenderme. Nunca hemos dicho que el FEDEA sea un órgano oscuro ni... en fin, es un órgano prestigioso que con datos que tiene publicados hace los cálculos que él considera oportunos, que no tiene por qué coincidir con nuestros criterios.

En cualquier caso, la recaudación de enero a junio de la comunidad autónoma, ha aumentado, la única en todo el país, ha aumentado un 3,3%.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Vicepresidente, me da la impresión que eso no es cierto, que no es cierto y sabremos las cifras porque se las he pedido por escrito. Las he pedido por escrito con su desglose mensual que no me ha facilitado todavía y cuando las tengamos, hablaremos, pero se está oyendo hablar de cifras de caída de ingresos tributarios muy altas, superiores al 20%, de ingresos tributarios.

Espero sus cifras, se las he pedido por escrito y espero que me las dé y creo que tendrá razón esa posible caída de ingresos tributarios porque la política de recortes lo que hace es reducir los ingresos porque desincentiva el consumo. Todos los sacrificios a los que ustedes obligan a los ciudadanos son inútiles, todo el daño que ustedes hacen a los ciudadanos se lo va a comer la caída de ingresos que van a tener especialmente la caída de ingresos tributarios.

Mire, las finanzas de la comunidad autónoma sólo se aguantan por la mejora en el sistema de financiación económica que logró el anterior gobierno y tengo la prueba para demostrárselo: en el único año liquidado que ha habido hasta el momento, 2009, la subida de ingresos que supone el nuevo sistema, la subida, es de 532 millones de euros, un 39,5 más de lo que se tenía antes; gracias a ese sistema, gracias a esto, está manteniendo las cuentas, gracias a eso, a retrasar gastos, a adelantar ingresos y sobre todo mucho maquillaje. Mire, Sr. Conseller, gracias a esa ortodoxia liberal en este momento el índice de pobreza de Baleares ya supera en 3 puntos la media española y en otros 3 puntos el índice de pobreza extrema.

Por eso le tenemos que pedir que luche contra la pobreza y no contra los pobres como hasta ahora.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Mire, hay un informe trimestral de recaudación de tributos, de tributos cedidos, que lo publica el Ministerio de Hacienda, esto está allí y usted lo puede tener. A mí no ha llegado ninguna petición de ustedes, el día que me llegue se la paso y no hay ningún inconveniente porque algo que va bien, pues vale decirlo, vale la pena decirlo.

En cuanto a lo de la teoría económica, déjeme que le diga que necesita una revisión su teoría económica, claramente una revisión, el decir que a consecuencia de la reducción del gasto se va a reducir la recaudación, pero, ¡por Dios!, ¿qué relación hay entre una cosa y otra?

La verdad es que creo que -y lo quiero decir de una forma clara- llevamos más de un año y las cosas se están haciendo bien. Es evidente que vemos la situación terrible y difícilísima, seguramente la peor de toda la historia de la comunidad autónoma de las Baleares, pero las cosas están cambiando, cuesta cambiarlas, no se hace con milagros de un día para otro, pero las cosas están cambiando. Gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 6825/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Duran i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a línia d'ajudes per fomentar l'ocupació.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 6825/12, relativa a línia d'ajudes per fomentar l'ocupació que formula la Sra. Margalida Duran i Cladera del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. DURAN I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. El passat 25 d'agost es va publicar al BOIB, al núm. 125, la resolució del vicepresident econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació per la qual es va aprovar concedir ajudes públiques per fomentar l'ocupació de persones que pertanyen a col·lectius prioritaris cofinançada en un 50% pels Fons Social Europeu a través del programa FSE de les Illes Balears 2007-2013.

Aquesta convocatòria d'ajudes està dirigida a fomentar l'ocupació de persones joves, així com l'ocupació estable de persones que pertanyen a altres col·lectius vulnerables a empreses que no superin els paràmetres de la condició de mitjana empresa. A la convocatòria s'estableixen els incentius en funció del grau de dificultat per a la inserció laboral i per la singularitat de l'actual fase del cicle econòmic que obliga a parar esment en el col·lectiu de persones i institucions de desocupació de llarga durada o procedents de sectors en situació d'ajusts. Així mateix també s'inclouen incentius per a la contractació en sectors estratègics i emergents o de persones procedents de sectors industrials, tradicionals i amb dificultats estructurals. Finalment, els incentius s'incrementen de manera inversa al nombre de treballadors i treballadores de l'empresa.

Per evitar el que va succeir en les ajudes concedides al govern del pacte, al SOIB, que per falta de control en el seu lliurament varen ser bloquejats 38 milions d'euros de Fons d'Ocupació de la Unió Europea, la convocatòria destaca que el Govern durà a terme periòdicament controls de seguiment als beneficiaris de les ajudes per garantir el compliment de les obligacions. Així, aquestes empreses hauran de facilitar en qualsevol moment la documentació que els sigui requerida.

En definitiva, amb aquesta convocatòria es pretén que les empreses balears tinguin un nou incentiu per augmentar la contractació de personal sobretot a col·lectius que estan més castigats per la crisi. Per això, el Govern de les Illes Balears ha aprovat una línia d'ajudes públiques per valor de 800.000 euros, per fomentar l'ocupació cofinançada al 50% amb fons de Brussel·les.

Podria indicar-nos quina repercussió quant a creació de llocs de feina tindrà aquesta línia d'ajudes sobre els col·lectius afectats? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, efectivament, sap que tenim una política en la qual adreçam les subvencions bàsicament a temes socials i a temes d'especial vulnerabilitat. En aquest sentit, li puc dir que aquesta línia que té com a objectiu les persones que estan en risc d'exclusió de manera més clara té una sèrie de components. En primer lloc, els joves que sabem que tenim una clara dificultat per tal que els joves puguin entrar en el mercat laboral, hi puguin entrar i a més d'una manera... diguem, més clara, més rotunda, no només a través de contractes en pràctiques sinó que també puguin assolir contractes fixos o contractes fixos discontinus que són característica de la nostra comunitat.

També ens interessa que la formació tenguí una prioritat absoluta, de manera que aquesta línia d'ajudes també va adreçada a totes aquelles persones que han passat pel SOIB i que han assolit un certificat de formació en el SOIB, a les persones que tenen dificultats, conseqüència d'una estada massa llarga a l'atur, els aturats de llarga durada també es converteixen en un col·lectiu de risc ja que cada mes que passa, ja que cada dia que passa sense feina és més difícil tornar entrar en el sistema i, en definitiva, també a la transformació del tipus de treball, dels contractes de treball més eventuais cap a contractes de treball més fix, més sòlid, de forma més clara.

En aquesta línia continuarem, subvencionant aquest tipus d'actuacions, únicament aquest tipus d'actuacions que tenen a veure, ja dic, amb col·lectius desfavorits. Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 6830/12, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comissió d'estudi, seguiment i avaluació de l'assistència sanitària.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE núm. 6830/12, relativa a comissió d'estudi, seguiment i avaluació de l'assistència sanitària, que formula la Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sr. President. El Govern central s'ha vist abocat a emprendre una reforma sanitària amb l'objectiu de garantir la sostenibilitat del sistema i també de preservar el dret dels ciutadans a la protecció de la salut. Fa uns mesos que el Govern central es trobà després de vuit anys de Govern Zapatero amb un sistema nacional de salut ferit de mort, amb un deute de 16.000 milions d'euros, amb una legislació que afavoria un turisme sanitari i l'abús i que deixava els espanyols en inferioritat de condicions quan sortíem d'Espanya i havíem d'anar al metge. També amb irregularitats de tot tipus i un dèficit disparat i amb un conjunt de 17 comunitats autònomes que funcionaven cada una pel seu vent. I davant aquest escenari tan crític, el Ministeri de Sanitat no ha tengut més remei que prendre mesures, posar ordre i posar més control, mesures certament en alguns casos impopulars, però necessàries i efectives, que ens acosten als models sanitaris que s'estan aplicant en el nostre entorn europeu i que són sens dubte garantia de futur.

En el context d'aquesta reforma sanitària, que recull el Reial Decret 16/2012, el Govern balear ha elaborat uns criteris generals que conjuguen l'aplicació d'aquestes mesures amb fórmules per generar el menor impacte social, procurant sempre que cap persona que ho necessiti no quedi sense tenir assistència sanitària a la nostra comunitat. I amb aquesta sensibilitat i amb aquesta voluntat d'evitar problemes, el Govern ha creat una comissió per a l'estudi, el seguiment i l'avaluació dels casos i les patologies concretes que afectin a persones sense recursos econòmics i que no disposin de la targeta sanitària.

Sr. Conseller de Salut, ens podria explicar vostè avui com és el funcionament d'aquesta comissió? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aconseguir la sostenibilitat d'aquest sistema sanitari és un dels nostres majors deures i responsabilitats cap a totes les persones que resideixen en el nostre territori. Com vostè bé ha esmentat, aquests decrets que es varen treure, el Decret Llei 16/2012 i el Reial Decret 1192/2012 introdueixen moltes novetats especialment a l'hora d'establir qui és qui i qui no és assegurat i beneficiari del sistema que continua sent universal.

Però aquest govern és molt sensible en les situacions que es poden produir en l'aplicació d'aquests decrets. Per això hem creat una comissió d'estudi, seguiment i avaluació de l'assistència sanitària i les patologies que afecten les persones sense la condició d'assegurades i sense recursos econòmics. La comissió garantirà que totes les persones que visquin a les Illes Balears i que, efectivament, no disposin ni de recursos, ni cap tipus de suport econòmic rebin l'assistència sanitària a la qual tendran dret en cas de tenir la condició d'assegurat. La funció de la comissió és garantir que la falta real de recursos econòmics no sigui un determinant discriminatori per accedir als diferents dispositius sanitaris de les Illes. A més d'estudiar cas per cas, analitzarà la situació de determinades malalties que es poden veure afectades pels decrets. Per altra banda, l'aportació de les persones sense condició d'assegurat i sense recursos econòmics demostrat, ha de ser la mateixa que seria en el cas de tenir la condició d'assegurat. En casos especials, la comissió podrà determinar una altra aportació.

La comissió està formada per representants de l'ib-salut, amb la seva directora general, de la Direcció General de Salut Pública, de Benestar Social, del Col·legi de Metges, d'Infermeria i Farmacèutics, tots amb experiència a les seves respectives comissions deontològiques. També hi participaran diferents professionals sanitaris o entitats sense ànim de lucre que fan feina directa amb persones sense recursos, segons es requereix.

El primer despatx de feina de la comissió ja es va produir la setmana passada. La periodicitat de les reunions seran en principi quinzennals. Posteriorment, es reunirà segons les necessitats d'estudi dels nous casos que es vagin detectant. També a través dels sistemes informàtics, se seguiran els contactes i els estudis d'evolució del decret en aquests casos. Cap cas que arribi al coneixement dels membres no quedarà desatès i es farà la seva anàlisi corresponent i exhaustiva.

Hem volgut arribar a tots els experts en matèries per no deixar ningú desatès. Així, des de la conselleria ens hem reunit amb organitzacions que fan feina...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

D'acord.

I.6) Pregunta RGE núm. 6833/12, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació de la Red Tetra i TDT a Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta RGE núm. 6833/12, relativa a implantació de la Red Tetra i TDT a l'illa d'Eivissa i que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, a l'illa d'Eivissa l'any 2012 continua havent-hi espais, zones fosques a les quals la cobertura de la Televisió Digital Terrestre no està implantada. Pareix ser que el problema, el seu origen es remunta a l'anterior legislatura, quan els responsables d'aquella implantació no varen poder fer-ho amb absolutes garanties, quan es va produir precisament l'apagada digital, quan es va canviar de l'analogic al digital, varen deixar desatesos nuclis de població que avui encara estan en aquestes circumstàncies i que són: Sant Mateu, Santa Agnès, Sant Joan de Labritja i espais com Cala Vedella en el municipi de Sant Josep.

Des de llavors ençà han estat moltíssimes les queixes i les demandes dels vesins d'aquestes localitats que reclamen una cobertura que ofereixi el mateix servei que rep la resta de la població. En qualsevol cas i sigui com sigui, el cert és que a aquestes alçades la TDT no està garantida en la seva totalitat, com a conseqüència d'una mala gestió en la seva implantació, circumstància que mereix ser reparada amb absoluta celeritat.

Per altra banda, a Eivissa i al Grup Parlamentari Popular en particular ens preocupa també una altra qüestió important, que és comptar amb una correcta xarxa de comunicacions entre els distints cossos de seguretat i d'emergències quan es manifesta una situació límit, on la interacció entre els distints cossos de seguretat resulta fonamental per aconseguir un bon fi. La xarxa Tetraib ha d'oferir la millor cobertura de totes per als professionals del risc. L'absència d'un sistema àgil i eficaç és susceptible de condemnar l'èxit de moltes operacions que han d'acabar bé.

Coneixem les notícies de la signatura d'un protocol d'intenció amb el consell i quatre ajuntaments a l'illa d'Eivissa, però al Grup Parlamentari Popular el que ens interessa i el que ens agradaria saber són els detalls d'aquest protocol i la previsió que recull de cara a la futura implantació i consolidació definitiva de la xarxa Tetra i TDT a les localitats esmentades.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Diputado, a día de hoy aún subsisten los problemas en Ibiza en la recepción de la señal de la TDT. Son los problemas históricos que ya existían cuando la televisión era analógica y con el tránsito ahora al modelo TDT, al digital, si cabe estos problemas se han acentuado. Y tengo que decirle que son unos problemas a los que en su momento no se puso remedio por parte del anterior Gobierno, a pesar de que tenían partida presupuestaria suficiente para ello.

Para solucionar este problema y a la mayor brevedad posible, desde la empresa pública Multimedia vamos a llevar a cabo de una forma inmediata siete actuaciones para intentar que se reciba correctamente la señal TDT y se implante la red Tetra. En concreto antes de que finalice el año vamos a poner en funcionamiento un centro emisor en el municipio de Sant Antoni, otro en el municipio de Sant Josep y además antes de que finalice el año vamos a poner en marcha un centro de telecomunicaciones en Sant Josep para la red Tetra. De cara al próximo año también tengo que decirle que se pondrán en marcha cuatro centros emisores Tetra y TDT.

El compromiso que tenemos y las intenciones son que dentro del primer trimestre la isla de Ibiza cuente con una cobertura entorno al 85% de la red Tetra.

Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 6838/12, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a femer d'Europa.

Setena pregunta RGE núm. 6838/12, relativa a femer d'Europa que formula el diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Moltes gràcies, Sr. President. El Partit Popular pretén modificar la legislació perquè el Consell de Mallorca pugui importar fems d'Europa per cremar a Son Reus. Ja són moltes les veus que hem sentit sobre l'impacte negatiu que tindrà per a la imatge turística de la nostra illa. I davant d'aquest panorama sobta el silenci del conseller de Turisme.

És per això que li demanam avui quin serà segons vostè l'impacte de la importació de fems per a la promoció turística de l'illa? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Sr. Diputado, le tengo que negar la mayor, la isla no se va a convertir para nada en ningún basurero. Ustedes pretenden hacer creer que aquí van a llegar multitud de bolsas malolientes de basura y eso no es así. Aquí van a llegar paquetes estancos de biocombustible que van a permitir generar energía, que van a permitir exportar servicios medioambientales, que van a permitir no tener que subir un 40% la tasa de incineración, como hicieron ustedes...

(Alguns aplaudiments)

...que van a permitir el mantenimiento de esa tasa y que van a crear 350 puestos de trabajo.

Esa es la realidad y aunque le pese a usted, eso de tener que opinar sobre la promoción de una isla en la que va a haber un basurero, nada parecido, con lo cual le niego la mayor Sr. Diputado.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. No intenti llevar ferro a aquesta qüestió, Sr. Conseller, canviar les paraules no canvia la realitat, i aquí el que hi haurà és fems. Aquest és un tema que no deixa indiferent ni les persones que vivim i treballam a Mallorca, ni tampoc indiferent la imatge de l'illa a l'exterior per molt que ho negui, sobretot quan de cada dia sentim més veus pronunciant-se en sentit contrari o preocupades per les conseqüències d'aquest estrany negoci.

Ahir mateix la Federació Hotelera de Mallorca va considerar públicament que la importació de fems perjudicarà la imatge exterior de l'illa, "*Los hoteleros quemados por la incineradora*", diuen. També l'Associació d'Agroturismes considera que danyarà la imatge de Mallorca. Fins i tot alguns empresaris han explicat que ja han rebut correus electrònics de clients habituals preocupats per aquesta notícia. I és que 200.000 tones anuals són una quantitat insostenible per a Mallorca, una terra que té la indústria turística com el seu principal motor econòmic. No es pot posar en perill d'aquesta manera la imatge de l'illa.

Per què no ha sortit vostè a defensar els interessos del sector turístic ens demanam? O és que vostès ja no creuen que el turisme hagi de ser el motor econòmic de les Illes Balears? O per ventura consideren que la importació de fems és un bon pla de desestacionalització, ja que no en coneixem d'altre.

I no només això, dins el propi Partit Popular hi ha divisió d'opinions. L'Ajuntament de Bunyola, l'entitat local menor de Palmanyola i per suposat l'Ajuntament d'Alcúdia, un dels principals municipis turístics de l'illa, que de rebre un creuer de luxe fa pocs mesos, passarà a rebre vaixells carregats de fems. Faran cas a l'Ajuntament d'Alcúdia? Plantejaran l'alternativa de Palma per a l'entrada del fems?

La veritat és que ens resulta increïble que fa pocs mesos, vostè davant del ministre de Turisme, cregué que el turisme de creuers havia de ser inclòs en el *Plan Nacional Integral de Turismo* i ara ens trobam que cregui que és compatible descarregar turistes en els mateixos ports on descarregaran fems.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Me llama mucho la atención que después de demonizar durante tantos años al sector de los hoteleros ahora lo emplee para defender sus intereses. Me llama mucho la atención, ironizando sobre que vamos a crear un producto de este tipo de incineración, cuando realmente ustedes después de tantos años han sido incapaces de crear un solo producto.

Pero en cualquier caso lo que nosotros estamos haciendo es unirnos a las líneas seguidas por los países medioambientalmente más avanzados de Europa. Porque Alemania, el 37,7% de nuestro turismo, es el primer país que ha apostado por esta línea. Alemania, Bélgica, Holanda, Dinamarca, todos estos están apostando, prácticamente coinciden con nuestros mercados emisores, salvo el Reino Unido que está proyectando y construyendo centrales como la nuestra.

Así que es muy raro que les pueda afectar ver que hacemos las cosas como las hacen ellos y ellos saben que las hacen bien, no como lo que han hecho ustedes durante tantos años...

Pero también lo que es importante es saber qué han dicho los representantes de TUI por ejemplo, cuando fueron preguntados por *Diario de Mallorca*, con Miguel Manso, el 23 de junio del 2010 cuando declaró, "hemos visto con nuestros propios ojos lo que se hace en Mallorca en relación a las basuras gracias a Son Reus. Son Reus, uno de los centros de tratamiento más modernos de Europa". Y otro directivo, Michael Blum de Tui contestó: "¿cree que este tipo de visitas favorece la imagen de Mallorca en Alemania?". Dijo: "seguro que sí, muchos del norte

aún creen que en el sur de Europa se seguía tirando la basura por ahí”, como seguramente estarían haciendo ustedes.

Es decir, nosotros estamos apostando por la renovación y evidentemente los hoteleros han dicho que les preocupa que salten a la opinión pública las palabras que ustedes han hecho, con esas bufonadas llevadas a cabo en el consell insular, porque a ustedes lo que les gustaría es que el turismo fuera mal para culpar de eso al Govern. Eso es lo que les gustaría, así que sigan haciendo bufonadas, con las máscaras de gas en el consell insular, ¡que son unos bufones, ...!

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 6839/12, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cremar fems de fora.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta RGE núm. 6839/12, relativa a cremar fems de fora que formula el diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti del Grup Parlamentari Socialista...

(Remor de veus)

Pregaria silenci per favor!

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Medi Ambient, la incineració de fems generats a diferents països europeus incrementarà la contaminació provocada pels residus a la planta de Son Reus. Com pensa fer front a aquest problema?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, nosaltres estam d'acord que, igual que hi estan tots vostès, es pugui valoritzar energèticament combustible derivat de residus, que és allò que realment s'està fent i res més. Per tant, li torn a negar la major.

I dic que hi estam d'acord, igual que tots vostès, perquè precisament foren vostès els que ho varen autoritzar primer de tot, des de l'any 2009...

(Remor de veus)

Sí, ja els ho demostraré! Iestic segur que no poden haver canviat d'opinió ara. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, si fos ver això que vostès diuen, que el fems que vendrà és combustible sense cap perill, tothom l'incineraria a ca seva, no veuen que és una gran mentida?, és una gran mentida. A la incineradora de Mallorca vostès li volen donar una imatge verda, però la realitat és grisa. A Mallorca l'abocador és l'atmosfera i la incineradora de Son Reus és l'agent més contaminant de les Balears.

La incineració és un artifici mediambiental que dona la impressió de fer desaparèixer els residus, quan de fet tornen sortir mitjançant altres formes molt més tòxiques. Redueix el volum de residus, però incrementa la seva perillositat i comporta una acumulació de contaminants en el sòl, l'aire, l'aigua, la vegetació i que quan s'incorpora a la cadenes tròfiques, significa una greu amenaça.

Sr. Conseller, a més incineració, més contaminació, per la qual cosa, mantenir sobredimensionats forns de Son Reus a ple rendiment, cremant fems d'altres territoris, comporta greus problemes mediambientals i consolida l'injust model territorial desenvolupista del que vostès en són destacats representants. A altres llocs aquest model ha estat corregit per l'axioma "qui contamina paga". I per això, perquè paguen per contaminar ens envien el fems a nosaltres.

Aquí ni tan sols això, aquí el model encara és molt més injust. Aquí qui contamina no paga, qui contamina cobra. És una vergonya!

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. *Butlletí Oficial de les Illes Balears* núm. 45, de 18 de març del 2010. Modificació no substancial de l'autorització ambiental integrada, d'una empresa que no diré, per a la valorització energètica de residus combustibles. Li sona? A l'any 2010 hi eren tots vostès. Qui firma això és el Sr. Ramon Orfila i Pons, els sona?

Comissió Balear de Medi Ambient. Acorda informar favorablement la modificació no substancial consistent en la valorització energètica de residus combustibles, amb les següents condicions: punt 1, 2, 3... "4, modificar el condicionat i incloure els residus combustibles com a residus no perillosos a gestionar". Ho varen dir vostès això, eh? Hi inclouen el Codi LER, (Llista Europea de Residus), 19, 12, 10, residus combustibles, combustibles derivats de residus. I una de les condicions més que hi apliquen tots vostès és "haurà de rebre aquests residus de proveïdors i instal·lacions fora de la comunitat autònoma de les Illes Balears".

De què anam? A què jugam? Vosaltres vàreu ser els primers que ho vàreu dur. S'està duent des de l'any 2010. Escolti, publicat ...

(*Alguns aplaudiments*)

L'acord el varen prendre vostès! Home! Home! No serveix per res el BOIB? Vostès diuen que no. A veure, és més bo de fer agafar un mentider que un coix. I aquí estan agafats tots. Per tant, el que hem de procurar és no fer demagògies que ens facin mal. Vostès han intentat pegar un tir al Govern del PP i no vull dir que s'hagin ferit el peu, però han ferit l'economia de les Illes Balears i haurien d'estar alerta, Sr. Carbonero, amb això haurien d'estar alerta. I escolti, el Pla director sectorial va ser aprovat pel PP, UM i PSOE i els dos forns incineradors els varen aprovar vostès. Això és així.

(*Aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 6840/12, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a autonomia dels ajuntaments en l'exigència del català.

Novena pregunta RGE núm. 6840/12, relativa a autonomia dels ajuntaments en l'exigència del català que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, durant la polèmica tramitació de la Llei de funció pública i amb motiu de l'eliminació del català com a requisit, el president Bauzá i vostè mateix, Sr. Conseller, varen fer públic que en aplicació de la pròpia llei, cada ajuntament o institució determinaria els llocs de feina als quals s'havia d'exigir el català com a requisit.

Però ara, Sr. Conseller, des de la seva conselleria han anunciat que això es un frau i que requeriran als ajuntaments i que requeriran als ajuntaments que ja han aprovat aquesta proposta perquè rectifiquin i fins i tot poden arribar als tribunals.

Ens pot explicar, Sr. Conseller, per què incompleixen el que varen prometre i per què incompleixen la Llei de funció pública?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, aquest govern no incompleix res. Aquest govern compleix i farà complir escrupolosament el contingut de la modificació de la Llei de funció pública que es va aprovar en aquesta cambra el passat 19 de juliol, que elimina amb caràcter general l'exigència del coneixement del català com a requisit per accedir a la condició d'empleat d'aquesta comunitat autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Conseller, vostè, com sempre, no diu res, i el que fan és un frau als ciutadans i als ajuntaments i als mateixos militants i batles del PP, perquè que compliran la legalitat, això està per veure. La Llei de funció pública diu que cada ajuntament determinarà a la seva relació de llocs de feina si el català és un requisit o no, i la seva directora general de Funció Pública -i aquí ho té- diu que el Govern *impugnarà los acuerdos que impongan el catalán como requisito*. Ha mentit la seva directora general de Funció Pública? Menteix vostè, Sr. Gornés? O menteix el president d'aquest govern, el Sr. Bauzá, que també es va passejar per tots els municipis i per totes les Illes dient que cada municipi, amb la seva autonomia municipal, tendria dret a decidir, en aquells llocs de feina i a la RLTL, la relació de llocs de treball, aquells funcionaris que haurien de tenir el català com a requisit?

Miri, aquí en tenim un altre retall: "*Bauzá acepta la libertad lingüística del consell*", i a més va dir literalment el Sr. President a Eivissa, va dir: "*El presidente de Ibiza lo que hace es aplicar la libertad de usar esta posibilidad, que por primera vez da la modificación de la Ley de función pública*". Clar, no sabem si això ho va dir perquè era abans de la celebració del congrés del Partit Popular, però vostè, Sr. Gornés, ho va dir abans i després del congrés, abans i després de l'aprovació de la Llei de funció pública el passat mes de juliol, i aquí hi ha, Sr. Gornés, els retalls de premsa.

Vostè a Menorca va dir que els ajuntaments podien decidir si el català és un mèrit o és un requisit, i ara aclareixi i digui sí o no impugnarà els acords d'aquells ajuntaments que en virtut de la seva autonomia han decidit que sigui un requisit.

Gràcies, Sr. President.

(*Aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sra. Diputada. Sra. Diputada, miri, no intenti tergiversar les meves paraules. Jo el que vaig dir és que els termes en què si un ajuntament considera que tots els seus nous treballadors públics han de tenir el nivell de català, pot determinar-ho així a la seva relació de llocs de treball. Però no és menys cert, tampoc, que aquest paràgraf està supeditat a una introducció prèvia en la qual es diu literalment que per ocupar qualsevol lloc que, atenent les característiques especials de les seves funcions, es motivi que és imprescindible exigir un determinat coneixement de català s'haurà de fer constar a la relació de llocs de treball de l'administració convocant.

Per tant, Sra. Costa, pot actualitzar vostè tota la retòrica que vostè vulgui, però les paraules són les que són i la llei s'ha de complir en els seus termes i amb la flexibilitat que dona aquesta mateixa. Res més.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 6843/12, de l'Hble. Sra. Margalida Font i Aguiló, diputada no adscrita, relativa a targeta sanitària individual.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE 6843/12, relativa a targeta sanitària individual, que formula la diputada no adscrita Sra. Margalida Font i Aguiló. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. El primer, novament, com no pot ser d'altra manera, vull mostrar i deixar palesa en el si d'aquest parlament la meva disconformitat de no estar en igualtat de condicions que la resta de diputats i diputades d'aquesta cambra.

Dit això, pas a formular la pregunta. Què pensa fer el conseller de Salut amb la targeta sanitària?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, miri, el Servei de Salut de les Illes Balears pretén millorar l'accés a les prestacions de l'atenció sanitària que proporciona el Sistema Nacional de Salut. Per això va treure el projecte de la nova targeta sanitària, més segura, amb més avantatges per a l'usuari, que inclou fotografia, banda magnètica i un xip, entre d'altres.

Continuarem el nou concurs que es va presentar al Pla d'equilibri per no demorar l'entrega de les noves targetes que els usuaris ja vénen pagant des de començament de l'any, i els que l'han renovada al llarg del 2012 se'ls canviarà per la nova presentant el justificant de pagament sense cap cost addicional.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies. Sr. Conseller, el dia del seu nomenament va dir textualment: "Abans de parlar de retalls parlaré d'eficiència, eficiència i eficiència", paraules que obrien la porta a una nova forma de fer. Però dia a dia ens ha demostrat que, les paraules, se les emporta el vent.

Sr. Mesquida, vostè sap que la implantació d'aquesta targeta sanitària individual té dos objectius, un de recaptador i l'altre iniciar el copagament a la sanitat pública de les Illes Balears. És una mesura injusta, insolidària i vergonyosa, tal i com els va dir la Defensora del pacient que, per cert, aquesta és una de les figures que ja s'han ocupat vostès de no donar-li continuïtat.

La gestió d'aquesta imposició per part d'aquest govern a la ciutadania és tot menys un exemple d'eficiència, i m'explicaré. Aquesta targeta neix, segons vostès, com una targeta nova, un nou document que tindria un xip personalitzat a més d'una fotografia, i que s'entregaria en el moment de la gestió. Foren aquests els arguments que varen fer servir per justificar els 10 euros que paguen tots els ciutadans que renoven la targeta. Doncs, Sr. Conseller, ni el mes de maig, primera data que posaren vostès per entregar la targeta definitiva, ni juny, ni juliol, ni agost, ni setembre això no ha estat possible. Falta de previsió o manca d'eficàcia, Sr. Conseller?, un model de gestió que ben segur no acceptaria vostè de ningú. Les persones que han renovat la targeta no han rebut ni saben quan rebran allò pel que han pagat. Un frau, Sr. Conseller, això és un frau. Cobrar 10 euros per una targeta sanitària (...), de xip o de qualsevol tecnologia que al principi s'havia previst, és fer pagar per un nou impost encobert.

I ara li parlaré de Formentera en concret, on les darreres setmanes ni tan sols no s'han pogut expedir les targetes provisionals després que l'usuari hagués pagat la taxa. Això, evidentment, no és un exemple ni d'eficàcia ni d'eficiència.

Sr. Conseller, ja per acabar li demanaria que retiràs aquest copagament, que és un pas, un altre, perquè la sanitat deixi de ser gratuïta, al temps que li proposam, si no atenen la nostra demanda, que almenys tenguí l'ètica i la vergonya de no cobrar aquests 10 euros fins que tenguin tota la infraestructura necessària per fer front als nous canvis. I si no ho retira almanco li demanaríem que es replantegi eximir d'aquesta taxa els aturats, les famílies nombroses, així com els col·lectius més vulnerables. Estic segur que si així vostè ho fa tots li ho agrairíem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

(Aplaudiments)

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Diputada. Miri, amb la nova targeta asseguram la identificació del ciutadà, l'ús eficient dels recursos sanitaris als quals dóna accés aquest document, evitam l'ús fraudulent, es facilita la localització del pacient i es millora la seguretat, ja que la història clínica pertany al pacient.

El pressupost inicial per a aquest projecte d'implantació d'una targeta sanitària individual de nova tecnologia era de quasi 5 milions d'euros que sortien del pressupost d'Ib-salut. En els pressuposts del 2012 s'inclou una taxa de 10 euros per a la seva expedició; això cobreix despeses del servei prestat. El Pla d'equilibri econòmic de la comunitat autònoma inclou el desistiment de l'expedient de contractació de la nova targeta sanitària; amb la nova gestió del concurs el pressupost serà de 2,7 milions d'euros. Així assumim amb recursos propis part de les feines que es pensaven externalitzar en el concurs; l'objectiu: abaratir costos. La gestió del projecte i les adquisicions es faran amb personal propi del Servei de Salut en la seva majoria. S'incrementarà el nombre de targetes a comprar, 1 milió enfront de les 450.000 anteriors, i la formació, la instal·lació de la dotació informàtica, serà assumida per personal propi. Què vol dir això?, que intentam no gastar 5 milions d'euros i passar a 2,7, perquè si no el nostre sistema no serà sostenible si començam a tirar els doblers.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 6845/12, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta, RGE 6845/12, relativa a un govern sense dones, que formula la diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Bon dia a tothom. Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Salut, Família i Benestar Social, què opina l'Institut Balear de la Dona del fet que siguem l'únic govern de la comunitat autònoma, de la comunitat europea i d'Europa democràtica que en el govern no hi hagi cap dona?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Santiago. Tengui per segur que el president ha triat l'equip que ha cregut més oportú per fer feina en aquesta legislatura de cara als interessos...

(Remor de veus i rialles)

Que tengui per segur que el president ha triat per a aquesta legislatura les persones que ha cregut més oportunes per fer feina de cara als interessos dels nostres ciutadans.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sr. Conseller, vostè s'acaba de posar, vostè i tots els consellers, el llistó molt alt, perquè realment si vostès s'han de manifestar com a genis perquè si entre el 50% de la població de la nostra comunitat autònoma no hi ha cap dona preparada per poder assumir qualsevol responsabilitat sectorial que aquests homes assumeixen, és que vostès s'han de manifestar com a genis, i em permetran dir que fins ara no hi ha hagut aquesta manifestació.

Miri, tenim un president que incompleix la Llei d'incompatibilitat de l'any 95. Tenim un govern que incompleix la Llei de la dona de l'any 2006, que estableix clarament que el Parlament de les Illes Balears i els altres òrgans estatutaris -i el Govern ho és- han de procurar que hi hagi una presència equilibrada de dones i homes; això incompleix també aquesta llei de la dona.

Tenim una directora de l'Institut de la Dona que, com era allò?, ah, sí, que haurem de cridar el 061 per saber on és, perquè no sabem res d'ella des de fa més de vuit mesos, quan hi ha hagut debats molt importants de polítiques d'igualtat entre homes i dones. En el tema de l'ORA del barri de Pere Garau l'Institut de la Dona no sabem què diu ni què n'opina. Del tema d'avortament, que afecta les dones, no sabem l'Institut Balear de la Dona què opina, en pro o en contra, no sabem què opina. D'un govern sense dones, que el mes de juliol era motiu de debat polític a tertúlies, en els diaris, l'Institut de la Dona, zero, no hi era.

I sap per què no hi és, aquesta opinió de l'Institut de la Dona, Sr. Conseller?, perquè tenim una directora que no va a fer feina regularment a l'Institut de la Dona, i això ja ho vàrem denunciar a la Sra. Castro, i igual ho va consentir; i ara l'avisam a vostè. Nosaltres no consentirem que una directora de l'Institut de la Dona que cobra com a tal es dediqui a fer de regidora del Partit Popular a una altra banda.

Per favor, Sr. Conseller, posi a les ordres la directora de l'Institut de la Dona i expliqui-li que una de les seves funcions és opinar sobre els temes que afecten la igualtat en el nostre país. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Bé. Sra. Diputada, jo li agraeisc aquesta preocupació que vostè té per això, però, vaja, jo del que estic segur és que som aquí per fer feina. Això ho tenc claríssim.

També sé que mai no li agradarà el govern que conformi el Sr. Bauzá, mai, sigui el que sigui. Jo crec que estam així.

Vostès volen imposar quotes als altres quan en el seu govern hi havia una representació femenina de 54 dones, de 147 càrrecs de govern, 54 de 147.

(Alguns aplaudiments)

Nosaltres en aquests moments és que el govern actual un 50% són càrrecs de dones del govern, del Govern, estic parlant del Govern! És a dir, és que vostè parla només del Govern, dels consellers; i per què no traslladen tot? És a dir, vostè s'imagina que aquí hi hagués tot dones, i després a tot el govern tot homes? Bé...!

A més, miri una cosa: en tots aquests anys d'ib-salut, en tots els anys, és la primera vegada que hi ha una dona, és la primera vegada que hi ha una dona. No, no, jo només li ho dic perquè com que vostès aquí a la pregunta demanen què en pens, jo, idò, miri, jo pens...

Bé, vostè és d'això. Miri, al marge de tot això allò que és cert és que a les dones d'aquesta comunitat, igual que a aquest govern, allò que realment ens preocupa és fer polítiques veritablement que ajudin a eradicar la desigualtat, a facilitar la incorporació de moltes dones al mercat laboral. En definitiva, a fer feina per tot allò que de debò preocupa les dones, i no limitar-se a fer polítiques de cara la galeria.

(Aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 6826/12, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de lloguer 2012.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12, RGE 6826/12, relativa a pla de lloguer 2012. La formula la diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, hi ha gestions que per al futur de les arques públiques sí que són contaminants, i tenim un clar exemple en la gestió de l'IBAVI de la legislatura passada. L'herència rebuda ha estat res més i res manco que 400 habitatges pendents d'adjudicació, buits, quan vàrem entrar, i 23 milions d'euros de deute. És a dir, dels habitatges adquirits a promotors privats i dels habitatges construïts per l'IBAVI, més d'un 50% estaven sense complir la seva funció social, és a dir, atendre les necessitats dels ciutadans d'aquestes illes.

I això per què? Al meu parer perquè es prenen decisions sense cap criteri, sense atendre les veritables necessitats dels ciutadans, i sobretot sense tenir en compte les dificultats d'accés al crèdit que la situació actual ha provocat. Si a això afegim la manca d'eficàcia en la gestió de la mateixa empresa pública, que feia que qualsevol adjudicació d'un simple contracte de lloguer s'allargava més de sis mesos, fa que les aparences hagin quedat per descomptat totalment contradites per la realitat, la pitjor legislatura en política d'habitatge.

Davant això el Govern presidit pel Sr. Bauzá i la seva conselleria, Sr. Conseller, el mes d'abril, el dia 17, va presentar un pla de lloguer 2012 en el qual s'intentava donar sortida a aquests 450 habitatges que mancava posar en el mercat perquè no es corresponien en absolut ni amb les necessitats ni amb les possibilitats dels ciutadans. Aquest pla de lloguer treia 300 habitatges amb unes rendes entre 200 i 400 euros mensuals. Quatre mesos després li demanem quants d'aquests habitatges han pogut ser adjudicats i en quins terminis hem reduït el termini d'adjudicació d'aquests habitatges als ciutadans.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient i Habitatge.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament, nosaltres quan entram ens trobam amb un estoc d'habitatge dins l'IBAVI impressionant, a més d'uns deutes també impressionants, com bé ja saben. Aquest estoc d'habitatges està destinat a la venda; hi ha dues possibilitats, una és destinar-los a la venda, l'altra és destinar-los a lloguer. Les de la venda clarament estaven estancades sobretot per motiu de la crisi que pateix tothom i la dificultat d'accedir al crèdit. Aleshores el que es va decidir va ser posar uns 300 habitatges a disposició de llogaters.

En aquests moments, dels 300 que vàrem posar, en tenim uns 150 que ja estan ocupats, amb una ocupació dispar, és a dir, s'està veient clarament que hi ha llocs en què fer habitatge de protecció oficial pot ser interessant, hi ha demanda, però també s'està detectant clarament que hi ha pobles en què no hi havia cap necessitat ni una de fer cap habitatge de protecció oficial, perquè el mateix habitatge que hi ha avui en dia privat és més que suficient, i això fa que hi hagi pobles on..., a Santa Margalida mateix, que de 36 habitatges només n'hem col·locat

8; en canvi a Palma de 48 s'han col·locat tots; a Inca de 29 se n'han col·locat 27, etc.

Per tant hem de dir que en principi ha estat molt ben acceptat, hem rebut unes 4.502 persones, s'han atès, que s'han interessat per aquest pla, s'ha reduït -vostè em demanava què hem fet- s'ha reduït de més de sis mesos que havia d'estar la gent per poder rebre un lloguer, un habitatge, a menys d'un mes en la majoria de casos, amb la qual cosa això també ha estat una cosa molt bona.

Eivissa la veritat és que ha estat el lloc on creim que ha anat millor: dels 25 habitatges que havíem posat o que estaven posats a disposició, 20 ja estan col·locats, ja estan en lloguer, i 5 no, però veim que pràcticament també se'ns col·locaran. I allà on han tengut menys efecte de tot a estat a Menorca. La veritat és que a Menorca l'ocupació deixa molt a desitjar, potser també perquè no és un lloc..., o s'han fet a llocs on no tocava, però estam intentant seguir, continuam intentant que la gent s'hi interessi, perquè realment són lloguers que van des dels 200, 250 euros fins als 400 euros, lloguers molt interessants.

Moltes gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 6827/12, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'implantació d'energies renovables a Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13, RGE 6827/12, relativa a pla d'implantació d'energies renovables a Menorca, que formula la Sra. Diputada Maria Assumpció Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, de forma simultània a la tramitació com a projecte de llei en aquest parlament de les mesures de reactivació econòmica en indústria i energia que afavoreixen la implantació de les energies renovables a Balears, el Govern redacta un pla específic per impulsar aquestes energies a Menorca. Segons els objectius de la Unió Europea Menorca hauria de produir el 30% de l'energia elèctrica que consumeix mitjançant les renovables l'any 2020, però aquest percentatge només arriba al 3,1% en aquests moments. També les emissions de CO₂ s'haurien de reduir en un 20% d'aquí al 2020.

Des del 2007 Menorca no ha augmentat la producció d'electricitat en energies renovables, en canvi, entre els anys 2004 i 2007 es va arribar a aquest 3,1%, però des de llavors s'ha estancat aquest creixement. A més, les emissions de CO₂ van augmentar de forma considerable i només van començar a disminuir des de fa uns mesos per la crisi. Ara, el Govern balear, amb estreta col·laboració i coordinació amb el Consell de Menorca, ha de fer la feina que no varen voler impulsar ni varen saber dur a terme els anteriors governs del PSOE i del PSM. En canvi, el Partit Popular ha afrontat aquesta qüestió energètica perquè constitueix un dels objectius prioritaris de la gestió de govern en aquest mandat, ho confirma aquest projecte de llei de reactivació econòmica en indústria i energia, que obre

les portes i facilita la instal·lació d'energies renovables a Balears i ho confirma també l'elaboració d'un model d'energies renovables propi i específic per a Menorca, atesa la seva condició de reserva de la biosfera.

Per tant, Sr. Conseller, volem conèixer quin és el contingut i quins són els objectius d'aquest pla que redacta en aquests moments el Govern balear per convertir a Menorca en illa capdavantera en energies renovables.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament, l'energia renovable és quelcom essencial per al futur. De qualque manera, fins ara, és possible que haguem parlat molt i hem fet molt poques coses respecte de les energies renovables i és hora de posar-se en marxa perquè duim un retard considerable.

L'energia s'emprarà cada vegada més. Una característica de la civilització és que amb el progrés s'augmenta la quantitat d'energia emprada és més important. Per tant, tenir una planificació adequada i que aquesta es pugui produir de forma sostenible és essencial per a qualsevol país, per a qualsevol territori.

En aquest sentit podem unir dos conceptes, un, l'impuls que li vol donar l'illa de Menorca a tot el que té a veure amb sostenibilitat i reserva de la biosfera amb el fet que es pugui fer una discussió adequada, una discussió que ens pugui il·luminar a tots sobre com emprar aquestes energies renovables.

Aquest pla que vostè menciona té una sèrie d'objectius, en primer lloc, una planificació, veure quines són les més adequades, veure quines són les més madures, quines tenen menys impacte sobre el paisatge, quines són les més eficients. En segon lloc, veure possibles ubicacions que es puguin discutir i arribar a consens sobre on estaran les ubicacions. En tercer lloc, un cronograma, quines són les passes adequades per passar d'aquest escàs 2,3%, que vostè mencionava, a un objectiu que sigui molt més raonable. En quart lloc, establir l'impacte econòmic, és evident que si és una indústria de futur, si és una indústria que anirà a més suposarà llocs de feina, suposarà inversions i suposarà activitat econòmica.

Després, també hem de tenir en compte el consens, a vegades és difícil arribar a consens en matèria d'energies renovables malgrat que tots estam d'acord que són necessàries, i això s'ha de poder veure i s'ha de poder discutir millor si feim les passes oportunes, si posam damunt la taula les distintes variables que tenim al nostre abast.

I per últim, també és important que Balears, i en aquest cas l'illa de Menorca, pugui ser un referent per a la resta de les Illes i també per a altres indrets del país i d'altres països, perquè tenim unes dimensions adequades, perquè sabem que l'energia renovable és una energia, com deia abans, de futur i, per tant, que podem tenir un camp obert des del punt de vista econòmic també molt important.

Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 6828/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Consell de coordinació del nord de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 14, RGE núm. 6828/12, relativa a Consell de coordinació del Nord de Mallorca, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. La coordinación de administraciones públicas redunda en un mejor y eficaz servicio público. La pasada legislatura las continuas disputas de socios crearon descoordinación dispersando esfuerzos, un tema que tanto conocen.

El programa electoral del Partido Popular recoge la coordinación entre policías locales de municipios limítrofes con competencias plenas y protocolos claros de actuación. La Conselleria de Administraciones Públicas impulsa políticas comunes de seguridad y colaboración interpolicial de los municipios llamados del consejo de coordinación y medidas concretas ante hechos relevantes para la seguridad en esos municipios. Este marzo, a propuesta de la Conselleria de Administraciones Públicas, se crea con los cinco alcaldes del norte de Mallorca el llamado Consejo de coordinación del Norte de Mallorca, formado por representantes del Govern y de los cinco municipios implicados, para planificar y coordinar actuaciones en seguridad ciudadana en su zona.

El norte de Mallorca es un ente territorial con problemas comunes, necesitaba coordinar sus policías locales con otras zonas, ya son cinco los consejos de coordinación creados en la actual legislatura. Su primera reunión aprobó un calendario de acciones conjuntas, preventivas y disuasorias en seguridad pública para esta misma temporada turística 2012.

Así, Sr. Conseller de Administraciones Públicas, ¿qué balance hace de las actuaciones conjuntas del Consejo de coordinación del Norte de Mallorca?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, en el programa d'accions conjuntes en matèria de seguretat pública local, que va ser aprovat pel consell de coordinació policial del Nord de Mallorca en la sessió constituent en juny de 2012, com vostè ha recordat, és una iniciativa pionera a les Illes Balears al realitzar per primera vegada accions simultànies i coordinades de les policies locals de diferents municipis que tenen problemàtiques comunes. D'aquesta manera, amb quatre accions simultànies, es va controlar la documentació i consum d'alcohol dels conductors en 310 vehicles amb un saldo de 19 infraccions, 14 de les quals tenen a veure amb aspectes tècnics, com la ITV o assegurances caducades, i 5 amb positiu en consum d'alcohol. Cal destacar que el nombre d'infraccions detectades no és molt significatiu encara que la finalitat d'aquesta acció és més dissuasòria que sancionadora, un objectiu que creim, des de l'Institut de Salut Pública, que s'ha complert.

Quant a la venda ambulant a platges es varen aixecar 34 actes administratives i 31 en zones de vianants, el resultat global ha estat: 80 denúncies administratives i 4 denúncies penals per un delictes contra la seguretat del trànsit. Tot això permetrà analitzar la situació real de les problemàtiques sobre les quals s'ha actuat aquest estiu, així que el balanç que podem fer, tant des de l'Institut de Seguretat Pública com des de la conselleria, ha de ser positiu. De fet, es treballa ja en un nou cronograma per a aquest pròxim hivern per tal d'actuar en aquesta mateixa zona.

I.15) Pregunta RGE núm. 6829/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millores en el sistema de gestió d'emergències de l'112.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 15, RGE núm. 6829/12, relativa a millores en el sistema de gestió d'emergències del 112, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Administracions Públiques, aquest estiu hem estat notícia per les incidències que s'han produït i que han sortit a diferents mitjans de comunicació en les distintes illes de la nostra comunitat autònoma, una comunitat turística la qual es veu, doncs, els mesos d'estiu, especialment, es veu sensibilitzada per aquestes qüestions que són molt mediàtiques i que no haurien d'afectar el sector turístic de la nostra comunitat. Sabem per això que és important que els serveis d'emergència de les Illes

Balears tinguin capacitat de resposta i puguin actuar de manera àgil i diligent per tal d'evitar incidents produïts i evitar que aquests incidents siguin pitjors dels danys personals i materials que hagin pogut ocasionar.

Per això, també pensam que és important que els serveis d'emergència s'adaptin a les noves tecnologies i que es renovin de forma contínua el seu sistema de gestió. En aquest sentit el sistema de gestió d'emergències 112, que gestiona el seu departament, ha funcionat i funciona, des del nostre punt de vista, de manera eficaç i ha estat a l'altura de les circumstàncies donant resposta a les nombroses incidències registrades en els mesos d'estiu.

Per això, li voldríem demanar, Sr. Conseller, si ens podria explicar quines han estat les millores tècniques que s'han introduït en el sistema de gestió d'emergències 112 i quins avantatges se'n deriven.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, coincidim que la importància d'una bona gestió de les emergències ens obliga a realitzar millores tècniques constants i tot i que aquest volum és complicat de detallar sí que em centraré en les principals, al meu entendre.

La tasca principal és el manteniment de la plataforma tecnològica del SEIB 112. Pel que fa al servei directe al ciutadà està en procés la millora d'atenció de telefonades per permetre donar prioritat a les que sol·licitin assistència vital i s'ha posat en marxa el desviament ràpid de les que no són procedents ni urgents ni vinculades a una emergència estrictament dita, el que permet a l'operador a centrar-se en les que sí ho són. Açò permet també una resposta més eficaç i ràpida. També he de dir que des de juliol de 2011 s'ha procedit a implantar el nou sistema de consolidació de servidors que permet augmentar el nombre d'aquests sense necessitat de nova inversió. Tot això s'ha basat en programari lliure i gratuït i, per tant, sense cost.

En la mateixa línia de retallar despeses, sense menyscar la seguretat, les notificacions que poden vincular-se a correu electrònic s'han deixat de fer per SMS, permetent un important estalvi, per exemple, dels 3.150 euros que es varen pagar a missatgeria l'agost de 2011 abans de la millora hem passat a 216 euros del mes passat, és a dir, uns 2.900 euros d'estalvi.

Una altra millora és la del cap mòbil on s'integra tota la informació de cada emergència per dispositius Android, destinada especialment a policies locals i a comandaments dels diferents cossos d'emergències i s'ha augmentat la capacitat de resposta automàtica del SEIB 112 passant de 2 a 30 canals.

Tenim en fase de proves el visualitzador cartogràfic d'incidentes i es treballa amb l'actualització constant de les localitzacions, per exemple, ara també es realitza la divisió territorial del municipi de Palma en barriades en tost de nuclis de població la qual cosa permetrà una localització més precisa també de les emergències. Com apuntava abans, són només algunes de les actuacions de les moltes que desenvolupam.

Moltes gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 6831/12, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a beneficiaris de la subvenció al Projecte Home.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE núm. 6831/12, relativa a beneficiaris de la subvenció a Projecte Home, que formula la diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Proyecto Hombre en Baleares es una organización dedicada a la prevención, tratamiento, formación e investigación del fenómeno de las drogodependencias, especialmente entre la gente joven. Hoy en día es incuestionable la gran labor social que esta entidad lleva a cabo desde hace ya muchos años en nuestra comunidad trabajando para que las personas con problemas de adicción recuperen su autonomía e independencia, y así lo avalan unas cifras esperanzadoras que indican que en sus veinte años de funcionamiento ha conseguido rehabilitar a más de dos mil personas.

La Conselleria de Presidencia y el presidente del Proyecto Hombre, el Sr. Tomeu Català, firmaron este verano la concesión por parte del Govern de una subvención destinada a financiar una parte de la construcción de la nueva sede de la entidad. Después de un año de trabajo se ha conseguido financiar las obras con fondos propios sin recurrir a la financiación de las entidades financieras, lo que ha supuesto un ahorro de 3,5 millones de euros.

Por todo ello, Sr. Conseller de Presidencia, ¿cuántas personas se podrán beneficiar de la subvención otorgada por la Conselleria de Presidencia al Proyecto Hombre de Baleares para la construcción de la nueva sede de la entidad?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, desde el nacimiento del Proyecto Hombre en el año 1985 el Gobierno de las Islas Baleares siempre ha estado dándole apoyo a esta organización por la inestimable labor social que desarrolla. Es una labor que la hacen de una forma desinteresada en favor de todas aquellas personas que tienen sobre todo problemas de adicciones y especialmente los drogodependientes.

Por todo ello, la Conselleria de Presidencia les ha dado una subvención para que puedan seguir con sus programas y para ayudar a financiar la nueva sede, que se trata de la construcción de dos nuevos edificios y rehabilitar las antiguas casas de Son Morro. Cuando esta nueva sede esté en funcionamiento podrán atender a un total de unas 300 personas más de las que atienden hoy en día, es decir, que pueden llegar a un total de unas 850 personas más cada día.

Dicho esto tengo que decirle y lamentar que a día de hoy aun no se hayan podido reiniciar las obras de esta nueva sede debido a otro incumplimiento del anterior gobierno del Pacto de Progreso, porque resulta que en el año 2008 hubo un acuerdo de Consejo de Gobierno en el que acordaron otorgar una subvención para facilitar la construcción de esta nueva sede, pero al final de la legislatura, es decir, tres años después, aun no habían hecho nada, es decir, estamos en lo de siempre, mucho compromiso, mucha palabra y mucho incumplimiento. Para nosotros ha sido todo un honor poder ayudar a esta organización.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 6832/12, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a esportistes d'alt nivell.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE núm. 6832/12, relativa a esportistes d'alt nivell, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Sí, moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, estaremos de acuerdo en que uno de los problemas que nos rodean en estos días es la tan mencionada crisis de valores, estaremos también de acuerdo en que casi todo lo que echamos en falta se conjuga a la perfección en el ámbito deportivo, como por ejemplo la cultura del esfuerzo, la disciplina, el trabajo en equipo o el espíritu de superación, entre muchos otros.

Para orgullo de nuestra comunidad aportamos algunos de los mejores deportistas del mundo en las diferentes disciplinas, cualquiera desearía poder contar entre sus paisanos con figuras de la talla de Xavi Torres, Jorge Lorenzo, David Salom, Brigitte Yagüe, Marga Crespi, David Bustos y como no, el mejor

deportista español de todos los tiempos, Rafa Nadal. Éstos son algunos de los más reconocidos, pero el camino hasta llegar ahí no resulta nunca fácil.

Por este motivo, la administración tiene que jugar su papel allanando el camino de estas personas que ponen toda su capacidad, habilidad y esfuerzo para superarse a diario. La adopción de las disposiciones oportunas, la materialización de los acuerdos necesarios para que los deportistas de alto nivel puedan gozar en el ámbito de nuestra comunidad de unas condiciones laborales compatibles con sus entrenamientos, la participación en competiciones oficiales así como facilitarles ese acceso y la permanencia en el mercado laboral son algunas de sus demandas. Se ha anunciado ya desde el Govern el desarrollo de la normativa que dará cobertura a los deportistas de alto nivel y por ello nos gustaría conocer cuál será su contenido.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme i Esports.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Efectivamente, según el artículo 30.12 de nuestro Estatuto de Autonomía la comunidad autónoma tiene competencia exclusiva en materia de deporte y en base a esta competencia pues se aprobó en su momento la Ley 14/2006, del deporte de las Islas Baleares, en cuyo artículo 27 se establece que el Gobierno deberá desarrollar reglamentariamente el hecho deportivo de alto nivel.

A partir de ahí, pues se pone en marcha la maquinaria, se trabaja en estos momentos para dar cumplimiento a este mandato y se va a establecer esa regulación cuyo contenido muy por encima será el siguiente: se establecerán los diversos criterios que deberán ser tenidos en cuenta para calificar a un deportista de alto nivel, efectivamente y lógicamente estos criterios estarán relacionados con los resultados en las diversas competiciones nacionales e internacionales, olímpicas o paralímpicas; también el establecimiento de los criterios que deben ser seguidos para calificar a un centro deportivo de alto nivel; los criterios que deben ser seguidos para calificar a un juez de alto nivel, y los criterios que deben ser seguidos para calificar a un técnico de alto nivel. Igualmente se va a regular en dicho reglamento cuáles son los derechos y obligaciones tanto de los deportistas como de los jueces como de los técnicos de alto nivel.

Luego, por otro lado, también regularemos una serie de derechos que van a tener dichos deportistas de alto nivel que están relacionados con diversas materias, por supuesto por la posibilidad de recibir o de percibir diversas becas o ayudas públicas; la posibilidad de acceder a los centros de tecnificación deportiva; la posibilidad de acceder en condiciones más favorables ya sea mediante la reducción de los precios públicos o de las tasas de los diversos o de las restantes instalaciones deportivas de nuestra comunidad autónoma, y en el ámbito de la educación pues algunas otras cuestiones como puedan ser la flexibilidad en la asistencia a las clases, la flexibilidad en el

calendario de los exámenes o algunas otras cuestiones como puedan ser las prioridades en materia del acceso a las plazas escolares o algunos porcentajes de prioridad en el acceso a las plazas universitarias.

Muchas gracias.

I.18) Pregunta RGE núm. 6836/12, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a crisi i discapacitats.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18, RGE núm. 6836/12, relativa a crisi i discapacitats, que formula la diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Salut, com valora vostè que el seu govern i el govern del Sr. Rajoy facin pagar la crisi als discapacitats?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada. La veritat és que no puc fer cap valoració sobre una premissa que no és certa, ni el Govern de la comunitat autònoma ni el Govern de l'Estat fan pagar la crisi a les persones amb discapacitat. Allò que no li puc negar és que la situació és complicada, hi ha moltes dificultats, sinó, també demani-ho als seus companys de la Junta d'Andalusia on les associacions de persones amb discapacitat denuncien retards en els pagaments de conselleries, entre elles les de Salut i Benestar Social de fins a dos anys i mig. Entre els impagaments hi ha concerts subscrits amb centres de dia, residències, centres ocupacionals i atenció primerenca així com la baixada de subvencions a la convocatòria d'ajudes públiques, entre d'altres qüestions. Considera vostè així que els seus companys del PSOE d'Andalusia fan pagar la crisi a les persones amb discapacitat?

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

No sé si la seva resposta em fa pena, el que sí sé és que em fan pena les persones discapacitades que estan en mans del Partit Popular.

Mirin, el president Rajoy és qui ha decidit que la sanitat pública deixi de ser gratuïta i universal. Per cert, si fos universal de veres, vostè no hauria d'haver creat aquesta comissió per atendre els casos d'immigrants que no tenen accés a la sanitat.

També el Reial Decret Llei 16/2012 ha implantat el copagament sanitari i farmacèutic, també per als discapacitats, Sr. Mesquida, que a Balears són unes 50.000 persones. El president Bauzá aquí ha decidit aplicar aquest decret sense cap tipus de contemplació, perquè per a ell primer és la salut financera que la salut de les persones.

Ara té un altre conflicte inesperat que ha de resoldre i el paper que li toca jugar a vostè és el de donar la cara davant les reclamacions que han presentat les persones pensionistes amb discapacitat. Sí, sí, aquestes que han anat a la farmàcia a comprar els seus productes i els seus tractaments i els han dit que havien de pagar. Ara, els discapacitats s'han convertit en prestataris de l'administració. Quina pena, Sr. Conseller! Quina tristor! Vostès els han enganat a tots fent-los creure que el reial decret llei els eximia del copagament dels medicaments i les pròtesis. I a l'hora de la veritat no ha estat així, per això li han presentat a vostè totes aquestes reclamacions.

Què ha contestat, vostè? Els ha dit per escrit que la llei s'havia d'interpretar i que la interpretació que fa la conselleria és que els obliga a pagar. Per què no poden salvar les persones i sí poden salvar Bankia, Sr. Conseller? Expliqui'm això. Ara té l'oportunitat de lluitar per aquest col·lectiu, com va prometre el juliol passat. És el moment de plantar cara a Madrid, com han fet altres comunitats, també Andalusia. Reclami el pagament del centim sanitari, si és que existeix de veres. El destí és la salut de les persones, no pagar interessos bancaris com vol la Vicepresidència Econòmica. Així podrà dotar un fons de cohesió social per tal que les persones més necessitades no hagin d'assumir aquest copagament.

Esper que no sigui vostè un conseller de pas i tengui temps de demostrar la solidaritat també amb les persones discapacitades i les seves famílies. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Miri, a mi el que em crida més l'atenció és que es facin lleis, lleis i més lleis...-jo en podria fer moltes de lleis- i que després no es dotin econòmicament. Jo crec que això és enganar a tothom...

(Alguns aplaudiments)

Gastar, gastar i gastar.

Miri una cosa. El Consell territorial del sistema per a l'autonomia i l'atenció a la dependència va aprovar realitzar una avaluació de la Llei de la dependència que se va fer tres anys després i s'havia de fer abans, i ni el Govern, ni l'Estat la varen realitzar, amb l'objectiu de proposar millores i mesures, ... No, escolti, vostè si no té doblers no les pot treure d'enlloc, les coses. És a dir, avui en dia el que s'ha de fer és pagar...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Sensibilitat? Màxima sensibilitat en aquestes coses, màxima! Sap què han de fer? Menys galeria i més feina, que és el que intentam fer nosaltres. I deixin-nos fer feina i demostrarem...

(Aplaudiments)

No, no, ni escarafalls ni res d'aquestes coses! Necessitam fer feina i veure les coses com estan. Pareix mentida que aquí dins donem aquesta imatge a fora! La població real no ho entén, almanco a mi és el que em diuen, ho entén?

(Remor de veus)

No, no, no, no, aquí dins hem de ser transparents, hem de fer feina, hem de col·laborar en les coses. Idees bones en tenim moltíssimes tots, tots en tenim moltíssimes. Ara, parlem d'economia domèstica i no estirem més del compte, perquè després hi anirem tots al darrere.

(Aplaudiments)

I.19) Pregunta RGE núm. 6837/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a qualitat de la sanitat pública.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 19, RGE núm. 6837/12, relativa a qualitat de la sanitat pública que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sr. President, bon dia senyores i senyors diputats. El Partit Popular ha decidit tot sol canviar el model sanitari d'aquest país. La sanitat ja no és universal, ja no és accessible, ja no és gratuïta i ja no és pública. Quan va començar la política restrictiva i retalladora del Partit Popular, vostè, Sr. Mesquida, no hi era, però hi arriba a temps. Ara volen modificar la cartera de serveis.

És per aquest motiu que volem saber si creu el Sr. Conseller de Salut que millorarà la qualitat de la sanitat pública imposant copagaments a les prestacions sanitàries que ara són gratuïtes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, metge Thomàs, diputat Thomàs. Miri, jo tenc clara una cosa i per això lluitaré, i li faig saber una cosa abans, vostè va dir que jo venia aquí per privatitzar la sanitat. Vostè em va cessar en el meu càrrec en la sanitat pública, vostè!, vostè!

(Alguns aplaudiments)

Ho dic perquè..., no, no, me'n vaig haver d'anar a fer feina a una altra banda. O sigui, que aquesta sanitat se sustenta amb pagament d'imposts, ho sabem tots. És a dir, s'han de pagar els impostos. Després lluitarem per tenir una sanitat pública i sostenible. Tengui ben segur que lluitarem per fer-la sostenible i per tenir-la molts d'anys.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. Conseller. Ja sabem per on li fan mal. Qualque dia, si vol, en parlarem, de la gestió a Manacor...

(Remor de veus)

Miri, Sr. Conseller, fa 17 dies que vostè ha deixat a 20.000 persones sense targeta sanitària i només atén urgències a embarassades i si són menors de 18 anys. També ha retirat el finançament públic a més de 400 medicaments i també ara paguen els pensionistes. Du una bona carrera!

Però tots sabem que per a vostès la salut ja no és un dret. Per a vostès és un bé de consum i, per tant, susceptible de ser mercantilitzat. I això és el que han fet mitjançant el Reial Decret 16/12. Vostès creen tres carteres de serveis, una amb finançament pública i les altres amb copagaments. Sap què els preocupa en aquest país, a les dones?, si els llevaran les mamografies, les proves genètiques, la reproducció assistida; als diabètics, les tires reactives; a les mares, la prevenció bucodental o les vacunes infantils; als bronquítics crònics, l'oxigen a ca seva.

I tot això està escrit, no m'ho estic inventant. El que hem sentit en aquesta cambra dir no a la Sra. Castro ha estat que sí. Com vol que ens fiem de vostès? Tothom tremola! Ara volen revisar per retallar, per excloure serveis i prestacions que avui són gratuïtes i eficaces. No volem ni podem acceptar més desigualtats i menys cohesió social. Ens preocupen els criteris que utilitzaran.

Per cert, Sr. Mesquida, metge Mesquida, veig que ara llegeix, ha perdut la seva llibertat d'expressió i d'opinió la darrera setmana?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Gràcies Sr. Thomàs, metge Thomàs. Ara no llegiré. A mi veritablement el que em preocupa és una cosa i a vostè és una altra cosa. A vostè el que li preocupa és sortir als diaris, fer mal i poder guanyar unes eleccions. A mi no em preocupa gens. Escolti, la meua vida no ha estat la política...

(Remor de veus)

La meua vida ... Home!, jo no l'he interromput cap vegada! No ha estat la política. I li diré una altra cosa, aquí hi seré el temps que hi hagi de ser i faré les coses que cregui i que em permeti la meua consciència i lluitar i lluitar pels altres. No lluitar per guanyar unes eleccions. A mi no m'importa el poder per a aquestes coses. A mi m'importa poder decidir per poder ajudar l'altra gent.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

I.20) Pregunta RGE núm. 6834/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avals a petites i mitjanes empreses.

Pregunta número 20 RGE núm. 6834/12, relativa a avals a petites i mitjanes empreses que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La difícil situació econòmica obliga sense cap dubte a estar atents a qualsevol indicador econòmic i sobretot si mostra una evolució positiva. La setmana passada coneixíem l'indicador del dèficit i està a la vista que avui no interessa a l'esquerra i no només no li interessa, sinó que continua justificant la seva evidència fallida, en lloc de felicitar el Govern de les Illes Balears.

Idò bé, en el cas dels indicadors de les petites i mitjanes empreses la importància és màxima, donat que aquestes són l'eix principal de la recuperació econòmica i de la generació de llocs de feina. La primera llei que va posar en marxa el nou govern aquesta legislatura va ser la Llei d'emprenadors, una llei que ha començat a donar els seus fruits a través de les seves mesures, com són la línia de finançament de crèdits per part d'ISBA.

En aquest sentit, les dades fetes públiques per la Vicepresidència demostren que des de novembre de l'any passat fins a 31 d'agost d'enguany, s'han avaluat 450 empreses de Balears amb crèdits per valor de 45,1 milions d'euros i la creació de 85 noves empreses. Això suposa un increment del 37% respecte dels anys 2010 i 2011 i implica més una dada positiva perquè com a novetat, aquestes 450 empreses engloben no només el sector turístic, d'indústria o de comerç, sinó també construcció i sector primari, amb un repunt petit de reactivació econòmica en aquests sectors.

Per això, Sr. Vicepresident, volíem saber quina valoració fa vostè de la línia d'aval recollida a la Llei d'emprenadors?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENTECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament, jo crec que hi ha una dita que és coneguda i que segurament compartim tots, és molt millor ensenyar a pescar que repartir peix. I aquest és el canvi de política d'alguna manera que vol dur el Govern cap endavant: deixar de repartir i centrar-nos en la creació de nou teixit empresarial, centrar-nos en ajudar a crear nou teixit empresarial.

El fet de què s'hagin constituït en aquest període de temps tan petit 85 empreses amb el suport del Govern, crec que ens ha d'alegrar a tots. Són empreses que ajuden a renovar el teixit empresarial, que introdueixen més competència dins el teixit empresarial i, per tant, milloren els sistemes de producció i ens fan guanyar productivitat a tots. De la mateixa manera, les 450 persones que han pogut obtenir recursos per valor de 45 milions d'euros, és una altra passa cap aquest reforçament d'activitat que tots el volem. És el sector privat, és el sector de l'empresariat, és el sector de les persones que arrisquen, que posen il·lusió en el futur, el que ens farà sortir d'aquesta crisi.

I l'obligació del Govern, a través de la Llei d'emprenedors, era donar-los suport en aquestes etapes inicials i en aquestes etapes més complicades que fan que puguin assolir una determinada dinàmica que els permeti funcionar per ells tots sols, que se dediquin a apel·lar el mercat, els seus demandants, els seus clients i no tant les portes de l'administració.

Moltes gràcies.

I.21) Pregunta RGE núm. 6844/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a fems d'Europa.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 21 RGE núm. 6844, relativa a fems d'Europa que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, dia 13 d'octubre de 2011, a proposta del grup de consellers del seu partit, es va aprovar en el ple del consell un acord que deia literalment: "el ple del consell acorda el compromís del Consell de Mallorca de no incinerar fems que no siguin de les Illes Balears".

Aquest estiu es veu que el consell ha canviat d'opinió i vostès hi han participat presentant una esmena a la Llei de mesures urgents que s'està tramitant en aquests moments en el Parlament, que a l'article 19 permet cremar residus provinents de fora de les Illes Balears.

Quina opinió té el Sr. President de convertir Mallorca en el femer d'Europa?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, Sr. Barceló, el que vostè diu simplement no és cert. El que avui és Tirme és una cosa que hem fet entre tots i avui Tirme té una infraestructura que s'ha de rendibilitzar perquè el que no pot ser és que funcioni al 40% del seu rendiment. Hi ha diferents alternatives, la que varen proposar vostès d'incrementar la taxa, o la que proposam nosaltres, fer una modificació, que l'any 2012 es congeli, 2013 es mantengui i 2014 es redueixi. Aquesta és la nostra proposta.

A mi m'agradaria saber si la seva proposta és, com sempre, la proposta del no o augmentar les taxes, quina és la seva proposta. Quina és realment la seva proposta, Sr. Barceló? Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. President, vostès que parlen tant d'herència, convé recordar-los que va ser un Govern del Partit Popular amb Unió Mallorquina l'any 2007, que va modificar per urgència el contracte de gestió dels residus de Mallorca encomanat a Tirme, sense cap concurrència, per un valor de 400 milions d'euros, dels quals 325 eren per duplicar la incineradora, allargant la concessió fins l'any 2041, 50 anys de monopoli només. Bé, això servia per ampliar la capacitat de cremar de 400.000 a 700.000 tones i evidentment ara ens trobam amb aquest despropòsit i la seva proposta és dur fems de fora per cremar.

Sr. Bauzá, després d'haver escoltat les declaracions de la Sra. Catalina Soler, del Sr. Company i del Sr. Delgado avui i també de vostè, es veu que el projecte és boníssim. La pregunta que jo li faig és si el projecte és tan bo i tan net, per què l'Ajuntament de Bunyola del Partit Popular s'hi oposa?, per què l'Ajuntament d'Alcúdia del Partit Popular no vol que el fems arribi pel port d'Alcúdia?

I evidentment la promoció turística que això significarà, ara importarem fems a més de turistes. I la Federació Hotelera ja li ha dit que la imatge que s'està donant de Mallorca en els mercats emissors és molt negativa i que la iniciativa pot hipotecar el present i el futur de Mallorca com a destinació turística. No ho deim nosaltres, Sr. Bauzá, ho diu la Federació Hotelera de Mallorca.

Sr. Bauzá, la crisi l'hem de pagar entre tots. Revisin les clàusules d'aquell contracte que vostès varen firmar i que Tirme també hagi de pagar aquesta crisi i no només augmentant les tarifes com vostè diu. Revisin les clàusules d'aquell contracte. I li record una cosa, la responsabilitat és seva. Ara tenim temps d'aturar aquest disbarat, ara vostè encara pot aturar aquest disbarat perquè qui estima Mallorca no l'omple de fems. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Barceló, encara no he escoltat la seva proposta. Però jo sí li diré el que vostès no diuen i sí que va passar. L'any 2007 no es va dur a terme la segona línia d'incineració perquè hi havia una nota de disconformitat de dia 25 de juny de l'any 2007. Curiosament per solucionar aquesta situació, vostès que governaven varen demanar un informe extern dia 5 de maig de l'any 2008, que vàrem pagar

entre tots. Curiosament dos dies després es va dur en el Consell Executiu la proposta, solucionant l'informe tècnic que no es volia aprovar amb un informe tècnic que es va pagar exteriorment. En aquella proposta per unanimitat de tots els assistents es va aprovar la segona línia d'incineració. I li recordaré qui va aprovar aquesta segona línia d'incineració a les 12 hores de dia 7 de maig de l'any 2008. Presidenta: Sra. Armengol. Vocal: Sra. Joana Lluïsa Mascaró. Vocal i Secretari: Sr. Cosme Bonet...

(Remor de veus)

Curiosament, curiosament, això no va quedar aquí, sinó que després es va firmar per part de la consellera insular de Medi Ambient, Sra. Marilena Tugores, d'Iniciativa-Els Verds, el seu grup...

(Remor de veus)

...dos dies abans de les eleccions.

Sr. Barceló, no només no fan propostes, sinó que estan tan acostumats a dir que no a tot, que fins i tot diuen que no a les seves propostes. Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Aplaudiments)

I.22) Pregunta RGE núm. 6841/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inici del curs escolar.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 22, RGE núm. 6841/12, relativa a inici del curs escolar que formula la Sra. Diputada Francesca Lluc Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Bauzá, vostè es va comprometre quan era candidat del Partit Popular a establir a les Illes Balears unes grans autopistes per a l'educació. La realitat és ben diferent.

Avui mateix surt publicat al *Diario de Mallorca* un informe de la Comissió Europea, on desgraciadament deixa clar que les Illes Balears són la comunitat autònoma amb més abandonament escolar de tota la Unió Europea, només un 16% de l'alumnat cursa estudis superiors a l'ESO. I vostè ha decidit d'acabar l'enfonsar l'educació pública a les Illes Balears.

Sr. Bauzá, contesti el que vostè pensa, perquè jo consider que no és normal. Em deman si vostè, Sr. Bauzá, pensa que aquest curs escolar ha començat amb normalitat.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, sí pens que aquest curs escolar ha començat amb normalitat, a pesar que hi ha hagut dificultats per la nova situació i les propostes i mesures que ha pres aquest govern. Però sí, sí que pens que ha començat amb normalitat, amb qualche petit incident, per exemple el que va succeir a Lluc amb un cap de fibló, que va impedir, perquè el vespre anterior va passar un cap de fibló i no varen començar les classes, sí que varen començar aquest dilluns passat, però li diré com ha començat: ha començat amb 160.000 alumnes, 32.688 d'educació infantil, 63.666 d'educació primària, 42.429 d'educació secundària i 12.334 de batxillerat, això fa que es facin classes a 407 centres educatius, amb un total de 14.686 professors.

Sra. Armengol, crec que el curs escolar, en això, ha començat amb molta normalitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. És trist, Sr. Bauzá, que vostè vegi amb normalitat les enormes retallades que està aplicant a l'educació pública. Li explicaré coses que han fet i que jo no veig normals.

Vostè i el Govern d'homes als quals presideix han decidit donar suport a la segregació d'infants per raó de sexe; vostès han decidit segregar els infants per raons lingüístiques, -per cert, li deman que aturin els joves del Partit Popular amb aquesta campanya de desprestigi contra la llengua pròpia d'aquesta comunitat autònoma que vostè té l'obligació de protegir, una campanya que a més és antidemocràtica perquè assimila els professors i els sindicats a la dictadura franquista, per tant, aturi-la si de veritat vol fer feina per l'educació pública.

(Alguns aplaudiments)

Vostè considera normal un curs amb 600 professors menys? Vostè considera que és normal un curs amb menys recursos per atendre la diversitat, amb menys pressupost per mantenir els centres, amb baixes de professors que no es cobriran les primeres setmanes, amb reducció d'ajuts per a menjador i transport escolar, amb un augment de taxes universitàries, amb una disminució de beques escolars, amb més alumnes per aula?, la ràtio a primària passa a 30 alumnes i a secundària a 36 alumnes, -per cert a Suïssa, en el viatge que li vàrem pagar entre tots, a 21, no va aprendre res, Sr. Bauzá, no li serveix de res.

A més, si afegim que el seu fracàs en les polítiques econòmiques fa que l'índex de pobresa pugi a les Illes Balears, vostè veu normal que hi ha molts d'infants que no s'han pogut pagar els llibres de les escoles en aquesta comunitat autònoma? Vostè veu normal que molts d'infants no poden pagar un menjador escolar i han de dur un *tupper*? Vostè això ho veu normal? Jo, Sr. President, no ho veig normal. La qualitat l'equitat estan en perill i jo no em vull resignar i li propòs: faci pagar l'impost de patrimoni i dediqui'l exclusivament a l'educació pública. Això sí seria normal.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Armengol, vostès aplaudeixin, el temps es consumeix, moltes gràcies.

Miri, Sra. Armengol, li torn a repetir: el curs escolar ha començat amb total normalitat, el que no sé és si tothom té interès que el curs escolar comenci amb total normalitat, això ja ho puc posar en dubte.

(Remor de veus)

Però miri, la normalitat ha estat la que s'ha mantingut durant aquest dies. Fins i tot li diré que una proposta d'una confederació d'associacions de pares d'alumnes que volien que el curs no començàs amb normalitat ha tengut un suport absolutament minoritari. Però aquest govern sí que aposta per mantenir i continuar el curs escolar amb normalitat.

Miri, les decisions que ha pres aquest govern no són fàcils, les hem pres per responsabilitat, amb coherència, sabent que afecten les persones, crec que altres forces polítiques això no ho poden dir.

Però en qualsevol cas, Sra. Armengol, el que sí li puc dir és que l'aplicació d'aquestes mesures farà sostenible el model educatiu. Amb la seva proposta política, amb les seves no mesures, amb la seva continuïtat de *despilfarro*, de gastar, aquest sistema educatiu sí que estaria avui en entredit.

Per tant, Sra. Armengol, torn contestar la seva pregunta: aquest curs, Sra. Armengol, pesi a qui pesi, ha començat amb total normalitat.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 6615/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en llistes d'espera.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 6615/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en llistes d'espera. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors i senyores diputades. Bon dia, Sr. Mesquida, avui correspon iniciar aquesta interpel·lació dient que seria molt millor que no fos necessari fer-la i és necessària per diversos conceptes que desenvoluparé posteriorment.

El primer és quina realitat a dia d'avui tenen aquestes llistes d'espera quirúrgiques, de consulta amb especialista hospitalari o per a una prova complementària, i la realitat és difícil de conèixer; la coneix vostè, Sr. Mesquida, la pateix el conjunt dels ciutadans i nosaltres i els ciutadans desconeixem la realitat global. I tot gràcies a vostè, Sr. Conseller Mesquida, i al Partit Popular. Tenen por, tenen vergonya de mostrar la realitat que pateix la gent per la seva gestió.

De què té por, Sr. Mesquida? De la realitat que pateixen els ciutadans? La seva política de fosc absoluta cada cop és més forta, no donen informació als ciutadans, l'obscurantisme és total i cada vegada menys persones accedeixen a aquesta informació: treballadors d'admissió, fortament advertits, caps d'àrea, que ja no poden ni gestionar la seva gestió i va fent passes enrere com el cranc.

Utilitzarem un exemple, Hospital Son Llàtzer, fa poques setmanes: més de 1.000 persones esperant més de sis mesos per una intervenció quirúrgica; unes 650 persones a cirurgia general; unes 250 a traumatologia, unes 65 dones a ginecologia, i així podríem continuar.

Dades de consultes externes: què hi ha ara, 130.000 persones esperant una consulta externa? 30.000 persones més de 60 dies? O utilitzem dades de proves complementàries, aquestes són de Son Espases: una placa simple, més o manco quatre mesos; una ecografia, entre quatre a sis; un TAC, dotze mesos; una ressonància, de dotze a devuit mesos. Son dades molt fotudes, Sr. Mesquida, metge Mesquida.

Perquè vostè ho sap, que d'aquestes proves se'n deriva un diagnòstic i un pronòstic i això és una manera no correcta de fer feina.

Fa pocs dies em va aturar una persona pel carrer, una persona jubilada, amb un diagnòstic d'una estenosi de canal lumbar amb síndrome reticular, 14 mesos està esperant que l'operin, allò que vostès deien a una nota de premsa que és una patologia banal. Vostè sap com a metge que no és una patologia banal.

Citologies, 6 mesos; colonoscòpies d'Inca o Manacor, 1 any; mamografies preventives, si no crides no te la fan. Podríem resumir que hi ha prop de 20.000 persones pendents d'una intervenció quirúrgica, tal vegada unes 5.000 de més sis mesos amb una demora mitjana de 100 dies, que dobla la que hi havia el març del 2011. O a consultes externes, 130.000 persones, unes 30.000 persones de més de 60 dies amb una demora mitjana per damunt dels 100 dies, que triplica les dades de març del 2011.

Creu vostè, metge Mesquida, que són dades raonables, que es puguin acceptar? Creu que els ciutadans s'ho mereixen? O que els professionals treballen amb unes condicions adequades?

Són xifres punyents, que queda molt clar que el PP dispara les llistes d'espera quan la salut no admet llistes d'espera, són les pitjors de tota la història. Vostès han prioritzat estalviar doblers per damunt l'atenció sanitària, simplement és una expressió de la seva política de retalls. L'única raó d'existència del Servei de Salut és donar assistència sanitària, i no ho fan, com a mínim no ho fan com toca.

Creu vostè, Sr. Mesquida, que la seva empresa sanitària privada donaria per bons aquests resultats? Li puc contestar jo, no els acceptaria. Però hem de comparar: què deia el Partit Popular que faria, per exemple en el seu programa electoral? Deia: *“Con independencia de la situación económica en que se encuentre nuestra comunidad, daremos servicios en términos de universalidad, equidad y excelencia; disminuirémos las listas de espera en todos sus niveles”*, això és el que deia el Partit Popular, el seu partit, fa uns mesos.

El Sr. Bauzá, que ara no hi és, va dir que lluitarien per una sanitat excel·lent. I què va dir la Sra. Castro o el Sr. Bestard, aquest que li fa feina per darrera -mala feina, per cert? Que estaven preparant un pla. Se'n recorden? *“Quién quiere que le opere y en qué centro”*, això ho va dir vostè, el seu partit, en seu parlamentària, treballaven en un pla, que ningú n'ha sabut res, de prioritització, informàtic, un programa Amadeus, les respostes parlamentàries fan pena i rialles.

I què és que fa el Partit Popular? Veim que l'atenció sanitària empitjora de manera important; veim que demostra que la seva gestió és insuficient i deixa en situació precària l'atenció sanitària dels nostres ciutadans; veim que al Partit Popular no sembla que li interessi gaire la seva atenció sanitària als ciutadans, i ho demostra ben clarament a la darrera nota de premsa que va emetre la Conselleria de Salut, ja fa mesos, perquè fa nous mesos que no dóna dades, respecte de quins eren els seus interessos: suprimir derivacions per a intervencions quirúrgiques hospitalàries; anul·lar i reduir les peonades; això eren les seves prioritats, amb l'estalvi econòmic que això produeix, no li preocupava si hi havia gent en llista d'espera. Això és una nota oficial de la Conselleria de Salut.

I què fan? Evidentment, han reduït l'activitat a la mínima expressió. Hospital Son Espases: han tancat 139 llits quirúrgics i 8 quiròfans durant quatre mesos, això no havia passat mai. Han disminuït activitat quirúrgica, activitat de consultes externes i de proves complementàries.

I al mateix temps que fan això, vostès posen una deducció de la quota íntegra autonòmica del 15% a aquelles persones que contractin una assegurança privada, amb un objectiu, també nota oficial del Govern, l'objectiu d'aquesta mesura és descongestionar la sanitat pública i incentivar el sector privat, això ho diu el Govern, no m'ho invent jo.

Evidentment, la gent està preocupada, basta veure el seu diari, *El Mundo*, *“Los recortes disparan las listas de espera”*; *Diario de Mallorca*: *“Poco sentido tendrá sanar las cuentas públicas de esta comunidad si se hace al coste de mermar y hasta dañar la salud de sus habitantes”*. Hospital de Manacor: *“Listas de espera quirúrgicas: actualmente 10 meses; consultas externas y pruebas complementarias algunas ya superan el año”*. CEMSATSE, se'n recorda del CEMSATSE?, també diu: *“Intolerable y dramática lista de espera”*. I així podríem continuar.

Jo esper que vostè estigui preocupat per tot això, i a més tot això, políticament, també té un altre àmbit i és que vostès varen derogar amb el decret llei, avui discutirem el tercer decret llei de la seva conselleria en sis mesos, una vergonya en pla parlamentari; doncs, amb el primer varen derogar el Decret de garanties de temps màxim de resposta a l'atenció sanitària especialitzada, programada i no urgent; varen vulnerar l'Estatut d'Autonomia, que diu que totes les persones tenen dret al coneixement i a l'exigència del compliment d'un termini màxim perquè els sigui aplicat un tractament, han vulnerat un dret dels ciutadans d'aquestes illes. I tot amb una maniobra d'un gran cinisme polític.

El més important és que vostè ha anul·lat un compromís amb els ciutadans i, a més d'anul·lar aquest compromís, no dóna cap garantia als ciutadans. Això era el motiu pel qual l'any 2003 es va posar a la Llei de salut i això va ser el motiu pel qual la Sra. Castillo va fer el decret l'any 2006. Miri, això ja té anys, però era quan al Partit Popular li preocupava l'assistència sanitària i assumia aquest compromís amb els ciutadans i els donava una garantia. Vostès l'han anul·lat.

Vostè avui té l'oportunitat d'explicar les dades de la llista d'espera quirúrgica, de consultes externes, de proves complementàries; de dir-nos quantes persones esperen per a una intervenció quirúrgica, per a una consulta externa o una prova complementària, o dir-nos quina demora mitjana té una intervenció quirúrgica, una consulta externa o una prova complementària, quina demora mitjana té una atenció d'un càncer de pulmó, de mama o de còlon. Ens podria dir on és el programa Amadeus. Si continuaran els conceptes econòmics prioritzats damunt els assistencials.

Si vostè considera que aquestes xifres que jo he donat les troba correctes o incorrectes; si pensa retornar el dret als ciutadans a saber on és aquesta informació de les llistes d'espera. Si posarà qualque compromís o garantia.

Vostè, duim quinze mesos que, políticament, i especialment els ciutadans i els professionals sanitaris consideren que la gestió sanitària del Partit Popular no ha estat gens bona. Per tant, vostè ara té una oportunitat i l'oportunitat és donar un servei de qualitat i l'assistència que es mereixen els ciutadans. I són front d'un dilema: quan jo vulgui tenir una conversa amb vostè el convidaré a un cafè, però aquí la meua funció és controlar el Govern i esper que contesti com toca a una interpel·lació les preguntes que hem formulat.

Tenim davant un dilema: metge Mesquida, conseller Mesquida, qui guanyarà? Per ara qui guanya és el Govern i qui perd són els ciutadans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs. I per part del Govern té la paraula l'Hble. Conseller de Sanitat i Assumptes Socials, Sr. Mesquida.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Em permetrà que llegeixi ara, perquè ja m'ho havien dit que m'embullaria si no llegia, a vostè l'aturen pel carrer per demanar-li què passa amb les llistes d'espera. A mi també m'aturen pel carrer i segurament més que a vostè, i el que em diuen sap què és? A veure si vos deixaran fer feina, això em diuen. Vegem.

Després, bé, ja li contestaré després, m'estim més llegir. Miri, el nostre sistema sanitari públic és un dels millors sistemes sanitaris del món i això gràcies a la gran qualitat de tots els professionals que hi fan feina i també gràcies a la seva naturalesa des que fou creat. No és la primera que ho dic, i ho tornaré repetir les vegades que faci falta, el nostre deure i la nostra responsabilitat de cara als ciutadans en aquests moments és garantir la continuïtat i sostenibilitat d'aquest sistema, independent de qui governi, sigui qui sigui. Ningú no pot obviar que la greu crisi econòmica de la qual estam envoltats, aquesta falta de recursos s'ha d'administrar amb seny, amb responsabilitat i amb la missió de continuar donant passes a l'estat del benestar per als nostres ciutadans.

Dit això, entendran que hem de ser cautes amb els pressuposts públics, la nostra sanitat no es pot permetre gastar els diners irresponsablement si la volem continuar tenint tal i com la coneixem. L'objectiu d'aquest govern és que tots els ciutadans de les illes siguin atesos de les patologies en els dispositius assistencials més adients i en el termini de temps més adequat, d'aquesta forma obtindrem els millors resultat en salut damunt tota la població. Els pacients s'han de deixar de sentir enganats, perquè ja estan cansats d'escoltar bones paraules amb referències a aquest tema.

La situació de partida de l'actual legislatura va ser la següent: el juliol del 2012, l'ib-salut arrossegava un deute de 600 milions d'euros. Què vol dir això? Que la seva viabilitat era molt complicada; de fet, hospitals com els d'Inca i Manacor no tenien ni tan sols les nòmines assegurades per a final d'any. Per tant, es va deixar de fer activitat extraordinària als hospitals de la nostra xarxa pública a causa de la complicada situació econòmica i a la voluntat que el sistema públic de salut perduri en el temps tal i com és.

Em consta el gran esforç pressupostari que varen fer totes i cada una de les gerències, així com les d'atenció primària i dels serveis centrals. Per exemple, als hospitals es va dur a terme una feina molt important per optimitzar el temps mèdics, així com els dels quiròfans. Aquí vull donar les gràcies a tots els nostres professionals per l'esforç que estan fent i per la seva implicació, que no és gens fàcil.

El fet d'acabar l'activitat extraordinària als hospitals va implicar, com és lògic, major temps d'espera per als pacients.

Les Illes Balears, com vostè ha dit abans, es regien pel propi decret de garantia promulgat per la consellera Aina Castillo, però la ministra socialista Leire Pajín va treure endavant un altre decret referent precisament a la garantia de demora, d'aplicació bàsica i comuna a tot el territori nacional, així que el 9 de març d'aquest any el Consell de Govern va derogar el decret autonòmic per adaptar-se al nou decret de la Sra. Pajín, pel qual s'estableixen els criteris marc per garantir un termini màxim d'accés a les prestacions sanitàries del sistema nacional de salut. Aquest estableix la garantia d'un temps màxim d'espera de 180 dies per a determinades intervencions quirúrgiques que ara li anomenaré: cirurgia cardíaca valvular, cirurgia cardíaca coronària, cataractes, pròtesis de maluc i pròtesis de genoll. En aquests moments ens trobam en una fase de promulgar el nostre decret en base a les exigències de l'estatal.

Que no ens preocupen les llistes d'espera? No s'ho pensi. Tant al president, com a mi, com a tot aquest govern, el fet que un ciutadà es trobi ja perjudicat per la seva salut i a sobre encara que per ser atès trigui més del que voldríem és per a nosaltres una de les majors preocupacions, una preocupació que, com he insistit, va lligada a la preocupació d'aconseguir la sostenibilitat del nostre sistema. Si existissin sempre els suficients recursos hospitalaris disponibles per fer front a qualsevol demanda variable de serveis, això ja ho entendre bé vostè, metge Thomàs, significaria periòdicament que alguns d'aquests recursos quedarien sense utilitzar, és a dir, estaríem malgastant els recursos i els doblers de tots, seríem ineficients. Una espera adequada per a una intervenció sempre garanteix que els recursos s'estan utilitzant de la millor manera possible, és a dir, cercant l'equilibri entre allò ordinari, allò preferent i allò urgent en la prestació sanitària.

Creim en el nostre sistema públic de salut i en som els majors defensors, perquè li asseguro que no tudarem cap euro que no sigui per a això. En tot cas la nostra voluntat és inesgotable, perquè treballam en mesures que ja estam aplicant per disminuir les llistes d'espera, com és implicació de tots els professionals sanitaris en la gestió de les llistes d'espera, perquè estam vivint un escenari molt diferent els darrers anys i aquesta implicació ha d'arribar a tothom, i no just als responsables; reorganització de la feina als hospitals per donar cabuda a més activitat assistencial en horari laboral ordinari; augment de la jornada laboral ordinària, això s'aconsegueix amb l'augment de 2,5 hores de feina per professional i setmana, i aquest augment de jornada laboral es traduirà en una disminució de llistes d'espera, ja que l'activitat programada dins aquesta anirà dirigida a aconseguir-ho. L'augment de jornada laboral als horabaixes permetrà una millor utilització de tots els recursos de què disposa el sistema sanitari, que fins ara o s'utilitzaven dintre la jornada extraordinària o estaven infrautilitzats a partir de les 3. Haurem aconseguit en part llevar-nos l'encotillament de sols utilitzar els hospitals, que tant ens costa mantenir, els matins.

Més coses. (...) els processos en què la variabilitat en la pràctica clínica és molt acusada; disminució de la variabilitat entre diversos serveis mèdics consensuant indicacions, proves complementàries a realitzar, tractaments i demores tècniques estàndards; utilització de totes els recursos existents al Servei Balear de Salut, per exemple, entre altres coses, poder aprofitar les llistes d'espera a GESMA. Suport del dispositiu de salut en els centres concertats, com són l'Hospital Sant Joan de Déu i Creu Roja; optimització del concert existent amb aquestes dues institucions perquè atenguin en cada moment els pacients d'una i altra patologia segons les necessitats, i la situació del Servei de Salut de les Illes Balears a cada moment.

Per altra banda hem pactat amb l'Hospital de Sant Joan de Déu derivar-li els pacients pendents d'intervencions de pròtesis de genoll i de maluc perquè els operin. Això no implicarà en cap cas més despesa, ja que es deixa de realitzar altra activitat que es fa en l'actualitat.

Continuam fent esforços conjunts amb les gerències per optimitzar agendes i quiròfans. Augmentarem la col·laboració entre atenció primària i atenció especialitzada per tal d'evitar derivacions innecessàries. Recordatoris al pacient per disminuir el percentatge de no-assistència a les visites. I un grapat més de mesures que estam analitzant en base a la realitat de la situació i dels recursos efectivament disponibles.

No insistiré en temes de salut pública i benestar social que contribueixen a disminuir les llistes d'espera, però que com a conseller de Salut em toca sempre recordar. Tots els estudis internacionals més prestigiosos demostren que els estils de vida -(...), dieta saludable, millor coordinació sanitària social- són les úniques mesures que aconsegueixen disminuir temps d'espera als països desenvolupats.

Metge Thomàs, si vostè volia sentir que la política actual serà sobretot augmentar els recursos sanitaris, cosa que per a vostè hauria estat molt fàcil de rebatre dient que no hi ha doblers per a això, demanant d'on trauria els recursos, no ho sentirà, perquè vostè amb això estaria com sempre, enganant la població, i tots dos sabem que l'augment de recursos sanitaris no funciona com a instrument per reduir les llistes d'espera, ja

que la disminució que s'aconsegueix, si arriba a existir, sempre serà un percentatge ínfim en relació amb els recursos invertits. Jo, la població, no l'enganaré; posarem tota la nostra energia a donar una solució a aquest problema que la crisi ha posat de manifest. Ens agradaria poder haver disposat de més de 24 milions d'euros com els que vostè va disposar a la legislatura anterior que es varen gastar en peonades, però nosaltres volem fer una gestió responsable en benefici del pacient i perquè continuï gaudint d'una xarxa sanitària pública.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. Sr. Thomàs, vol fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Sr. Mesquida, no contesta. No contesta. Li he fet un caramull de preguntes; no dóna informació; ha tengut una oportunitat de venir aquí a dir al conjunt dels ciutadans quina és la situació real.

Jo, la teoria, la sé fa estona, com vostè, la sé fa estona com vostè. Els recursos, si un considera que són prioritaris, els pot cercar. El seu govern n'ha triat uns; ha triat no fer activitat extraordinària, no fer derivacions, disminuir l'activitat quirúrgica i, per tant, la conclusió és que allò que passi amb els ciutadans els preocupa menys que els doblers. Això és la conclusió. Vostè no dóna informació, ha perdut una oportunitat. No sabem quantes persones hi ha a intervenció quirúrgica, proves complementàries, consultes externes, quines demores mitges hi ha, què passa amb els malalts en situació més preocupant... Tot això li he demanat i vostè no m'ha contestat.

Vostè continua amb el mateix exercici, exercici cínic, de justificar la derogació. Llegeixi-s'ho, Sr. Mesquida, llegeixi-s'ho, no es deixi aconsellar malament. El reial decret de l'any passat no l'obliga a vostè a derogar res. Fixa un màxim que està per damunt del que nosaltres teníem, però ningú no l'obliga. O és que si qualcú li diu que es tiri per la finestra vostè s'hi tira? Supòs que no. Per tant el decret de Madrid no ens afecta, són vostès que l'utilitzen, però com per a tot!, com per derogar el Consell de la Joventut, llevar la Defensora dels pacients... Tot!, la qüestió és llevar drets i participació. Vostè no vol assumir ni el compromís ni la garantia amb els ciutadans. Ho tenia molt fàcil: si ha canviat amb tres decrets llei l'estructura interna del Servei de Salut; tres vegades, eh?, ha batut un altre rècord, en dos mesos dos decrets llei, no ho ha aconseguit ningú del Govern, ara el metge Mesquida ja ho ha aconseguit, ah, perdó, el conseller Mesquida, ja ho ha aconseguit.

Per què no rectifica i torna enrere amb el decret de demores, per exemple? Perquè no li interessa. Els ciutadans estan desemparats; deixi de pensar amb els d'Etiòpia, pensi amb els que som aquí, que també tenim drets, i en salut també. Ha tengut una oportunitat; s'ha deixat aconsellar malament. Llegeixi-ho, llegeixi-ho bé. Article 1, article 4.2; li ho pos fàcil, llegeixi-s'ho, aconselli's bé si creu que ha d'assolir un compromís i una garantia.

Jo les cançons que vostè ha contat de com es pot millorar la gestió de les llistes d'espera, però si és el que jo li he dit; la Sra. Castro i el Sr. Bestard, aquest que li fa la "pirula" per darrere ara, ho han estat dient i no han fet res. Si ens deien fa un any: "*usted podrá escoger quién quiere que le opere y dónde, y tenemos un proyecto magnífico que se llama Amadeus*", i no era Mozart. On és?, perquè jo l'he demanat en paper i les respostes fan vergonya, i d'això ja fa més d'un any, fa més d'un any. Vostè, per exemple, miri, parla..., però vostè sap que en els hospitals no es fa l'ampliació de jornada?, ho sap? Els de primària sí que els han posat i han tancat el servei a les 5 i mitja, però en els hospitals els entra per aquí i els surt per aquí, no ho estan fent. Demani-ho! És vera que ho estan fent? No, no ho estan fent. Estan fent feina els dissabtes al matí? No! Per què tracta diferent a uns i a altres? Això és la realitat d'avui.

Per cert, llogarà els quiròfans de Son Espases?, tot això que era el malbaratament, la tudada de doblers... Tot aquests quiròfans que tenen primeríssima tecnologia, que la Sra. Castro, el Sr. Aguiló i el Sr. Bestard volien llogar, vostè ho farà, això? Supòs que ho ha llegit, supòs que li ho han explicat. Varen dir que ho llogarien a la privada, això. Vostè, d'això, en sap, en sap, d'això. Per tant té l'oportunitat ara, quan torni a pujar, d'explicar les persones que estan a cada hospital, amb cada tècnica, amb cada especialitat, si vostè ho considera adequat o no adequat, si ens donarà les llistes, si acceptarà l'acord parlamentari de donar llistes cada tres mesos... Perquè ho va dir, quan va prendre possessió, però ja han passat dos mesos i busques i no ha dit res, i no ha dit res, Sr. Mesquida. Això és el que nosaltres sabem.

Les coses s'han de complir. Per cert, ja ha incomplert una altra cosa: aquí hi havia molta urgència el juliol per un complement dels metges, però a la nòmina d'agost no han pagat allò que els havien de pagar de juny i juliol. Bé que va fugir de la negociació, vostè, ben ràpid, però ha incomplert... No, no, no se'n rigui, perquè vostè sap que havien d'haver cobrat el que no els varen pagar el juny i el juliol, i no ho han fet, i no ho han fet! O és veritat que ho han fet; no ho han fet.

Però parlam de llistes d'espera. Pugi, digui'ns les llistes d'espera de cada hospital, de les proves complementàries, de la intervenció quirúrgica, perquè vostè, metge Mesquida, sap que no es pot fer feina en aquestes condicions, perquè si t'envien a fer una colonoscòpia i tarden 15 mesos..., les conseqüències del diagnòstic i el pronòstic no són el mateix, i això és que l'hauria de preocupar, a vostè.

Jo li podria llegir el llistat de temes que en un any l'Ib-salut ha produït, uns perquè vénen de Madrid i uns altres perquè són iniciativa d'aquí. Ara ho discutirem; els temes de la contraprestació econòmica de l'IT, si és una vergonya, si és una vergonya en general, dins l'àmbit sanitari pitjor...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Thomàs, per favor.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...perquè els treballadors aniran a fer feina amb un procés infecciós, i vostè ho sap. I podríem parlar molt.

Jo l'únic que li deman és que si vostè pensa que necessita millorar aquesta part de les llistes d'espera, de donar un servei com toca, aquell servei que ens deia el Sr. Bauzá, un servei excel·lents, idè faci coses, digui al Govern, en ús de la seva llibertat d'expressió i d'opinió, que posi l'impost de patrimoni, que els doblers del cèntim sanitari arribin a la Conselleria de Salut, que posi un impost a les grans empreses, que posi l'impost verd de l'ISQUIEMA, i tantes altres coses. Qui vol fer una cosa normalment la fa.

Però avui parlam de llistes d'espera, i per tant jo el convid que, les preguntes que li he formulat, les me contesti, perquè si no les interpel·lacions no serveixen per a res, i si vol després tenim una conversa a dalt, el convid a un cafè i parlam del que vostè vulgui.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs.

(Petit aldarull)

Per concloure en debat, en el torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Mesquida.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

Gràcies, president. Diputat Thomàs, perquè en aquest cas no li diré "metge Thomàs", perquè m'esgarrifa, m'esgarrifa, quan a mi em diu cínic, l'exercici de cinisme que té vostè, això m'esgarrifa.

(Alguns aplaudiments)

Però ja no li tornaré a dir metge Thomàs, li diré diputat Thomàs i exconseller Thomàs, l'exconseller que havia de ser..., que havia de ser no, que va dir que la consellera anterior de Sanitat havia estat la pitjor de totes. Què és que vostè no fa autocrítica?, no en fa vostè, d'autocrítica? Home!

(Remor de veus)

El pitjor conseller que hi haurà hauré estat jo, escolti, perquè hauré deixat moltes coses sense fer. Vostè no en va deixar ni una perquè vostè és l'excel·lència.

Després, li contest, la llei de complements va entrar en vigor dia 31 d'agost i no entra en vigor dins nòmina fins al setembre, o sigui...

(Més remor de veus)

Perdonin, vegem, contestem les coses que després em diu que no contest. Miri, de les cinc patologies aquestes que varen venir de Madrid és vera que nosaltres vàrem derogar, es va derogar aquest decret, que estam fent feina per veure què afegim a aquestes coses. Però jo li dic ara que aquestes patologies del decret dels 180 dies que va posar damunt la taula Leire Pajín...

(Continua la remor de veus)

Cirurgia cardíaca valvular, zero; cirurgia cardíaca coronària, zero; cataractes, 16; pròtesis de maluc, 49; i pròtesis de genoll, 145.

(S'escolta una veu de fons intel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, deixin expressar el conseller. Preg silenci.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Antoni Mesquida i Ferrando):

I volia saber més coses. Jo les hi diré, les coses, que li vaig dir que seria transparent i seré transparent ben igual, és a dir, no hi ha cap problema.

(Més remor de veus)

I tindrà totes les llistes que vulgui. Què es pensa, que m'espanta, això, a mi? Gens. Miri, la llista d'espera quirúrgica en aquests moments estam en 17.114; les hi passaré, no importa escrigui, no s'esforci, no gastis paper. La llista d'espera quirúrgica. Després, de consultes externes en aquests moments estam en 68.030. Després ja li ho passaré i no importarà que li passi més coses, ho tindrà escrit. Ara, el que jo li vull dir és que vostè, que està parlant d'aquest sistema sanitari, que efectivament és un sistema sanitari dels millors del món, jo no sé si se n'ha adonat, vostè, és a dir, que si no tenim doblers com ho podem pagar?

Ni m'escolta, després. Bah!, no sé per què contest perquè total no m'escolta, què vol que li digui...!

(Petit aldarull)

És a dir, aquí el que vol... Miri, en tendrem, vostè i jo en tendrem, de primeres pàgines de premsa, en tendrem moltes, de primeres pàgines de premsa, no es preocupi. Sortirà!, sortirà; el que passa és que veurem qui en surt més ben parit, de tot això, ho sabem, qui surt més ben parit.

(Aldarull)

Són aquí les llistes, són aquí les llistes. Els ciutadans...

(Remor de veus)

Els ciutadans són una gran preocupació per a mi, cosa que dubt que a l'exconseller Thomàs el preocupassin gens. Jo no necessit dir res més.

Gràcies, Sr. President.

(Remor de veus i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida.

III. Debat del Dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de llei RGE núm. 2567/12, de mesures tributàries per a la reducció del dèficit de la comunitat autònoma de les Illes Balears (procedent del Decret Llei 4/2012).

A continuació passam al debat del tercer punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del Projecte de llei núm. 2567/12, de mesures tributàries per a la reducció del dèficit de la comunitat autònoma de les Illes Balears, dimanant del Decret Llei 4/2012.

Defensa conjunta de les esmenes i els vots particulars que es mantenen i que són els següents: esmena i vot particular presentats pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més Menorca a l'article 1, RGE núm. 3591/12; a l'article 3, RGE 3590/12; d'addició de nous títols i capítols, RGE núm. 3596/12; a la disposició addicional primera, la RGE núm. 3589/12; a la disposició addicional segona, RGE núm. 3595/12; d'addició d'una nova disposició derogatòria, RGE núm. 3594/12; d'addició de noves disposicions finals, RGE núm. 3592 i 3593/12; vot particular a la disposició final segona *quater*, incorporada mitjançant l'aprovació de l'esmena RGE núm. 3856/12 del Grup Parlamentari Popular.

Esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista: a l'article 1, RGE núm. 3866/12; article 3, RGE núm. 3862 i 3863/12; que postula l'addició de nous títols i capítols, la RGE 3867/12; a la disposició addicional primera, RGE núm. 3865/12; a la disposició addicional segona, RGE núm. 3864/12; a la disposició transitòria única, la RGE núm. 3861/12; a la disposició final primera, RGE núm. 3858/12, i d'addició de noves disposicions finals, RGE núm. 3857, 3859 i 3860/12.

Per defensar les esmenes i el vot particular del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President, ui!, està vermell això, no m'hauria de fer callar abans d'hora!

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Vicepresident, m'imagín que deveu estar molt content, igual que tot el Govern, satisfets que es debati aquesta llei de mesures tributàries per a la reducció del dèficit en aquesta comunitat, perquè de la reducció del dèficit n'ha fet la raó de ser l'actual govern i supòs que per això aquests dies ha sortit en compareixença el vicepresident. Jo li vull recordar que no ha comparegut mai o crec que una vegada al principi de legislatura per explicar les dades mensuals d'atur, en canvi, a la més mínima bondat en qüestió de dèficit sí que va comparèixer i va animar a continuar allò que vostè li diu reducció de despesa, però que tots els ciutadans saben que són retallades. El vicepresident va animar a continuar en aquesta línia de les retallades per poder continuar mantenint el segon lloc a la llista de les comunitats amb dèficit més baix.

Perquè, de moment, de moment, mentre no canviïn moltes altres coses aquesta comunitat continuarà essent el segon lloc, com a molt en reducció del dèficit. Per què sap vostè quina és la comunitat amb el dèficit més baix de totes les que hi ha a l'Estat espanyol? La mateixa que manco retallades ha hagut d'aplicar, el País Basc; i per què? Perquè té un règim econòmic propi, ho saben, tenen un règim econòmic propi, el concert econòmic. I així els va, no només amb el dèficit sinó amb serveis que tenen i que no els ho han hagut de retallar als ciutadans del País Basc. Per tant, nosaltres l'animam també a treballar en aquesta línia, de la mateixa manera que fan un SOS per l'agricultura, no estaria malament fessin un SOS pels ciutadans d'aquestes illes, per la sanitat, per l'educació, pels serveis socials, per les polítiques de promoció econòmica, per tot això podrien fer un SOS, adreçat no només a Brussel·les sinó a l'Estat espanyol.

I crec que és important que ens posem d'acord i tendrien el nostre suport, el tendran, si feim un SOS allà on realment mirem quines són les necessitats d'aquesta terra. Per tant, mentre no anem a un altre model de finançament, del qual vostès pareix que no en volen sentir parlar, però nosaltres seguirem insistint a reclamar-lo, mentre, li deia, no tinguem aquest altre model haurem d'anar treballant amb el que tenim. I com que el Govern està obsessionat amb el dèficit, per tant a retallar, és important també cercar mesures per incrementar els ingressos.

Per tant, vostès han reduït el dèficit, no compartim -aquests dies hem sentit, em pareix, no sé si era avui o un dia d'aquests, els representants del Partit Popular que trobaven que nosaltres havíem d'agrair o donar l'enhonorabona al Govern per aquest dèficit-, nosaltres no només no li donarem l'enhonorabona sinó que li direm que no ens alegra gens aquesta reducció del dèficit, perquè reduir el dèficit a canvi de retallar en drets socials, a canvi de retallar en serveis educatius, a canvi de retallar en serveis i prestacions sanitàries, en prestacions bàsiques, a canvi que tots els ciutadans d'aquestes illes, tots, qui té molt, qui té poc i qui no té pràcticament res, hagi de pagar molt més del que pagava fa un any; reduir dèficit a canvi de mantenir xifres elevadíssimes d'aturats, a canvi de baixar el nombre de treballadors autònoms, a canvi del patiment de moltes persones,

de moltes empreses i de moltes entitats, per a nosaltres no és motiu d'alegria.

I a canvi també de desaparèixer en aquesta terra les polítiques d'estimulació econòmica i de creació d'ocupació. El dèficit s'ha convertit en l'objectiu i a canvi hem perdut totes aquestes coses. Per tant, nosaltres compartiríem la satisfacció del Govern en la reducció del dèficit si realment hagués vengut acompanyat de polítiques de promoció econòmica, de creixement d'ocupació, d'accions suficients per incrementar els ingressos i evitar aquestes retallades que afecten no només la societat actual, i això ho saben vostès, sinó també la de les futures generacions.

Però, la política econòmica de l'actual govern és nul·la, em sap greu haver-ho de dir perquè la necessitam, però és nul·la. I la política de nous ingressos es fa tard i bastant malament i, a més a més, tal com la plantegen és totalment insuficient.

Per tant, el nostre grup continuarà reclamant un nou sistema de finançament i mentrestant, un nou sistema que posi remei a l'espòli, que posi remei a la descapitalització, vostès que són del model liberal, saben el que significa descapitalitzar una empresa; fa anys, anys i anys que estan descapitalitzant les illes i ja els pareix bé. Per tant, nosaltres seguirem mantenint la reivindicació per a aquest nou sistema, però mentrestant també proposam pegats, mesures en les línies de joc actuals.

I és en aquest sentit que defensam les esmenes al projecte de llei de reducció del dèficit, amb l'esperança que el Partit Popular en algun moment es llevi les cucales i descobreixi la realitat del carrer, la realitat de moltes persones i de moltes famílies i de moltes empreses d'aquesta comunitat que ho passen malament; una realitat que reclama altres visions, altres objectius, més enllà de les retallades i de la reducció del dèficit en què s'ha centrat el Govern. Una realitat que ens obliga a tots, però al Govern el primer, a treballar per aconseguir més ingressos sense empobrir encara més la classe mitjana i sobretot les classes baixes.

Així, insistim una vegada més i ho continuarem fent, que és necessari l'impost del patrimoni; l'IRPF a les rendes altes; l'impost sobre successions i donacions i l'ISIQIEMA, l'impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient. Som conscients que ja ens han dit que no altres vegades, però nosaltres no desistirem, perquè també ens varen dir que no diferents vegades a incrementar l'impost de transmissions patrimonials derivades de la compravenda d'immobles, i al final el Govern del Partit Popular, el Govern del Sr. Aguiló i del Sr. Bauzá, l'ha pujat i ja el cobra. Per tant, hem perdut uns anys de poder tenir aquests doblers, però al final tanmateix l'han hagut de posar, és a la disposició addicional primera del text que debatem, però com que aquest text, com no podia ser d'altra manera, prové d'un decret llei, ja està en vigor i per tant es cobra; ho haguessin pogut cobrar, gràcies al Partit Popular s'han perdut uns anys d'ingressos però tanmateix l'han pujat.

Per tant, insistim a fer propostes per millorar la situació del conjunt de la societat. Insistim a la creació d'un impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient, tribut propi que ens permet l'Estatut d'Autonomia. Aquests dies hem vist per la premsa que està estudiant, que el Govern, o almanco el Sr. Aguiló està estudiant la possibilitat de crear un nou impost, que també podria ser ambiental; ara estudien, primer no en posaran, estudien, i jo, per cert, Sr. Aguiló, el Sr. Bauzá justament no hi és, però a mi m'agradaria saber si aquest govern, almanco si vostè, que és aquí present, té una estratègia global? Si tenen una visió de quina és la realitat i quines són les mesures per sortir de la situació actual? Perquè pareix que vostès viuen a una realitat virtual, una realitat, li diríem, pressupostària, enmig d'uns papers, dels pressuposts, que, clar, quan fan unes retallades damunt uns papers ningú no té cap problema, però també ens demanam: pensen, pensen, quan decideixen retallar d'una banda, perquè baixen uns ingressos, què pot passar a les famílies? O pensen, quan decideixen pujar uns ingressos i abonar-ne uns altres, com afectarà això la societat, les empreses que necessiten una promoció econòmica, les famílies que no poden arribar a final de més, la gent que va a sanitat, als hospitals, i la fan esperar mesos, hi pensen en totes aquestes coses quan pensen bonificar?

Perquè més enllà de la realitat pressupostària hi ha una realitat de persones, de famílies, d'empreses, d'institucions que ho passen malament i que una decisió d'incrementar un impost o de baixar-ne un altre pot afectar el seu dia a dia. I la impressió que tenim és que aquest govern no té full de ruta, aquest govern va dir que no pujaria impostos, després ha decidit que la política econòmica no depèn d'ells, que és cosa de les empreses privades, però llavors puja impostos, uns que paga tothom; bé, a mi m'agradaria que qualche pic ens explicàs realment quina és la seva proposta en aquest sentit.

Però tornant a les esmenes, crec que estava defensant encara l'ISIQUIEMA, aquest impost que gravi els efectes que incideixen sobre el medi ambient, que altera o posa en risc el medi ambient, i nosaltres pensam que és un impost just perquè és un impost directe, objectiu i real i que només paga qui contamina, per tant només paga qui obliga a l'administració a fer despeses en aquest sentit. I a més té una capacitat recaptadora prou important que crec que evitaria llevar moltes de les doloroses retallades que ens ha imposat el Govern.

Per tant, insistim també a proposar la modificació de l'impost sobre successions i donacions, a incrementar el percentatge a les més altes. Insistim també a incrementar el percentatge de l'IRPF a les rendes altes, perquè pensam que especialment en temps de crisi, com l'actual, els ho hem dit moltes vegades i ho seguirem repetint, no basta amb austeritat, hi ha d'haver polítiques d'increment d'ingressos per evitar retallades de serveis bàsics. I abans d'imposts com aquests dels quasi cinc cèntims a la benzina hi ha altres possibilitats, com aquesta de gravar l'IRPF de les rendes altes o l'impost de patrimoni.

Insistim també que s'ha de cobrar l'impost de patrimoni, abans de pujar o de crear impostos universals que paga tothom, que paga tothom, i que afecta bàsicament l'economia de les classes baixa i mitjana, les quals empobreixen cada dia més, hi ha fórmules més justes. Avui, sabíem que pagàvem la benzina més cara de l'Estat espanyol, avui sabem que la pagam quasi el

doble que el país més car de la Unió Europea. I? Tots contents! Els ciutadans d'aquestes illes paguen més; mentre bonifiquem el cent per cent de l'impost de patrimoni. Ja em dirà si això és just! Vostès per ventura ho consideren just, però paga ben igual de cara la benzina qui té un cotxe d'alta gamma, d'aquests que val 14 o 15 milions de les pessetes antigues o no sé què valen ara perquè no n'he comprat mai de cotxe d'aquests, que qui té un utilitari que el necessita per desplaçar-se per anar a fer feina, paguen la benzina al mateix preu. Això vostès ho troben just, tothom ha de pagar el mateix. Doncs nosaltres no ho trobam just, no ho trobam, creim que qui més té és qui més ha de pagar; el principi constitucional de la progressió en els impostos.

Per tant, les propostes que nosaltres li feim de l'impost del patrimoni, de l'IRPF a les rendes altes, de l'ISIQUIEMA, no són res d'un altre món i són propostes que van en la mateixa filosofia que ha aplicat el Govern del Partit Popular a l'article 2 i a l'article 4 de la llei que avui debatem i que és en vigor perquè, ja li he dit abans, ve d'un decret llei. Vostès han incrementat el tipus que paguen alguns vehicles, efectivament, no tots, només els de gamma alta i els que més contaminen, això és un principi per posar impostos superjust, qui més pot gastar paga més, qui contamina més paga més; la mateixa filosofia que han introduït a la disposició final primera a l'impost de transmissions patrimonials, que puguen i passen del 7% a l'impost de transmissions, fins a un 10% esglaonat, qui més té més paga. Només li demanam això amb l'impost de patrimoni, amb l'IRPF de les rendes altes i amb l'ISIQUIEMA i l'altra proposta que li feim.

Per tant, nosaltres no li votarem a favor, estam d'acord amb aquests tres que vostès han posat i els ho votarem a favor, però li votarem en contra el tema de la benzina, cèntim sanitari; no podem fer pagar a tots els ciutadans per igual mentre bonifiquem, deim als rics que els regalam el cent per cent del seu impost de patrimoni, que són molts de doblers que evitariem moltes retallades. No ho podem fer això, mentre cobren 10 euros per una targeta sanitària, 10 euros per una targeta sanitària, que no els val, no podem tampoc bonificar l'IRPF a qui es pugui pagar una assegurança privada. A part que és insult dir a la gent que ha pagat tota la vida: escolta, fes-te una assegurança, tu que pots pagar, fes-te una assegurança privada perquè a la seguretat pública no t'atendrem, per tant ens llevés un maldecap de damunt, a part d'això; bonifiquem l'IRPF a qui s'ho pot pagar?

Per tant, crec que els falta una mica de coherència. Algunes veim que han començat a entrar-hi, en aquells que fan pagar més a qui més té, però no amb tots.

Nosaltres, ja li dic, creim que és més necessari que mai cercar més ingressos. Ens agradaria poder debatre un nou model de finançament, però creim que ara s'han d'haver acabat els ajustos, s'han d'haver acabat les retallades i també és necessari tornar-ne enrera moltes de les que s'han fet, per tant necessitam més doblers. I hi ha maneres de cercar-ne de doblers, vostès les comencen a veure, jo no sé si és que el vicepresident no les ho deixen aplicar, que vostè no hi creu o que no li deixen els que venen darrera, però és necessari i urgent, és necessari i urgent cercar nous ingressos per aplicar una nova política econòmica.

Per tant, jo li demanaria a veure si convenç els seus companys dels escons de darrera que votin a favor d'aquest impost de patrimoni, de l'IRPF a les rendes altes, que vostè farà un bon alè, vostè farà un bon alè que és qui ha de fer el pressupost, però sobretot els ciutadans no patiran tant.

Moltes gràcies.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Lourdes Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Vicepresident, una vegada més en aquest parlament hem de debatre sobre les mesures tributàries que va adoptar el Govern mitjançant decret llei per combatre el dèficit públic. Tenim avui una altra oportunitat, com a cambra legislativa que som, per posar en qüestió o modificar, si és possible, alguna de les mesures tributàries que ja vigeixen a les Illes Balears perquè el projecte de llei que avui es du a aprovació d'aquest plenari dimana del Decret Llei 4/2012, de 30 de març, i són vigents les mesures que conté des que va ser publicat el 31 de març d'enguany.

No m'estendré massa a criticar una vegada més l'actuació tan poc ortodoxa, tan poc respectuosa amb la legalitat i amb les institucions democràtiques del nostre país, tan poc democràtica, en definitiva, del Govern que avui patim a les Illes Balears, perquè les evidències són tantes que ho fan pràcticament innecessari. Tenim un govern que governa a cops de decret llei, 17 en més de 14 mesos de govern, per a després convertir poc més d'una tercera part d'aquests *decretazos* en iniciatives legislatives com aquesta, convertir-los en projectes de llei; iniciatives que semblen tenir com a únic objecte el maquillatge dels números parlamentaris, perquè no resulti tan ridícula la diferència entre decrets lleis dictats per l'executiu i el nombre de lleis que s'aproven pel legislatiu, una diferència abismal. El nombre de lleis que aprova el Parlament, que és la institució que ostenta la potestat legislativa, és considerablement inferior al nombre de decrets llei, de normes amb força de llei, que ha aprovat el Govern que té la funció executiva i no la legislativa.

Ens trobam ara davant d'una burda operació de maquillatge, una burda operació de maquillatge perquè amb aquesta manera de funcionar, amb aquesta manera d'exercir la iniciativa legislativa que correspon al Govern, aquest evita injustament i maliciosament dur a terme la tramitació administrativa que legalment li correspon. Evita el procediment d'iniciativa legislativa que es regula a la Llei del Govern. Evita dur a terme els tràmits que altrament serien imprescindibles, com ara els estudis econòmics, que sembla que no els interessa reflectir. Evita l'emissió dels informes preceptius que haurien de dictar els distints òrgans de l'administració. I allò que és pitjor, evita l'emissió dels informes preceptius dels òrgans estatutaris als quals els correspon la funció de consulta i assessorament per mandat de l'Estatut d'Autonomia, com són: el Consell Econòmic i Social i el Consell Consultiu.

Una operació de maquillatge -dic-, perquè tanmateix després durant la tramitació legislativa del projecte de llei en seu parlamentària, no accepten cap ni una de les esmenes que presenten els altres grups que conformen l'arc parlamentari. Cap ni una! Cap esmena de les que ha presentat el meu grup i tampoc cap esmena de les que han presentat el Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. A la tramitació de la comissió legislativa corresponent, la d'Hisenda i Pressuposts, només han acceptat les esmenes que ha presentat el Grup Popular, esmenes que ben segur vénen del mateix govern, que esmena les seves pròpies normes i que no escolta a ningú.

Tenim, ja ho he dit, un govern que governa a cop de decret llei, de *decretazos*, amb les conseqüències que això comporta. Tenim un govern, i això és molt pitjor, que no escolta, que no té esment de les necessitats de la ciutadania, que governa només per assegurar els privilegis dels més rics i que fa ulls clucs a les demandes dels actors socials i de la ciutadania en general, que clamen per una política impositiva més justa, més equitativa i que assegurí un millor repartiment de la càrrega que comporta la crisi econòmica que patim, una càrrega que actualment descansa fonamentalment damunt les espatlles de les classes mitjanes i treballadores.

Aquests dies hem sabut que més del 40% dels assalariats d'aquest país paguen més impostos que els seus caps, que els seus directius, i això, senyores i senyors diputats, no és just. Avui la ciutadania clama contra les retallades dels drets socials, contra les retallades en salut, contra les retallades en educació i demana més justícia impositiva en la lluita contra la crisi econòmica i en el control del dèficit públic. I ja és hora d'escoltar les demandes ciutadanes! És hora d'escoltar el clam dels ciutadans que demanen al Govern i ens demanen a tots els diputats i diputades de l'arc parlamentari, també als del Partit Popular, que tinguin més cura de les persones, que s'estalviïn les retallades que no són imprescindibles, ja són més que suficients les retallades que provenen del Govern central i que no cal fer més feixuga la càrrega per als ciutadans de les Illes Balears.

No facem més seguidisme a Madrid, poden utilitzar les capacitats i competències de què disposa aquest parlament per dur a terme una política tributària més justa, que distribueixi millor la càrrega impositiva, que incorpori l'impost mediambiental que els tribunals finalment han beneït, que assegurí que contribuirà més qui més té i qui més guanya i que no bonifiqui els patrimonis dels més rics. I això és el que pretenem amb les nostres esmenes en aquest projecte de llei. Per això avui les tornam defensar i tornarem a intentar convèncer els diputats i diputades del Grup Popular i el Govern perquè les accepti, per millorar així l'objectiu de la norma que és combatre el dèficit públic, perquè amb l'acceptació de les nostres esmenes els ingressos públics augmentarien i conseqüentment el dèficit públic minvaria i també es descarregarien una mica les espatlles dels treballadors i de les classes mitjanes de les Illes Balears, tan malmeses per la política d'aquest Govern.

En primer lloc la nostra esmena RGE núm. 3866/12 és en relació amb la supressió d'una deducció impositiva, una deducció impositiva per a determinats col·lectius que es poden permetre el luxe de pagar una assegurança privada. Una mesura que contràriament a la pretensió de la llei, no redueix el dèficit públic, sinó que l'augmenta. I com a deducció que és, redueix els ingressos públics. A parer nostre és una deducció innecessària, de totes totes, perquè qui es pot permetre el luxe de pagar una assegurança privada de salut, no precisa d'aquesta bonificació. No s'haurien de minvar els ingressos públics que són necessaris per al manteniment dels serveis públics sanitaris, en benefici d'aquells que tenen prou capacitat econòmica per pagar-se una assegurança privada i que la pagaran ben igual amb o sense aquesta deducció. Això no és reduir el dèficit, això és afavorir la sanitat privada, al mateix temps que es retalla la pública.

En segon lloc les nostres esmenes 3863, 3864 i 3865 pretenen evitar el manteniment de l'impost sobre els hidrocarburs, sobre la benzina perquè ens entenguem, perquè provoca que els ciutadans d'aquestes illes hagin de pagar la benzina més cara d'Espanya, perquè no és un impost neutre, és un impost que afecta l'activitat econòmica i no té la necessària progressió que requereix un sistema tributari just. Per això entenem que allò que s'ha de fer és incorporar altres mesures impositives que tendran millors efectes tributaris i d'increment dels ingressos públics, sense afectar d'una manera tan generalitzada als consumidors i usuaris. Ens referim a l'impost de patrimoni que en aquesta comunitat es bonifica amb el cent per cent i a l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient. A totes dues impositives es refereixen les nostres esmenes 3859 i 3867, respectivament.

Saben, senyores i senyors diputats, que només tres comunitats autònomes bonifiquen el cent per cent la deducció a l'impost de patrimoni a les persones que tenen més d'1 milió d'euros? Saben quines són aquestes comunitats autònomes, totes elles governades pel Partit Popular? Idò les úniques comunitats autònomes que bonifiquen amb el cent per cent de deducció l'impost de patrimoni a les persones que tenen més d'1 milió d'euros són Madrid, València i les Illes Balears, l'eix conservador per excel·lència!, Madrid, València i les Illes Balears. Altres comunitats autònomes governades pel Partit Popular, com ara Múrcia, Extremadura, Castella-La Manxa, o Castella-Lleó no el bonifiquen. La gran majoria de les comunitats autònomes, també la majoria governades pel Partit Popular, duen a terme la recaptació d'aquest impost i amb els ingressos que genera combaten el dèficit públic i s'eviten algunes retallades de drets socials, de l'educació o de la sanitat. Amb aquests ingressos a les Illes Balears també podríem evitar algunes retallades. També podríem combatre millor el dèficit públic. També podríem fer polítiques de reactivació de l'economia o combatre millor l'atur i la desocupació. Però no, el Partit Popular s'estima més bonificar les persones que tenen més d'1 milió d'euros de patrimoni, les persones que són milionàries. I treu les estisores i retalla els drets socials, retalla la salut i retalla l'educació. I així són les coses en el nostre país.

I ara els demanam un cop més que s'ho repensin, que escoltin els ciutadans i que acceptin les nostres esmenes. El dèficit públic s'ha de combatre, d'acord, però fent-m'ho de manera que la càrrega no sigui tan pesada per als de sempre, per als assalariats i per als petits empresaris. Acceptin els supressions que proposa el nostre grup, supressions de bonificacions injustes i d'imposts que no tenen progressió possible, com el de la benzina. I aprovin també l'esmena 3861 que és una esmena per donar coherència al text, en cas que el Grup Popular accepti la supressió d'aquestes bonificacions a què ens hem referit. En cas que no l'acceptin, com a mínim poden aprovar l'esmena 3862 que mantenim únicament en cas que no s'acceptin les anteriors, de manera que s'asseguri que les retallades no suposaran el tancament dels hospitals General i Joan March. Assegurin que l'impost sobre la benzina tindrà com a mínim aquest efecte positiu.

El meu grup és ben conscient que les mesures tributàries per incrementar els ingressos públics són necessàries i hi estam d'acord. De fet, consideram que hem fet tard, han fet tard, senyores i senyors diputats del Grup Popular. La reforma impositiva per donar progressió al nostre sistema tributari i per incrementar els ingressos hauria d'haver vigit molt abans, hem perdut dos anys preciosos. Ja vigirien actualment si vostès s'haguessin volgut asseure amb nosaltres i parlar-ne l'any 2010, però no en varen voler ni sentir a parlar i tots els ciutadans de les Illes Balears i les arques públiques n'han patit i en patim les conseqüències.

Allò que nosaltres demanam ara és que assegurem que les mesures tributàries que definitivament es consolidaran si s'aprova aquest projecte de llei, siguin justes i progressives; que contribueixin més als que més tenen, perquè els principis constitucionals de justícia i progressió s'han d'aplicar. I aquests principis impliquen justament això, que qui més té, més ha de contribuir. I per això hem proposat mitjançant les esmenes 3857, 3858 i 3860 de 2012, incrementar o incorporar més progressió en el sistema impositiva, més concretament a l'impost de successions i donacions, a l'impost de transmissions patrimonials, actes jurídics documentats i a l'IRPF.

Acceptin aquestes esmenes i acabin amb la bonificació de l'impost del patrimoni, que paguen íntegrament ciutadans que s'ho poden permetre i que tenen més d'1 milió d'euros, a altres comunitats autònomes. No privilegiïn els més rics de les Illes Balears, perquè no els cal i necessitam aquests ingressos públics. El seu Govern. Sr. Vicepresident, el seu govern i les Illes Balears necessiten d'aquests ingressos públics i la ciutadania del nostre país els agrairà aquest gest.

També hem d'insistir en la necessitat d'incorporar en el nostre sistema tributari l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, una mesura impositiva que actualment ja tenen les comunitats autònomes de Múrcia i d'Extremadura, totes dues governades pel Partit Popular. Un impost que va crear per primera vegada un Govern del Partit Popular de les Illes Balears i que avui ja ha estat declarat constitucional, ja ha estat declarat constitucional, ateses les reformes legislatives dutes a terme per l'Estat a la LOFCA. No ens poden retreure sentències que han quedat obsoletes per modificacions legislatives posteriors i per sentències posteriors. Ja hi ha sentències que declaren que avui aquest impost és constitucionalment vàlid i que aquest és un impost que té un component ecològic que el fa particularment adient.

Aprovin les nostres esmenes, senyores diputades i senyors diputats del Grup Popular, perquè amb aquesta aprovació l'objectiu de la Llei de control del dèficit públic serà molt més assolible. Si no aproven les mesures que se contenen en el text que prové de la comissió seran insuficients per cobrir les necessitats d'ingressos públics d'aquesta comunitat autònoma, perquè els ingressos públics es redueixen cada dia més per la manca d'activitat econòmica, perquè necessitam aquests ingressos per dur a terme mesures de reactivació econòmica que aquest Govern no n'adopta cap ni una i no podem perdre més temps.

Escoltin el clam dels ciutadans, no deixin passar aquesta oportunitat de consens. L'aprovació de les esmenes seria una mostra de consens, que la ciutadania avui ens demana. En cas contrari i com tantes altres vegades, no ens quedarà altra que acceptar el seu *rodillo* i quedarà clar, una vegada més, que amb vostès no és possible ni el diàleg, ni el consens. No en volen i així són les coses amb vostès al Govern.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn en contra de les esmenes i del vot particular té la paraula el Sr. Mercadal.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Duim avui a l'aprovació definitiva el projecte de llei de mesures fiscals per a la reducció del dèficit a la nostra comunitat, un paquet de mesures fiscals desenvolupat sota els principis de capacitat econòmica, igualtat i progressió, inspiradors del nostre sistema tributari; unes mesures desenvolupades seguint les directrius fixades pel Consell de Política Fiscal i Financera, que ha establert la imperiosa necessitat de reduir el dèficit públic a totes les administracions.

Així doncs, aprovam avui un augment sobre la transmissió de vehicles d'alta gamma i més contaminants, amb el que s'preveu recaptar uns 900.000 euros. En segon lloc, una modificació a l'impost de transmissions patrimonials, amb la que es preveu recaptar entre 20 i 22 milions d'euros. I en tercer lloc, l'anomenat centim sanitari, mesura amb la es preveu recaptar aproximadament uns 35 milions d'euros.

Però aquí l'important és saber d'on venim, per saber on anam. És a dir, saber que durant els anys 2009, 2010 i 2011 es generava per part del Govern del pacte un dèficit de 1.000 milions d'euros anuals, 1.000 milions d'euros cada any! Tots sabem ja com funcionava per exemple el Servei de Salut en l'època del pacte, gastava molt més del pressupostat. És a dir, el pressupost de la Conselleria de Salut era paper banyat, perquè mai no coincidía amb la despesa generada. Com a conseqüència d'aquesta irresponsable pràctica, el que ha passat és que s'han generat unes xifres de dèficit molt importants any rere any. Tan sols perquè es facin una idea, el deute acumulat pel Servei de Salut en data a 31 de desembre del 2010 va ser de més de 335 milions d'euros. A la mateixa data del 2011, aquesta quantitat arribava ja al voltant de 530 milions d'euros i de no haver arribat el Govern del Partit Popular hauria arribat sense cap dubte al voltant dels 600 milions. A tot això hem d'afegir el deute a proveïdors, que sumada a la xifra anterior ens dona un dèficit a la sanitat de més de 830 milions d'euros.

És esborronador observar com es va passar d'un deute acumulat a la sanitat pública l'any 2007 de 187 milions d'euros a un deute de 526. En poques paraules, durant el govern del pacte es va triplicar el deute a la sanitat pública, tot un rècord! Només en tres anys. De fet, el pressupost de l'any 2010, prorrogats per a l'any 2011, per la tebior i la feblesa d'aquell govern del pacte, es va baixar el pressupost de sanitat concretament en 79 milions d'euros. Ara bé, la despesa sí que no baixava, això no! El pressupost va baixar, però la despesa es va disparar. Durant aquell govern del pacte entre l'any 2008 i 2010, la diferència entre la despesa real i el que constava als pressuposts inicials, és a dir, la despesa que es deia que s'havia de fer i la que realment després es feia, es va incrementar any rere any, fins arribar tan sols durant el Govern del pacte als 255 milions d'euros. No ens en queda altra que qualificar aquesta gestió dels recursos públics, dels doblers de tots, com irresponsable i nefasta, conduint la nostra comunitat a unes xifres de despesa desbocada i dèficit mai coneguts abans.

Si tot això no fos suficient, la data definitiva, és que el deute del Servei de Salut de les Illes Balears segons el CES, es va incrementar des de l'any 2003 fins l'any 2010 en uns 526%. Però quina era la tècnica del Govern del pacte? Vostès s'escudaven en la política de la despesa pública i de l'endeutament, sorprenent que encara avui ho facin. Però clar, com que els doblers no són seus, no passa res! I quan els que ens deixen els doblers observen que el nostre endeutament és de 700 milions euros anuals comencen a pensar, lògicament, que ens serà molt difícil tornar-los. I quan deixen de finançar aquestes polítiques de despesa i per tant deixen de finançar aquestes polítiques de despesa incontrolada. Però per a vostès no hi havia cap problema, no passava res! Tenim els proveïdors de l'administració i quin és el resultat? Uns altres 1.500 milions d'euros a l'aire.

Aquestes no són simples xifres de deute, són milers i milers de proveïdors de l'administració que han viscut un autèntic calvari i si no, parlin vostès amb tots i cada un d'ells i veuran com ha estat un miracle poder mantenir les seves empreses i les seves famílies. Encara així i tot això, no bastava i hi havien d'afegir un poc més al banyat per poder finançar l'orgia de la despesa pública. I si les entitats financeres no ens prestaven doblers i molts de proveïdors ja estaven finançant a 500 dies, els quedaven els estalviadors per demanar-los uns altres 300

milions d'euros més, a tornar a un curtíssim termini d'un any. Però clar, cap problema, perquè d'aquí un any ja no hi serem, així que el problema serà del que vengui després.

Davant això, vostès han intentat argumentar que el que va passar va ser que hi va haver una caiguda molt important dels ingressos. Ni tan sols això és veritat. El que va passar és que varen, de forma insignificant, caure els ingressos, un 5,3%. Però atenció, el que sí es va disparar va ser la despesa, un 16,53%. I el més sorprenent de tot, la despesa en inversió productiva va caure un 31%, dades totes aquestes facilitades en els informes de la Sindicatura de Comptes.

En poques paraules, senyores i senyors diputats, hi va haver una baixada imperceptible dels ingressos, un augment exponencial, descontrolat de les despeses i aquestes despeses no es destinaven a inversions productives. Per tant, podem dir que aquestes polítiques irresponsables són les que varen conduir la nostra comunitat a una situació d'ofegament econòmic i es va veure que no són vàlides per superar la crisi. Si en lloc d'haver gastat tot allò que no teníem haguéssim anat més en compte amb els doblers que són de tots la situació hagués estat molt diferent.

Entrant en les seves esmenes, en primer lloc i amb relació a les que proposen de supressió, evidentment no hi podem estar d'acord perquè així ja ho vàrem defensar en el Plenari i també ho vàrem defensar a la comissió. Però sí que ens sorprèn que per part del Grup Socialista es defensin opcions aquí, a les Illes Balears, que a altres comunitats on governen vostès no les defensen. És a dir, vostès defensen que aquí no s'apliqui el cèntim sanitari quan els governs del seu partit polític l'impulsen a altres comunitats autònomes. Per tant, ens agradaria que vostès mantenguessin les mateixes postures a un costat i a l'altre.

Amb relació a les seves esmenes, amb relació a l'impost de patrimoni, tornam a repetir una vegada més i totes les que facin falta perquè ho entenguin, el límit de l'impost de patrimoni el varen fixar vostès a 120.000 euros, és a dir, el límit que tenim avui per pagar impost de patrimoni és de 120.000 euros. Quasi totes les persones que disposen de patrimoni personal estarien subjectes a aquest tribut. Però, a més, la bonificació de l'impost de patrimoni persegueix un doble objectiu, en primer lloc, evitar la deslocalització de patrimonis importants, és a dir, podria funcionar com un element dissuasori de possibles inversors que podrien derivar cap a altres comunitats, les que tenen el límit a un milió d'euros. Per una altra banda, el sentit de mantenir la bonificació és afavorir la deslocalització d'aquestes d'altres comunitats autònomes perquè venguin cap a la nostra, el resultat és evident.

Amb relació a les que fan referència a l'impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient hem de fer les següents consideracions, per una banda, s'ha de determinar millor el fet imposable, la determinació de la base imposable com a resultat de capitalitzar els ingressos al 40% en lloc de fer-ho en funció de l'energia subministrada. Però a més, des del punt de vista econòmic, aquest tribut grava, en definitiva, el sector de la producció d'hidrocarburs, de la comunicació telemàtica i telefònica i generaria, sens dubte, una translació d'aquest cost cap al consumidor final, particulars i empreses. Per tant, no són adequades per a la seva finalitat sense perjudici

que es puguin estudiar la creació i el desenvolupament d'un tribut d'aquestes característiques en el futur.

Amb relació a la seva proposta sobre l'impost de successions i donacions no la consideram adequada per diversos motius, en primer lloc, perquè la graduació que proposen d'aquest impost s'estableix en funció de la base imposable de l'hereu i no del valor de l'herència. Són tipus, des del nostre punt de vista, massa elevats, del 10 al 20% que fomenten la creació de societats per integrar patrimonis i així poder optar a la deducció que va del 95% al 99.

Per tant, el nostre grup parlamentari no pot estar més d'acord amb les mesures que avui es presenten al Parlament, unes mesures que faciliten el desenvolupament de l'activitat econòmica mitjançant un sistema tributari que no penalitza l'estalvi i afavoreix la inversió, aquestes mesures repercutiran en un millor finançament de les empreses i de les famílies perquè, d'altra banda, disminueix la pressió fiscal indirecta, costos administratius i procediments i fonamentalment són mesures encaminades a garantir el finançament de la sanitat pública i poder així assegurar el seu nivell de qualitat i de prestacions.

L'objectiu de la reducció del dèficit fixat pel Govern en la nostra comunitat autònoma és compartit pel nostre grup parlamentari. És ja ben hora de posar un poc de seny als comptes públics. Les mesures presentades s'ajusten completament a les circumstàncies que vivim i el més important, suposen un major esforç per als que demostren una major capacitat adquisitiva, una major capacitat econòmica, no castigant així ni els doblers que es guanyen ni tampoc l'estalvi, més encara quan aquestes mesures que es presenten avui i que duim a aprovació definitiva, van acompanyades per les polítiques que es duen a terme des del Govern amb l'ajustament de la despesa i amb un estricte control del que es gasta i per què es gasta aplicant, com no pot ser d'una altra manera, els criteris d'eficiència i d'eficàcia.

Tan sols un govern que és responsable, com l'actual, amb el control de la despesa pública, amb polítiques d'optimització dels seus recursos al màxim, està legitimat per demanar als ciutadans un esforç extraordinari. Aquest és el cas de l'actual govern de les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torn de rèplica del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Mercadal, sort que els informes estan escrits i els guardarem durant molts d'anys.

Igualtat econòmica, igualtat i progressió. Igualtat econòmica, per a qui? Igualtat econòmica, què vol dir?, que els que tenen doblers per poder-se pagar la sanitat, els que no tenen cap problema per arribar a finals de mes, que aquests ho tendran, els que no en tenen, no els toca? És això la igualtat econòmica? O que tothom ha de pagar el mateix? Perquè vostès sempre parlen de la constitucionalitat. La Constitució diu que la cosa ha de ser progressiva en funció del que tenen, i és obligació d'aquest govern oferir, d'aquest i de tots els governs democràtics, oferir uns serveis bàsics. I alguns són bàsics, per exemple, per a nosaltres l'educació. Per a vostès, gastar més en salut, destinar més pressupost a salut, destinar més pressupost a educació, destinar més pressupost a serveis bàsics de serveis socials, d'assistències, de treballadors socials, això per a vostès és gastar i no troben que sigui una inversió productiva.

En canvi, per a nosaltres invertir en salut, invertir en educació i invertir en serveis socials és la millor inversió que pot fer un govern si vol que la societat a la qual representa tengui futur. Aquesta és la gran diferència. Les seves inversions són Palma Arenas, que ja sabem quin rendiment dona a la societat, que no serveix ni per fer una carrera de bicicletes així com toca perquè està mal feta; el Palau de Congressos, que ara gastarem fins i tot -invertirem, segons vostès- per tapiar-lo perquè no sabem com gestionar-lo, això són les inversions? Això són les inversions que els agraden. Sí o no? En canvi, destinar doblers a educació, que per a nosaltres és considerat inversió, per a vostès és una despesa.

Podem parlar molt, molt, del deute de l'ib-salut, del deute acumulat de les conselleries, del que diuen els informes, de la gestió nefasta dels doblers públics, jo li podria llegir que un 85% va incrementar el deute el temps que governava la Sra. Cabrer. La Sra. Cabrer formava part d'un govern que un 85% va incrementar el deute i els plurianuals, ni li vull dir, i està escrit. Però amb això no en viuran els ciutadans, que jo li retregui que la Sra. Cabrer va gastar molt en autopistes i que el Sr. Matas va fer moltes altres coses, que no és ver? Una vegada retret això necessitam saber què fa comptes fer el Govern. Què pensa fer el Govern a part que vostès els facin mamballetes a la reducció del dèficit? Què pensa fer? Res, fer pagar més a tothom, fer pagar més amb la targeta sanitària, fer pagar la benzina més... ho ha vist?, ho ha vist?, la més cara anava a Europa al voltant del 0,90, aquí la pagam a més d'1. I què? Ja va bé, tots els ciutadans paguen la benzina més cara. L'IVA reduït dels turistes s'ha convertit en increment d'IVA turístic. Per tant, feim pagar a tothom, a tothom.

En canvi, allò que la Constitució diu que és just, que és la progressió en funció del que tenen, això ho perdonam, perdonam 30 milions d'euros, que són molts, són molts, es podrien fer moltes coses a educació, a salut, a serveis socials o a promoció econòmica, de l'impost de patrimoni. Per què? Perquè el Partit Popular ha decidit que a aquests els ho podem regalar. En canvi, el ciutadà de cada dia ha de pagar la benzina més cara, té els productes més cars quan du els seus fills a escola, bastant més del que pagava l'any passat, però això els és igual perquè vostès incentiven l'estalvi. L'estalvi de qui?, del

que no cobra?, del que té una paga de mil euros per mantenir dues criatures?, de quin estalvi estau parlant? Perquè a les famílies que no tenen per arribar a finals de mes no els incentivam gens a l'estalvi amb aquestes mesures que vostès proposen.

No consideren adequat els nostres impostos, per què no els considera adequats?, per què no volen més ingressos?, no en volen més d'ingressos?, per què ja els basta? A mi m'agradaria sentir-li dir que li agraden les retallades que ha fet el Govern, jo ho entenc que li agradi el 0,4%, ara, les retallades, li agrada veure la gent com de malament ho passa cada dia quan van a comprar els productes per dur els al·lots a l'escola que no poden pagar els llibres a finals de mes i els han reduït les beques? Això li agrada, Sr. Mercadal? Li agrada això? M'ho dirà si li agrada això?

Per tant, si no hi ha, o ho han de demanar als bancs o ho han de fer pagar a qui més té. I em dirà, no, al banc no hi podem anar, no, no hi podrà anar, perquè amb tot el que demanaran enguany el Sr. Aguiló i el Sr. Bauzá, ja no n'hi donaran més. Segur que no n'hi donaran més. Per tant, n'hem de cercar d'altres bandes i ho hem de fer pagar als que en tenen. En lloc de fer pagar percentatges, de regalar els interessos més elevats als bancs que hem regalat aquest any, culpa seva, perquè es passaren mesos els primers mesos dient que estàvem molt malament, que no podríem ni pagar el personal i els bancs varen dir, ara és la nostra, voleu doblers? Doncs, pagau més. Sí, senyor. És això? Sí, no, al Partit Popular això li pareix bé...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Mascaró, per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

... al Partit Popular li pareix bé. A nosaltres no ens pareix bé, Sr. Mercadal.

Creim que hi ha una cosa que és fonamental per a aquesta societat que és el futur, és el futur i per invertir en futur necessitam doblers per a educació i doblers per a salut, que són els dos drets fonamentals de les persones, i per donar resposta als drets fonamentals de les persones els governs tenen unes obligacions, i vostès no les volen complir i, a més, algunes persones del Partit Popular veig que ho aplaudeixen.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Lourdes Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Mercadal, vostès no escolten, no escolta el Govern, tampoc no escolten els representants del Grup Popular. A la meva intervenció anterior ja li he recordat que només per responsabilitat seva, per responsabilitat del Grup Popular, a les Illes Balears hem perdut un temps preciós. Fa més de dos anys vostès varen rebutjar les mesures impositives que proposava el govern anterior, vostès no varen actuar com a oposició responsable, vostès varen rebutjar la recuperació de l'ISIQUEMA, l'impost sobre les empreses que afecten el medi ambient, també varen rebutjar diferents increments de l'IRPF o de l'impost de successions; algunes de les mesures que ara s'apliquen amb aquest projecte de llei vostès les varen rebutjar fa dos anys, en el 2010, que si ara estiguessin vigents, si el 2010, el 2011 i el 2012 s'haguessin recaptat, la situació de les Illes Balears seria molt millor i les retallades, algunes retallades, moltes de les retallades que es duen a terme, no serien necessàries.

Els increments que es proposaven eren progressius perquè fossin d'aplicació als que tenen més capacitat econòmica i, per tant, havien de contribuir més, d'acord amb la nostra constitució, i vostès no els varen voler aplicar, els varen rebutjar, no varen voler sentir parlar i ni tan sols es varen voler asseure amb nosaltres per parlar-ne o intentar arribar a un consens, ni asseure. No volen sentir parlar de pujada d'imposts, però ara els pugem. Si ho haguessin fet fa dos anys, ara tendríem els ingressos. Les coses serien d'una altra manera si aquelles mesures o altres semblants consensuades, si ens haguéssim pogut asseure i parlar-ne, s'haguessin adoptat, com ho serien també si no bonifiquessin l'impost de patrimoni als més rics.

Per tant, no parlin ara d'herència rebuda, perquè d'això són responsables vostès. Vostès no són capaços d'assumir la responsabilitat de les seves polítiques i els he de recordar que avui són vostès els que governen i, per tant, són responsables de les mesures que adopten. I són responsables també d'haver impedit l'aplicació de mesures correctores del dèficit públic. El 2010, com vostès saben, els ingressos públics es varen desplomar, no només aquí, a totes les comunitats autònomes de l'Estat espanyol, els ingressos públics es varen desplomar, i el govern anterior va aprovar dos projectes de llei a les Illes Balears amb mesures impositives que haurien ajudat molt a la situació de la hisenda pública que ara vostès gestionen. Però no hi va haver consens, perquè vostès s'hi oposaven, com s'oposen ara que s'apliquin mesures progressives que hem proposat en les nostres esmenes i que ha proposat també el Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

Però el sistema de finançament de les Illes Balears el 2010 va millorar considerablement i això vostès ho han hereditat. El 2010 ens va correspondre, i ara ja liquidat, i ho sabem, el 105% del sistema de finançament, quan amb el sistema de finançament antic únicament ens hagués correspost el 79%, 21 punts per sota de la mitjana. Aquesta era la seva herència, senyores i senyors del Grup Popular, aquesta era la seva herència, per no parlar de les seves polítiques neoliberals que provoquen la bombolla immobiliària, la crisi especulativa, perquè els hem de recordar que vostès varen governar a aquesta terra i també a l'Estat i a moltes comunitats autònomes que estan molt pitjor que la nostra i hi ha molts ajuntaments que

estan molt pitjor que la nostra comunitat autònoma. I les polítiques aplicades pel Govern Matas, pel Govern Aznar i per altres governs del Partit Popular varen contribuir en bona mesura a provocar la crisi que avui patim.

Li record molt especialment que el govern anterior li va deixar una comunitat autònoma que creixia a l'1,8% i li va deixar el millor sistema de finançament que no han tengut mai les Illes Balears en la seva història, el millor sistema de finançament. Ens conformaríem si vostès millorassin el sistema de finançament de les Illes Balears la meitat del que l'hem millorat nosaltres, ens conformaríem, perquè a les nostres illes el sistema de finançament només millora quan governen els progressistes, mai amb governs conservadors perquè aquests només fan seguidisme de Madrid.

Miri, ha quedat ben clar que vostès fan demagògia. En aquesta comunitat autònoma no estam tan malament com en altres comunitats autònomes governades pel Partit Popular des de fa molts d'anys, tan emblemàtiques com ara Madrid o València i tantes altres, i estariem millor si haguéssim tengut una oposició responsable, però a vostès els era ben igual si ens enfonsàvem o no. Ho digueren alguns dels seus dirigents, *que se hunda España, que ya la levantaremos*. Però d'això, res, no aixequen res vostès, retallen i retallen, l'economia decreix i avui calen altres polítiques de reactivació econòmica que vostès no apliquen, evitar el dèficit, sí, però pensant en primer lloc amb les persones, i vostès no hi pensen.

Saben que la pujada de l'IVA que ha duit a terme l'Estat, va quasi íntegrament a cobrir el dèficit de l'Estat i no el de les comunitats autònomes que són les administracions que s'ocupen de les persones, que fan les polítiques socials, que s'ocupen de l'educació i la salut? En el Senat s'ha tramitat una iniciativa perquè la part proporcional de l'increment de l'IVA, que seria un 35, 65 si haguessin de repartir les càrregues que tenim Estat i comunitats autònomes, però aquesta part proporcional anàs a les comunitats autònomes destinat a educació, salut i serveis socials

I qui ha votat en contra d'això, qui ha votat en contra que les comunitats autònomes rebien la part proporcional que els correspon de l'increment de l'IVA per a educació, serveis socials i salut? Qui ha votat en contra? El Partit Popular, el grup Popular, senyors, el grup Popular en el Senat.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

La seva política passa per ofegar les comunitats autònomes, perquè vostès no hi creuen, no creuen en l'Estat de les autonomies, el Partit Popular no hi creu. I segueix un full de ruta molt clar, això és evident, les seves decisions no són neutres, saben cap on van. El Partit Popular d'avui és ultraliberal i conservador, més que mai, ha abandonat el centre definitivament, i això es nota amb les seves polítiques, també en el projecte de llei que avui és objecte de debat.

Em sap molt de greu aquesta impossibilitat d'arribar a consensos amb el Partit Popular.

(Alguns aplaudiments)

Els ciutadans de les Illes Balears no s'ho mereixen. I ho tornam demanar: aprovin les esmenes presentades, i tots, també el Govern hi sortirà guanyant, els ciutadans evidentment.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Mercadal.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sra. Mascaró, em demana si m'agraden les retallades. A mi el que m'agrada és el seny, el que no m'agrada és la irresponsabilitat, això sí que no m'agrada. M'agrada que puguem pagar tot allò que deim que hem de pagar; el que no m'agrada és que gastem i no sapiguem si pagarem, això sí que no m'agrada. M'entén? Això és el que no m'agrada.

Però jo a vostès els esperava a una altra banda, els esperava per parlar de les bones dades del dèficit de la nostra comunitat autònoma que recentment s'han publicat i no els vàrem trobar ni a vostès ni al PSOE ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., no hi eren, només els preocupa fer oposició, no, tot negatiu, però això ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor. Per favor, Sra. Mascaró, no li he donat la paraula.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Em parla vostè d'un règim econòmic propi. És cert, les xifres que ha donat del País Basc són certes, però li he de recordar que Navarra també té un règim econòmic propi i té un dèficit molt diferent al del País Basc i, sobretot, és la que finança a un interès més alt de tot l'Estat, aquestes polítiques de despesa no generen confiança, Sra. Mascaró.

Em parla vostè de la progressió, que si no són impostos progressius, si són progressius, que només paguen els rics, una altra vegada un discurs prehistòric de rics contra pobres, tornam a *Cuéntame*, que està de moda a la tele, però ho duim aquí al Parlament també.

Escolti, qui més capacitat demostra de gastar, pagarà més; un impost de transmissió patrimonial que va del 7 al 10%, amb trams de més despesa, això és evident. Vostè, jo no sé si es va perdre les classes de matemàtiques o és que és de lletres pures, però de 7 al 10, amb uns trams ben clars: 300.000 euros, 500.000 euros, 700.000 euros i més de 700.000 el 10%, això està ben clar.

Em parla després vostè de temes mediambientals, la benzina; això és evident, qui més empra el cotxe més paga; qui té un cotxe que més benzina crema, més paga; qui té un vaixell que més benzina crema, més paga; és a dir, no entenem exactament el que ens proposa.

Però, Sra. Mascaró, vostè em fa referència a unes dades de governs anteriors, del meu partit, que sempre són recurrents una i altra vegada que vostès parlen de despesa, si vol podem parlar també del Teatre Principal, si li interessa, no sé si li interessarà massa. O, si no, del Teatre Principal, sinó podem parlar també del sobrecost de l'hospital de Son Espases, de 280 milions d'euros que haurem de pagar entre tots, tots, els que som aquí i els que són fora també.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Mentida, en fi. Es va produir i vostè em parla que, m'ha parlat que varen caure els ingressos; els ingressos varen caure un 5,3, ja li he explicat abans, un 5,3, però la despesa es va disparar un 16,53% i la despesa en inversió productiva va caure un 31%, inversions silencioses no, és que no eren ni silencioses ja, no era res, no sabien on es gastaven els doblers.

Sra. Aguiló, si haguessin presentat unes esmenes raonables, li puc assegurar que les haguéssim pogut debatre, però el que han fet no és més que un *cortar-pegar* d'altres esmenes de les que sempre fan quan parlem d'aquests temes tributaris, *cortar-pegar*, sempre les mateixes: impostos de patrimoni, mediambientals, la mateixa, ja n'hem parlat 40.000 vegades, en podem parlar, ens queden una sèrie d'anys encara, en podem tornar parlar, però sempre les mateixes. Jo crec, demanaria una mica de seriositat en la presentació d'esmenes perquè són calcades, iguals, les mateixes.

(Remor de veus)

Em diu vostè que ens hem torbat molt a aplicar les mesures tributàries i jo li vull demanar a vostè: què varen fer vostès que han estat quatre anys aquí? No varen fer res, perquè com que eren tants per posar-se d'acord, no es posaven d'acord en res; només en una cosa, en repartir-se la despesa, quanta més millor. Si vostès no haguessin dit mentides amb les xifres, una altra situació tendríem avui en dia.

Després vostè em torna dir que els ingressos es desplomaven, que caien els ingressos estrepitosament. I jo li dic, si caien els ingressos estrepitosament, per quina raó vostès contractaren 6.000 empleats públics més?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Vostè mateixa em diu que cauen els ingressos estrepitosament; no entenc la relació que hi ha entre una cosa i l'altra.

Però és que, a més, Sr. President, m'agradaria que, no sé si tenim aquí un apuntador o..., gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

(Remor de veus)

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies.

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Eh..., no els agrada.

Xifres d'ib-salut, publicades a la pàgina web: 2007, 131 milions d'euros de dèficit; 126 el 2008; 2009, 166; 2010, 255, xifres oficials a la plana web del Govern balear.

(Remor de veus)

Aquesta és la seva herència, aquesta és la seva herència i aquestes són les despeses que nosaltres ara haurem d'anar pagant a poc a poc, però no les haurem de pagar nosaltres, les hauran de pagar tots els ciutadans, això és el tema, aquí hi ha el tema, les haurem de pagar tots. Els ciutadans saben molt bé que haurem de fer un esforç molt gros, però els ciutadans el que es demanen al carrer és una altra qüestió, el que es demanen és qui són responsables, on són els responsables d'aquest desastre, on són?

(Remor de veus)

Són aquí, a la bancada de l'oposició. Aquí hi ha el tema, aquests són els responsables reals de la situació que pagam entre tots, això és ben clar.

Però, per si això no bastàs, escoltàvem ahir el Sr. Rubalcaba a una entrevista a televisió i diu: "Si yo gobernara hoy volvería a aumentar el déficit", o sigui això ja és que em posa els pèls de punta. Va heretar un Estat sanejat i ens deixa l'Estat al 9%, acumula el seu líder del seu partit dues ruïnes consecutives, una

amb el Sr. González i la segona, ja més greu, amb el Sr. Zapatero, tot un rècord; com diria l'anunci: ineficàcia provada.

Vostès, que em parla de persones i em parla de polítiques serioses, varen baixar les pensions; varen retallar els sous públics; varen pujar l'IVA; per favor, Sra. Aguiló, jo crec que hauria de tenir una miqueta més de memòria quan parlem de totes aquestes coses.

Per tant, Balears fa els seus deures i compleix el pla d'ajust i és la comunitat autònoma que més estalvia. Balears és la quarta comunitat que obté un finançament amb millors condicions, un 3,32%. El Govern genera confiança, la confiança que vostès varen destruir.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Mercadal.

Senyores i senyors diputats, ara començarem les votacions i, si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, i que són les RGE núm. 3589 a 3596.

Per tant, passam a votar. Votam.

24 vots a favor; 33 en contra i 1 abstenció.

Ara farem la votació del vot particular presentat pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca a la disposició final segona *quater*. Passam a votar. Votam.

24 vots a favor; 33 en contra; 1 abstenció.

Si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista i que són de la RGE núm. 3857 a 3867. Passam a votar. Votam.

24 vots a favor; 33 en contra; 1 abstenció.

Si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta dels articles 1 i 3, les disposicions addicionals primera i segona, la disposició transitòria única i les disposicions finals primera i segona *quater*, que han estat esmenats. Passam a votar. Votam.

33 vots a favor; 24 en contra; 1 abstenció.

Si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta del títol del projecte de llei, denominacions dels capítols i seccions, articles 2, 4, 5, 6 i 7, disposició addicional tercera, disposició derogatòria única, disposicions finals segona, segona bis i segona ter i l'exposició de motius, que no han estat esmenats.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. President, nosaltres demanàrem la votació separada dels articles 2, 4 i disposició final primera.

EL SR. PRESIDENT:

Va bé a tothom? Molt bé, idò ara passam a votar el que ha dit el Sr. Barceló, els articles 2 i 4 i disposició final primera. Passam a votar. Votam.

58 vots a favor; cap en contra; cap abstenció.

I ara passam a votar la resta, passam a votar. Votam.

33 vots a favor; cap en contra; 25 abstencions.

Per tant, es faculden els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de mesures tributàries per a la reducció del dèficit a la comunitat autònoma de les Illes Balears.

IV. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 10/2012, de 31 d'agost, pel qual es modifica el Decret Llei 5/2012, d'1 de juny, de mesures urgents en matèria de personal i administratives per a la reducció del dèficit públic del sector públic de la comunitat autònoma de les Illes Balears i d'altres institucions autonòmiques, i s'estableixen mesures addicionals per garantir l'estabilitat pressupostària i fomentar la competitivitat (escrit RGE núm. 6627/12).

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 10/2012, de 31 d'agost, pel qual es modifica el Decret Llei 5/2012, d'1 de juny, de mesures urgents en matèria de personal i administratives per a la reducció del dèficit públic del sector públic de la comunitat autònoma de les Illes Balears i d'altres institucions autonòmiques i s'estableixen mesures addicionals per garantir l'estabilitat pressupostària i fomentar la competitivitat, escrit RGE núm. 6627/12.

Per part d'un membre del Govern, per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat, té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Després del debat i validació del Decret Llei 5/2012, d'1 de juny, de mesures urgents en matèria de personal i administració per a la reducció del dèficit públic del sector públic de la CAIB i altres institucions autonòmiques, celebrat el passat 19 de juny, en sessió extraordinària, com a conseqüència de l'aplicació del Pla econòmicofinancer de reequilibri 2012-2014, ara se sotmet a la seva consideració la validació o derogació del Decret Llei 10/2010, de 31 d'agost, pel qual es modifica aquell amb la

finalitat d'adaptar-lo al Reial Decret de l'Estat 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat.

A l'inici de la meua intervenció voldria aclarir, per si no és evident, que la situació de la nostra comunitat és d'urgent necessitat i justifica emprar els instruments legislatius que, sense defugir de cap debat, ens permeten no dilatar en el temps les decisions que estalvien als nostres conciutadans anys de calvari i empobriment. La diferència és que era urgent la situació en el 2007 i es varen dedicar a parlar d'altres coses, importants sens dubte, però no urgents. La diferència és que era urgent el 2008, el 2009 i el 2010 i preferien parlar de la gran solvència del nostre sistema financer o que sobrepassàrem a altres països en riquesa, mentre ens empobríem. La diferència, en definitiva, és que a l'any 2011 i encara avui és urgent actuar i, en canvi, des del final de l'any passat i avui el Govern actua a impuls i impulsa Consell de Govern rera Consell de Govern la tasca legislativa, perquè sabem que parlem de persones i no partits polítics i és urgent defensar el futur.

En aquest context i tal com assenyala la pròpia exposició de motius del *Real Decreto* 20/2012, i com vàrem intentar explicar a la dita sessió de 19 de juny a la qual em referia, la recessió econòmica que es va iniciar l'any 2007 i la política llavors seguida per intentar fer-hi front varen dur a l'acumulació d'alguns desequilibris macroeconòmics del tot insostenibles. De forma que ara resulta indefugible restablir aquells equilibris per solucionar els greus problemes de la nostra economia i així poder retornar a la senda del creixement sòlid i durador.

Aquesta crisi ens ha demostrat que la política sí importa i que la política econòmica importa molt, que el futur no està predeterminat, haver assolit una determinada posició econòmica no l'assegura de forma definitiva per a sempre; el treball, l'esforç i les bones decisions són sempre necessàries. Efectivament, durant el passat any 2011 es va posar de manifest que després d'alguns trimestres de lleu recuperació el conjunt de l'economia es mostrava una altra vegada molt vulnerable, de forma que es va tornar a submergir en un nou període de manca de creixement.

Aquesta falta de fortalesa derivava d'aquella inadequada política que produeix greus conseqüències en termes d'ocupació i per tant de producció de béns i serveis demandats per la població; en bona mesura derivats de la manca de confiança dels mercats financers, a la qual no són aliens els diferents problemes institucionals de tota la zona euro, que ha provocat, com a conseqüència més immediata, un fort enduriment de les condicions de finançament dels agents privats i també dels públics.

És cert que es va intentar una rectificació, tot i que sense convicció en el mes de maig del 2010, però la determinació ferma constitueix sempre una condició no tan sols suficient, sinó imprescindible a l'hora d'assolir un objectiu difícil. D'aquesta forma, resulta evident que aquella política s'havia de canviar de forma clara i decidida per una bona política que realment descansi en una teoria econòmica sòlida, sobretot contrastada amb el llum de l'experiència acumulada, no només en el nostre país sinó per tot arreu, i executada amb convicció suficient.

Aquesta nova línia de política econòmica descansa en dos eixos fonamentals, que vostès, senyores i senyors diputats, ja coneixen per mor que l'hem reiterada en moltes ocasions: per una banda, la consolidació fiscal, i per l'altra, la modificació d'aquelles normatives que han de permetre una més fàcil adaptació de les nostres empreses a la realitat d'una economia molt oberta, competitiva i globalitzada.

En qualsevol cas, reiter que no es tracta d'una política econòmica nova, ni improvisada, sinó d'una política econòmica que sempre ha donat fruits desitjats en el passat i que va quedar recollida en els principis fonamentals de la constitució de la moneda única europea i, posteriorment, en l'Agenda de Lisboa, per impulsar el creixement econòmic de tota la Unió. De fet, aquestes mesures donen compliment a les recomanacions específiques fetes pel Consell d'Europa a Espanya el passat mes de juny.

L'acumulació dels desequilibris obliguen a realitzar un esforç fiscal molt significatiu en un curt espai de temps, el que s'ha de traduir, en bona mesura, en una contundent contenció de la despesa pública, començant sense cap mena de dubte per aquelles amb efectes més febles sobre els incentius dels agents econòmics. D'aquesta forma, es pot contrastar com ambdós decrets s'encaminen en la mateixa direcció, a la consecució dels mateixos objectius. Derivats dels diversos títols competencials de la Constitució, ara ens pertoca procedir a l'adaptació de la normativa autonòmica.

Tanmateix, les mesures que ara es traslladen enforteixen encara més la viabilitat futura dels sistemes de protecció social, mitjançant el reforçament del compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària. Certament, un decidit programa d'estabilitat pressupostària destinat a reduir forts nivells de dèficit, creat amb polítiques que ja s'han abandonat, no suposarà cap fre a la recuperació, sinó tot el contrari, tindrà efectes expansius sempre que el canvi sigui realment estructural.

La teoria bàsica és que la consolidació produeix un potent efecte riquesa, ja que els consumidors i les empreses anticipen un increment de la seva renda permanent, ja que es veuen alleugerits de suportar una major càrrega tributària per finançar el forat dels comptes públics. En aquest context la despesa privada tendirà a reactivar-se amb major vigor.

A més a més la contracció fiscal té un impacte baixista en els tipus d'interès. De fet bona part de les normes dictades per la legislació nacional en aquesta matèria mitjançant el Reial Decret 20/2012 ja figuren en el decret autonòmic.

En aquest sentit s'adopten diverses mesures tendents a estalviar despeses de personal, a incrementar la productivitat de l'ocupació pública, mesures que s'han d'aplicar així mateix en virtut de la llei al personal laboral de les administracions i les entitats que integren el sector públic instrumental, de la mateixa manera que el personal públic i funcionari. A més a més és voluntat del legislador estatal impulsar tots els mecanismes existents per estendre aquestes mesures a tota la classe política que ostenta càrrecs.

Creguin si els dic que els empleats al servei de la nostra administració autonòmica són professionals d'un altíssim nivell i qualificació professional, que supleixen amb vocació de servei les decisions polítiques, moltes vegades mal orientades, i una vegada més és obligat donar-los les gràcies pels sacrificis demanats a tot el personal de les diferents administracions públiques, que estan demostrant no només la seva professionalitat, com deia, al servei del conjunt de la societat, sinó també la seva autèntica capacitat de servei envers el seu, el nostre país. Tal com vaig assenyalar fa un parell de mesos, ells són el veritable motor de l'administració pública balear i, per tant, són una poderosa locomotora que està contribuint a aconseguir un futur millor per a tots. I és així perquè la mesura més significativa del paquet és la supressió durant l'any 2012 de la paga extraordinària del mes de desembre per a tots els empleats públics que cobrin més de 962 euros, incloent, per suposat, els alts càrrecs.

Senyories, membres del grup majoritari, els demano que votin a favor de la convalidació, ja que aquesta ve a reforçar, a impulsar el camí iniciat fa alguna cosa més d'un any, i que ha suposat mitjançant esforços, sacrificis i decisions mai no vistes en l'àmbit de la nostra comunitat, que ens han permès allunyar-nos de l'escalada de dèficit i de deute que ens duia cap a abismes desconeguts.

Senyories, membres dels grups de l'oposició, des d'aquesta tribuna els demano que reconeguin la realitat, que acceptin l'experiència que ens va deixar la legislatura i que, en conseqüència, tinguin el valor de revisar les seves pròpies conviccions quan s'ha demostrat que aquestes no funcionen. Votin a favor de la validació d'aquest decret. Són mesures que tot i ser difícils i dures no van contra ningú sinó en benefici de tots i que ningú no pot defugir.

En aquest sentit voldria, senyories, traslladar-los una darrera reflexió, perquè en un moment d'urgència al nostre país i a la nostra comunitat ningú no pot amagar-se, cap col·lectiu no pot pensar que els sacrificis i els esforços no van amb ell. Ningú tampoc no pot dir "jo ja he fet molt". Tots varem estar compromesos i tots vàrem fer tot el possible i més per poder tornar a la nostra comunitat el camí del creixement i del benestar. Per això també és important que totes les administracions públiques de la nostra comunitat i tots els òrgans estatutaris acordin les mesures que els permetin ajustar les seves despeses als seus ingressos, perquè els ingressos són públics i depenen dels ciutadans i del seu esforç i no es poden malbaratar. No fer-ho així aboca les institucions que no se n'adonen al descrèdit de la ciutadania a causa de la seva inacció i "renúncia".

Senyores i senyors, ja em travessat una bona part del Sinaí, i està més a prop la terra promesa del creixement i l'ocupació. Gràcies a l'esforç de la nostra societat i de les mesures preses veim que aquestes ajusten les nostres despeses als nostres ingressos. Ara hem de ser perseverants en aquest esforç.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

(Aplaudiments)

Intervencions dels grups en torn a favor. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, prenc la paraula en nom del Grup Parlamentari Popular en la defensa, necessària, inevitable, convenient, de la modificació que ha patit el Decret Llei 5/2012 com a conseqüència de l'aprovació del Reial Decret 20/2012, dirigit, destinat a garantir l'estabilitat pressupostària i a fomentar la competitivitat en el marc d'unes circumstàncies econòmiques certament complexes, que tenen un origen, que tenen un començar i també tenen uns responsables directes. La difícil situació que avui en aquest moment patim té inevitablement uns antecedents que convé avui també recordar en aquesta tribuna.

Des de l'any 2007 les comunitats autònomes, entre elles la nostra, la comunitat de les Illes Balears, varen venir minvant la seva recaptació tributària mentre que les partides de despesa no varen minvar al mateix ritme, sinó que varen incrementar sense fre i sense prendre mesures sobre una situació que acabaria escapant-nos de les mans. Durant el període 2007-2010 la comunitat autònoma de les Illes Balears va veure caure els seus ingressos corrents en un 8,65%, 238 milions d'euros, mentre que els ingressos no financers varen caure un 4,83%, 135 milions d'euros, i per la seva part la despesa corrent va créixer en un 20,82%, el que significa 508 milions d'euros, mentre que la despesa no financera va créixer un 17,96%, 550 milions d'euros. En conseqüència, i davant d'unes despeses creixents i uns ingressos que minvaven, es va generar una important xifra de dèficit que va passar dels 509 milions d'euros l'any 2007, de 509 l'any 2007, a 1.065 milions d'euros l'any 2010, el que va provocar un incompliment flagrant dels objectius de dèficit en tots els exercicis i el que va motivar la necessitat de presentar inevitablement i de forma obligada plans econòmics financers de reequilibri per als exercicis 2009-2011, 10-2012, 11-2013 i 12-2014.

Aquesta situació és una situació, senyores i senyors diputats, heretada en la qual algú ens va instal·lar, que no ens la va anticipar i que deixava més espai a la depressió que a la confiança. Però avui, avui, ens podem permetre certes dosis d'optimisme moderat quan sabem que mesures de contenció encertades i de reducció de despesa pública, sumades a mesures utilitzades per a la reestructuració inevitable de l'administració pública, estan proporcionant els resultats que volem.

En contra dels pronòstics de l'oposició més pessimista i més interessada, aquesta comunitat autònoma s'està recuperant de la malaltia, amb sessions dures de tractament però amb l'ànim despert i amb la confiança creixent. Mentre l'oposició alarmava sobre l'arribada del fantasma del rescat, la comunitat autònoma de les Illes Balears se situa en el podi de les regions amb menys dèficit per darrere de comunitats autònomes com la valenciana o com la del País Basc que, com s'ha dit aquí, té un règim fiscal propi, amb el tancament del segon semestre de l'any amb un dèficit pressupostari de 18 milions d'euros, que significa el 0,07% del producte interior balear. I en relació amb el sistema europeu de comptabilitat, Balears ha tancat el segon semestre amb un dèficit de 106 milions d'euros, el que significa el 0,4% del producte interior brut. Senyores i senyors diputats, perquè es facin una idea dels símptomes de la recuperació, aquesta comunitat autònoma va tancar el segon semestre de l'any 2011 amb un 2,5% de dèficit, i avui el situam en el 0,4%, 0,4% contra 2,5%.

I no negaré, no seré jo qui ho faci, aquest portaveu no ho farà, que el conjunt de mesures que recull el Reial Decret Llei significa un esforç; no ho faré perquè ho reconec, i en aquesta mateixa tribuna el vicepresident econòmic també ho ha fet, un esforç per als espanyols, un esforç també per a la societat balear en el seu conjunt, que haurà d'assumir sacrificis destinats a recuperar la senda del progrés, la prosperitat i el benestar perdut, i aquesta recuperació no es pot produir, no pot tenir lloc sense renunciar a tot allò que no és raonablement finançable, i no pot produir-se sense renunciar a tot allò que redueixi possibilitats de creixement de la nostra economia i faci grossa la despesa pública.

Senyores i senyors diputats, és el moment de continuar reestructurant la nostra economia, reestructurant el sector públic per adaptar-lo, per optimitzar-lo, a les veritables necessitats reals, sense que sigui necessari disparar la despesa pública. Els serveis públics són elements bàsics i irrenunciables en societats com la nostra, evolucionades, modernes, avançades, però aquestes prestacions tenen una dependència directa de determinats indicadors que hem de vigilar amb molta intensitat. Els serveis públics, el seu manteniment i la qualitat d'aquests serveis depenen del nivell de renda del nostre país, dependran del nivell d'ocupació que té el nostre país, de les persones que treballen i de les persones que contribueixen, i del nombre d'empreses que desenvolupen la seva activitat i també, per suposat, contribueixen.

No hi ha dubte que aquest decret, com dic, implica un seriós, fort, difícil, complex sacrifici, principalment per als treballadors que configuren l'Administració pública de les Illes Balears, i hem de ser conscients i conseqüents que aquest sacrifici significa des d'avui mateix reconèixer una contribució d'aquest personal al servei de l'administració, que se sacrifica en benefici de la nostra comunitat autònoma. Senyores i senyors diputats, ha arribat el moment de demanar esforços i compromisos als que avui tenen feina, als que avui tenen treball, als milers d'homes i dones que constitueixen la major empresa del nostre país, la major empresa de la nostra comunitat autònoma, i que directament gestiona tots i cada un dels serveis que nosaltres rebem. Avui la funció pública ha d'exercir-se des del compromís, sí, però també des de la solidaritat social en tots els àmbits de l'administració, des de l'educació a la sanitat i des de

la justícia a la seguretat pública, de la mateixa manera que ho hem de fer tots els que estam aquí, faltaria més.

I amb aquests sacrificis i amb aquests esforços de què els parl s'emmarca possiblement una de les mesures que més repercussió directa tenen sobre l'economia domèstica, la de determinats funcionaris públics, personal laboral al servei de l'administració, i alts càrrecs de l'administració pública, i em referesc precisament a la supressió d'aquesta paga extraordinària del mes de desembre de l'any 2012 d'aquelles persones que tenen un salari superior als 962 euros, una mesura que no és una mesura aïllada sinó que va amb un conjunt de mesures que també acompanyen aquesta voluntat de reducció del dèficit, mesures que van més enllà en les seves ambicions i fan referència a l'optimització dels recursos, a optimitzar la gestió de forma que es garanteix l'eficàcia dels serveis públics que han de prestar, precisament, els funcionaris al servei de l'administració; els parl en primer lloc de la mobilitat interadministrativa, recollida a l'article 96 d'aquest decret, una mesura que consisteix en una reassignació del personal respectant les retribucions, les condicions essencials del servei i l'illa de residència del personal afectat, de manera que tinguin dret a indemnitzacions si li correspon ser traslladat a un lloc distint. El canvi d'adscripció en el lloc de treball, també recollit a l'article 5, el 96, és una altra de les mesures de reestructuració de l'administració per necessitats del servei o funcionals que es contemplan amb la vocació d'assignar de forma eficient els recursos humans amb què compta aquesta administració amb les mateixes garanties retributives i de mobilitat que hem explicat en el cas anterior.

I també es recullen, per suposat, mesures de control, mesures de control dirigides a promoure la transparència, la transparència dels òrgans estatutaris que per raó de la seva autonomia no els siguin aplicables les disposicions dels presents decrets. Són òrgans que hauran de remetre a la Vicepresidència Econòmica informació sobre les iniciatives que emprenguin per complir les mesures de racionalització de la despesa.

Presumiblement, i és una apreciació en la qual no pens que vagi errat, vostès avui invoquin el que han invocat al llarg de tota aquesta legislatura, entre altres coses que l'aprovació d'aquest decret ni és extraordinàriament urgent ni és extraordinàriament necessària, sense parar-se a pensar que és del tot obligat, que és del tot imprescindible i que és del tot irrenunciable no sols per l'aprovació del Reial Decret 20/2012, que ens condiciona, sinó perquè l'extraordinària i la urgent necessitat a què fa referència el nostre Estatut d'Autonomia queda més que justificada en la situació d'emergència econòmica, una situació d'emergència nacional que obliga a adoptar una quantitat de mesures de reequilibri per reconduir la situació i possibilitar una sortida ràpida i una sortida solvent.

Senyores i senyors diputats, és la meua responsabilitat avui a la qual no em vull resignar de demanar-los que canviïn vostès el seu previsible discurs. Avui pens que tenen vostès una oportunitat per demostrar que estan al costat del que és raonable, al costat del que és responsable, al costat del que és coherent i al costat de l'únic camí de tots els possibles, i que estan vostès al costat del creixement i de la recuperació econòmica.

Avui la societat balear i la comunitat política en el seu conjunt ha de mantenir, ja ho he dit, coherència, la coherència mínima exigible que se li suposa, sense discursos contradictoris, sense discursos de confrontació. Es tracta de sortir d'aquesta situació i, a més, de sortir-ne tots junts. Díficilment s'explicaria un vot en contra de mesures certament complexes, difícils, però dirigides al bé i dirigides a l'interès comú per superar una situació que inevitablement ha de passar. La xifra del dèficit registrat en els darrers sis mesos ens fa ser optimistes, moderadament optimistes, i accentua la nostra convicció que ens trobam en el camí de l'encert.

Sabem que aquestes xifres a vostès, no sé per què, no els entusiasmen; del discurs anterior m'he adonat que aquestes xifres no els entusiasmen, no són celebrades, no són celebrades per vostès, no són celebrades, i són dades que el nostre grup parlamentari, amb moltíssim, moltíssim d'entusiasme celebrem.

Per tant deixin vostès d'estar instal·lats en aquest escepticisme tan radical, dins la negació absoluta, i acompanyin-nos en l'aprovació d'aquest decret que, com dic, és un decret de creixement, de prosperitat, de mesures difícils, complicades, però sí que és cert que és un decret de la recuperació.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

(Alguns aplaudiments)

Intervenció dels grups parlamentaris en torn en contra. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Pilar Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, com ja s'ha dit aquí aquest és el decret llei número 17 d'aquesta legislatura, 17 decrets llei en 14 mesos, la qual cosa no és una casualitat i no és només una qüestió jurídica. Això demostra que, a aquest govern del Sr. Bauzá, li és absolutament igual incomplir la legalitat, ja que no es dóna cap requisit que justifiqui un nou decret llei, ni l'extraordinària ni urgent necessitat en molt bona part d'aquest decret llei. S'incompleix l'Estatut d'Autonomia i la Constitució Espanyola. Però és que a més a més, el decret llei recull un requisit que va en contra de l'esperit del mateix decret llei, ja que com tothom sap, els decrets lleis han de ser provisionals, és una de les seves característiques. Tot el contrari del que fa aquest Decret llei núm. 10 i és convertir en indefinides moltes de les mesures que amb el Decret llei núm. 5, que ara es modifica, eren provisionals. I així per exemple, l'article 7 abans, en el decret

lleï de juny, se suspènien fins a 31 de desembre de 2013 els complements econòmics de la prestació per incapacitat temporal; idò ara el que fa el present decret lleï és regular de forma indefinida els complements econòmics de la prestació per incapacitat temporal.

El mateix vicepresident, el Sr. Aguiló, en el debat del 19 de juny i només han passat tres mesos, feia referència a l'anterior decret lleï, justificant que aquestes mesures eren només temporals, tal i com indicava el decret; idò ara aquestes mesures ja no són temporals, moltes d'elles se fa una regulació definitiva, en contra del requisit del decret lleï. I el diputat del Partit Popular que va manifestar la postura a favor del Govern, deia "cal dir que una gran part d'aquell decret lleï era de caràcter temporal, tal i com es regula"; idò ara resulta que res de temporalitat i sí de definitiu.

Em sap greu que durant quasi tot el debat no hi hagi estat present el conseller d'Administracions Públiques, perquè aquest decret si regula alguna cosa és precisament el personal al servei de l'administració pública. Però igual de greu em sap que cap de les persones que han intervingut abans de jo en aquest debat, ni el vicepresident econòmic, ni el portaveu del Partit Popular, hagin fet ni una sola menció a un organisme que aniquilen per la porta del darrera, el Consell de la Joventut. Se n'averagonyeix, Sr. Vicepresident?

(Alguns aplaudiments)

Vostè creu sincerament que aniquilar el Consell de la Joventut ens traurà de la crisi econòmica en aquesta comunitat? Vostè creu sincerament que es justifica dictar un decret lleï que té en una de les seves disposicions addicionals eliminar el Consell de la Joventut? Quina justificació hi ha per regular per decret lleï l'eliminació del Consell de la Joventut? Cap ni una! L'eliminació del Consell de la Joventut, juntament amb el Consell Econòmic i Social, que vostès també han aniquilat, és una clara mostra que aquest govern del Partit Popular ha decidit governar sense cap altra veu independent, sense participació, sense diàleg, ni consens i amb un absolut sectarisme.

Miri el que deia justament un diputat del Partit Popular la setmana passada a una de les comissions on es tractava que no s'eliminés el Consell de la Joventut. Un dels diputats que recollia en el seu Twitter les paraules o l'esperit de la intervenció del ponent del Partit Popular Sr. Alejandro Sanz; idò un altre diputat recollia en el seu Twitter, el Sr. Camps, el següent: "el Consell de la Joventut havia perdut la seva raó de ser. Grups d'esquerres monopolitzaven l'opinió dels joves...". I continuava, ..., no, no, el més curiós és que només hi hagi gent d'esquerres. I continuava, es veu que no n'havia tengut prou, "quan un òrgan no és democràtic perquè no és representatiu del sentir, en aquest cas dels joves, és lògica la seva supressió".

Per tant, com quedam? Necessitam un decret lleï perquè és molt urgent, perquè estam davant d'una emergència nacional, com aquí s'ha dit, o el que està passant és que si els joves no porten una samarreta blava amb gavines blanques, ja no poden ser membres del Consell de la Joventut?

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

A mi sincerament em sembla lamentable. I animam els joves perquè continuïn compromesos, amb el suport o sense el suport del Govern, compromesos amb la política, amb la societat, perquè això és un atac directe del Partit Popular cap els joves i cap a la seva llibertat.

I com que vostès no han dit ni paraula d'aquest organisme, he volgut començar jo en aquest tema. L'argument de la crisi econòmica, de la reducció del dèficit i del gran cost d'uns 120.000 euros que té aquest organisme, el Consell de la Joventut, segurament serà utilitzat aquí com a motiu principal de l'eliminació d'aquest organisme. Però no els cau la cara de vergonya senyors del Govern del Partit Popular que mentre eliminen un consell de participació, com és el de la Joventut, mentre eliminen el Consell Econòmic i Social, continuen fomentant una nova comissaria política a Formentera, un delegat del Govern a Formentera que no havia existit mai, que no l'ha demanat ningú!

(Alguns aplaudiments)

El Consell de Formentera hi està absolutament en contra i que costarà més, ja està costant més d'allò que costava el Consell de la Joventut. Esper que algú surti aquí a donar la cara per donar explicacions de tot això.

I home! Ja està bé sentir en aquesta tribuna parlar de segons quins *despilfarros*, perquè hi ha el que vostès anomenen *despilfarros* o, millor dit, malbarataments, que van parir alguns serveis, hospitals, escoles públiques, etc. I té raó el Sr. Vicepresident quan parla de malbaratament dels sous públics l'any 2007, perquè li recordaré, Sr. Vicepresident, que l'expresident Matas l'any 2007 encara presentava l'òpera de Calatrava! O sigui que una mica més de vergonya política!

(Alguns aplaudiments)

O com a mínim ser una mica més prudents i cautelosos a l'hora de culpar de tot el que està passant en aquests moments a una anterior gestió.

Per altra banda i continuant amb el decret lleï, hem de dir com ja s'ha dit aquí, que modifica el que va ser aprovat només fa tres mesos, el Decret lleï 5/2012. I l'argument és que aquest nou decret lleï el que fa és adaptar un reial decret lleï de l'Estat espanyol que es va aprovar el mes de juliol, sobre la rebaixa dels sous dels funcionaris i altres mesures, el que fa -com dic- és adaptar-se a aquest reial decret lleï. Però això és cert només en una part, perquè en molt bona part aquest decret lleï que avui discutim, va molt més enllà d'allò que diu el decret lleï aprovat per Madrid i que evidentment és d'obligat compliment. El que es fa ara és capgirar de dalt a baix les mesures que afectaven els treballadors públics de la nostra comunitat i que ja eren prou dures. Només una dada, el primer decret lleï en matèria de personal, el 5, s'ha aprovat el mes de juny, tenia 56 normes

entre articles, disposicions addicionals, finals, etc. Ara, aquest nou decret llei modifica 26 d'aquelles normes.

És a dir, en tres mesos vostès modifiquen en més d'un 50% el que van aprovar ara fa tres mesos. Un desgavell, Sr. Vicepresident, i una improvisació que jo crec que ni el més aficionat a la funció pública ho podria fer pitjor. Fins i tot anul·len acords de Consell de Govern de fa dos mesos, concretament el dia 29 de juny. I ara el Partit Popular i el Sr. Bauzá estrangulen encara més els servidors públics de la comunitat autònoma, mestres, sanitaris, personal que atén el públic, etc. El Sr. Vicepresident acaba de dir aquí quan ha pujat a la tribuna, que els treballadors públics són el veritable motor de l'administració i que se'n senten vostès molt orgullosos. No sé per què es mostraven tan orgullosos fa dues setmanes d'anunciar que havien acomiadat a més de 2.000 servidors públics, entre funcionaris i servidors públics de les empreses públiques. Quin cinisme, Sr. Vicepresident! No se pot estar a tots els costats, no es poden prendre determinades mesures i després continuar estrangulant els servidors públics.

I per exemple en aquest decret llei que avui aprovam, una bona mostra de com vostès van molt més enllà del que els exigeix Madrid. A l'article 7 es deroga un acord del Consell de Govern de 29 de juny, com deia abans, en el qual es feien excepcions a la suspensió del complement econòmic que completa la prestació per incapacitat temporal. Tot això què vol dir? Idè que abans de juny, abans que governàs també el Partit Popular, les baixes de tots els treballadors públics es complementaven fins al cent per cent de les retribucions. A partir de juny d'enguany, amb el seu decret núm. 5, es varen suspendre tots els acords en aquest sentit. Però afortunadament varen fer algunes excepcions, varen exceptuar les incapacitats temporals derivades de risc durant l'embaràs, la lactància natural, els processos que requereixen intervenció quirúrgica, hospitalització o tractament hospitalari, derivats de determinades malalties oncològiques, psíquiques, neurològiques, etc. Tot això per acord de Consell de Govern de 29 de juny.

Supòs que durant l'estiu degueren pensar que havien estat massa generosos amb els treballadors públics que tenien determinades malalties. I el que ara fan és derogar aquest Consell de Govern i queden fora casos d'incapacitats derivades d'embarassos i determinades malalties. És a dir, el missatge el Govern per als treballadors públics és prohibit posar-se malalt i sobretot prohibir quedar-se embarassada, no sigui que després es tengui algun problema perquè el Govern -com dic- s'ha carregat aquesta excepció.

I una altra incongruència. A partir d'ara s'exigeix la baixa o el certificat metge des del minut zero en què un treballador públic té una indisposició. Jo crec que això és mostrar molta desconfiança en els treballadors públics. Si vostès han detectat que algun treballador públic podia abusar d'aquesta situació, el que han de fer és atacar aquest possible frau. El que no val és, amb l'excusa d'un possible frau, eliminar tot un seguit de drets que fins ara havien conquerit els treballadors públics que vostès anomenen privilegis i nosaltres drets conquerits. A més a més, això encara provocarà que la gent falti més a la feina i encara s'aturarà molt més la sanitat pública, perquè si per una indisposició d'un treballador públic que l'impedeix, tal vegada només un dia per un virus o el que sigui, acudir al seu lloc de

feina, resulta que haurà d'anar corrent o bé a urgències o al metge de capçalera per obtenir aquest certificat.

I per últim, mentre s'ofega econòmicament i en drets laborals els treballadors públics, aquest decret llei aprofita per ser generós econòmicament amb determinats alts càrrecs del Servei de Salut. Mirin, disposició final segona, resulta que fan una nova reestructuració del Servei de Salut, reestructuració que com ha dit abans el meu company, en cinc mesos n'han fet tres. El que està passant en el servei de Salut és de jutjat de guàrdia i mereixeria tot això un debat a part, i no estic parlant ara de l'assistència sanitària, sinó del desgavell organitzatiu dins l'ib-salut. En el mes de març, Decret Llei 3/12, de 9 de març, de mesures urgents per a la reestructuració del Servei de Salut; juliol, Decret Llei 9/12, de mesures per a la reorganització del Servei de Salut; i ara, mes de setembre, un nou decret llei que reestructura el Servei de Salut.

I què es fa ara? Per què es modifica? No és innocent aquesta reestructuració de l'ib-salut. El que s'està fent ara és passar de dos òrgans de direcció que existien fins ara, es passa a 14. Repetesc, es passa de dos òrgans de direcció a 14 i per què es fa això? Perquè així, a partir d'ara, no es necessitarà cap requisit ni convocatòria pública, triant a dit determinades persones. I en segon lloc i aquesta és la major incongruència d'aquest decret llei, perquè podran cobrar més ja que aquests càrrecs han quedat com a excepcions de la limitació que els progressistes vàrem imposar que cap càrrec no cobràs més que un director general. I què vol dir això? Que si ara n'hi havia dos, a partir d'ara n'hi podrà haver 14. I ara veurem en pocs dies com es nomena un director de Recursos Humans que, com que no es va poder presentar a la plaça convocada perquè no reunia els requisits, com ara passa a ser càrrec directiu, el Sr. Conseller de Salut el podrà triar lliurement i li podrà pagar més, perquè, com deia, el Partit Popular ha acordat que determinats alts càrrecs de salut sí puguin cobrar més que un director general. I amb tot el que està passant, amb la situació de crisi econòmica, ens porten aquí la convalidació d'un decret llei per llevar drets econòmics i laborals als empleats públics, però a la vegada i per la porta del darrera, preparen el terreny perquè n'hi hagi 12 alts càrrecs més en sanitat que cobraran més.

Però continuam amb el cúmul de despropòsits d'aquest decret llei, això pot resultar una anècdota, però no vull deixar de dir-ho. Resulta que aquest decret llei es publica en el *BOIB* dia 1 de setembre en castellà, no sabem si perquè el de juny va ser en català, era abans de la Llei de funció pública i ara ja se'ls ha contagiada a tots i les normes es publiquen en castellà. Bé, aquest decret llei segurament, per les errades que conté, va ser escrit per part del tècnic en català. I després algú es va dedicar a traduir-ho tot, perquè si no, no s'entenen algunes de les errades. Així l'article 91 diu, sobre els canvis d'adscripció als llocs de feina, "*los cambios de adscripción deberán respetar en todo caso la retribución ... y en su caso se modificará la adscripción del puesto provisto provisional definitivamente por la persona funcionaria afectada*". Supòs que devia voler dir "*para la persona funcionaria*". Això que pot ser una anècdota resulta que es repeteix en el text.

A l'article 10 on es regulen les vacances diu que els treballadors públics tendran dret a "*unas vacaciones retribuidas de 22 días hábiles por cada año completo de servicio activo*". Si ens atenem a la literalitat d'aquest article, vol dir que un funcionari que hagi treballat 10 anys tindrà 220 dies de vacances en un any...

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Crec que seria bo que amb aquests bunyols de decrets llei que ens porten aquí, mes rere mes, com a mínim fossin una mica més rigorosos.

I per últim, ara sí acab. He tornat a sentir aquí que a l'anterior legislatura, l'any 2011, s'havien creat 6.000 llocs de funcionaris, que hi havia 6.000 funcionaris més. Els recordaré, saben per què hi havia 6.000 funcionaris més? Perquè resulta que a l'anterior legislatura, la del Sr. Matas, quan el Sr. José María Rodríguez era conseller, se'n recorden?, saben qui és el Sr. Rodríguez?, perquè ja sé que vostès ara ni el coneixen, com d'aquí a pocs dies no coneixeran la Sra. Esperanza Aguirre, però jo els ho dic: el Sr. Rodríguez va aprovar tres plans d'estabilitat, dels quals dos es varen executar i varen prendre possessió a la passada legislatura. I per últim he de dir-li que el que es va fer és estatutaritzar el personal que treballava als hospitals d'Inca, de Manacor, Gesma, etc. Tot això és allò tan greu que veuen en la creació de 6.000 funcionaris que és absolutament mentida, amb gent que treballava ...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Acab tot d'una. Gent que ja treballava per l'administració pública, que cobrava de sous públics.

Acab dient que no ens entusiasma ni aquest decret llei ni les xifres que ha donat aquí el Govern, s'escandalitzava el portaveu del Partit Popular. Com ens poden agradar les xifres del Govern si estam davant les xifres d'atur més altes de la història? No podrien ser vostès una mica més prudents, hi ha gent que ho està passant molt malament. L'agost 3.500 aturats més que l'any passat.

Acab, Sr. President. Per tot això el nostre grup votarà en contra d'aquest decret llei i també anunciam que evidentment no estarem d'acord que es pugui tramitar com un projecte de llei, perquè el que s'hauria de fer és retirar-lo, tornar-lo enrera i presentar aquí un projecte de llei, amb tramitació ordinària, tal i com va dir la setmana passada el president Rotger, president d'aquest parlament, que ja estava bé d'abusar dels decrets llei.

Gràcies, Sr. President.

(Aldarull i alguns aplaudiments)

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sr. President, voldria intervenir per al·lusions.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, per què em demana la paraula?

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Perquè la Sra. Pilar Costa ha fet al·lusió a unes piulades i ha fet unes consideracions posteriors sobre les piulades que...

(Remor de veus)

Per tant, jo crec... M'he sentit al·ludit, el nom meu ha sortit, i per tant crec que com a mínim necessit poder explicar...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, Sr. Diputat, jo també l'he sentit. Sí, jo precisament el que he sentit és que la Sra. Costa deia que el diputat havia posat en el seu Twitter unes frases i tal. Jo puc entendre que efectivament vostè ha estat al·ludit o ha estat mencionat, però de totes maneres, per l'hora que és i donades les circumstàncies...

(Rialles i remor de veus)

No, no...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

És un minut, és un minut.

EL SR. PRESIDENT:

Li don la paraula per un minut. No, no, deixi'm acabar, però. Li don la paraula per un minut, perquè crec... (...) sobre allò de les piulades crec que són debats que han de ser a un altre lloc.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

No, jo simplement..., una simple referència...

EL SR. PRESIDENT:

(Remor de veus)

Té vostè la paraula per un minut per aclarir aquest fet.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

EL SR. PRESIDENT:

Sí, jo el que volia dir a les piulades és que el Consell de la Joventut no són tots els joves, fins i tot que la immensa majoria dels joves no se senten en absolut identificats amb el Consell de la Joventut...

Per favor...

(Remor de veus)

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...i gosaria a dir que fins i tot la majoria desconeixen l'existència d'aquest consell de la Joventut. Alguns, i açò també ho diu al Twitter, han volgut -insistesc- monopolitzar amb els doblers de tots la voluntat i l'opinió dels joves, i, com a última reflexió, els joves no perden res en absolut amb la supressió d'aquest consell de la Joventut, i els ciutadans...

...i la sentència ho diu així, anava destinada a promoure un mitjà de comunicació. On són aquests recursos? Per cert, Sr. Conseller, el Govern ja els ha reclamat?, els tenim a punt d'entrar en els pressuposts, als fons de recursos públics?

(Més remor de veus)

...i els ciutadans ens estalviarem 120.000 euros cada any i deixarem d'engreixar un deute que ja supera els més de 1.000 milions d'euros.

La cultura de la subvenció d'aquell període era la cultura que atorgava quasi 600.000 euros a una entitat, una associació familiar, AFA Educació, quasi 600.000 euros en subvencions per a coses que encara desconeixem en què es van traduir. I ho desconeixem perquè aquest parlament va reclamar que es justificués i s'investigués el destí d'aquells recursos, però el Parlament, amb majoria del Partit Popular, va decidir que no en volia saber res, 600.000 euros. Cultura de la subvenció, i ara ens vénen aquí a predicar una nova cultura que vostès durant el seu període no van ni practicar ni tenien intenció tan sols de fer-hi front.

EL SR. PRESIDENT:

S'ha esmentat el Consell de Joventut. Tampoc no era el meu primer punt; sí un dels meus principals punts, però em sembla absolutament injusta la referència al Consell de Joventut que s'ha fet. El Consell de Joventut d'aquesta manera s'extingeix a través de la disposició adicional segona.

Gràcies, Sr. Diputat.

(Continua la remor de veus)

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Martí.

Per favor...

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, la veritat és que hauré d'alterar la intervenció que tenia prevista. A mi em sembla que la primera obligació és fer referència a una cosa que deia el conseller i començar amb una cosa que deia el Sr. Conseller, el Sr. Aguiló, que feia esment al fet que moltes de les mesures que avui s'aproven, o que s'han anat tramitant durant aquests mesos, s'haurien d'haver pres ja durant l'any 2010, 2009, 2008. Però el 2008 el Partit Popular no duia res en el seu programa electoral respecte d'aquestes mesures per fer front a una crisi que ara avui sabem que el Partit Popular ja percebia, ja veia el desert del Sinaí, el veia a punt. Per tant en el seu programa lògicament havia de preveure mesures per fer front a aquest desert.

El primer que farà un govern, i ja li ho dic, del PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, li ho puc assegurar, és restituir el que avui a través d'aquest decret llei s'anul·la, es deroga, la Llei de joventut que es...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor... Sr. Camps, per favor...

Sra. (...).

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

No duia res de la teoria econòmica, no duia res de l'ortodòxia, no duia res de la cultura, de la nova cultura de la subvenció. No ho podia dur, perquè el període 2002-2007 va ser un període de dispensi, de perversió absoluta de la política de subvencions. O no és així -i no faig al·lusió a cap diputat- o no és així amb les subvencions de 450.000 euros a una agència, l'Agència Balear de Notícies?, una aportació que representava quasi el cent per cent del cost d'aquesta agència, i la qual, lògicament...

...la Llei de joventut que es modifica, i la Llei del Consell de Joventut de les Illes Balears que es deroga. S'elimina el Consell de Joventut. La primera mesura serà restituir el Consell de Joventut com a òrgan bàsic per a una política pública de joventut, on els joves són actius, són participants, fan possible que una política sigui realment participativa i propera als joves.

Avui és un dia trist en aquest sentit, perquè es deroga, s'elimina un ens públic creat amb l'objectiu de donar als joves la participació en aquesta societat, en les decisions que són importants en aquesta societat. És un instrument de participació i interlocució de la joventut de les Illes, i se l'extingeix amb l'argument de la contenció pressupostària i de les duplicitats, quan la raó més real que la realitat mateixa és que s'elimina o modifica a conveniència allò que el Govern no controla o qüestiona la seva política. Ho fa amb el Consell Escolar de les Illes Balears, ho fa amb el Consell Econòmic i Social, i ho fa amb el Consell de Joventut de les Illes Balears. Ho fa no per raons vinculades al dèficit econòmic, sinó per raons polítiques i ideològiques.

El Partit Popular d'avui no és, en aquest sentit, el mateix Partit Popular de 1985, que combregava amb certs consensos, com el lingüístic o el de la participació juvenil. La llei que creà el Consell de Joventut de les Illes Balears és una llei emmarcada en el consens polític, i amb la convicció ideològica que els joves han de tenir una presència activa en la nostra societat, i que aquesta presència activa ha de tenir el suport i ser promoguda des de l'administració pública, una llei de consens gestionada i tramitada, per cert, pel Partit Popular, signada en la seva publicació pel president Gabriel Cañellas. Allò que el Partit Popular d'avui no controla esdevé, en paraules del Partit Popular ara, en grups d'esquerres catalanistes amb un "xiringuito". Vaja, açò són les seves paraules i les seves qualificacions per a aquest organisme.

Amb l'extinció del Consell de Joventut i el traspàs de les seves funcions i serveis a l'Institut Balear de Joventut el Govern segur que se sentirà més tranquil i més segur. Ara farà de presidenta del Consell de Joventut la directora de l'Institut Balear de Joventut, o qui sap si fins i tot el president de Noves Generacions, un institut que s'ha reduït a la mínima expressió i que, per cert, l'únic que fa actualment és allò que li mana la seva directora: res; un equip tècnic de professionals excel·lent dirigit per una directora que l'única feina, la seva prioritat, és intentar que l'institut no desenvolupi la seva feina i la seva tasca.

S'utilitzen, com deia, les raons econòmiques. Falses, absolutament falses. Es diu i es juga amb els números per justificar una decisió política, una decisió ideològica; es diu, s'ha dit, i a més ho he tornat sentir ara, que el Consell de Joventut tenia darrere un deute. Fals, mentida, absolutament mentida...

(Remor de veus)

...entre altres coses perquè aquesta institució no té capacitat d'endeutament, entre altres coses per açò i, entre altres coses, perquè aquest deute en tot cas és un deute derivat d'un retard en els pagaments, un retard que té una explicació, i té una explicació...

(Continua la remor de veus)

...un retard que té l'explicació...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...que l'aportació del 2011 es va fer efectiva l'abril del 2012, i el 2012 el Govern aprovava una partida de 121.000 euros, sí, efectivament, que és la mateixa que es fixava feia 10 anys, que encara a hores d'ara no ha cobrat. Però si el pressupost s'executa tal com es preveia, doncs el deute, que el deute és el retard en pagaments, seria exactament zero. No només zero, fins i tot podríem dir que té superàvit.

I quin és el deute?, i quin és el deute? El deute són 58.000 euros derivats d'una reestructuració laboral, derivada directament de la implicació del Consell de Joventut per reduir despeses, i de 20.000 euros de despesa amb proveïdors. Aquesta és la realitat. La resta són números ficticis que vostès saben que són falsos, que no són certs, i que mai no els podran justificar.

(Més remor de veus)

La realitat, torn a insistir, és que el Consell de Joventut molesta, molesta ara, però no molestava, no fa tant, quan per exemple en una comissió de Benestar Social es deia que el Govern estava compromès amb el Consell de Joventut; açò s'ha dit, "el Govern de les Illes està compromès amb el Consell de Joventut i farà el possible per tirar-lo endavant". Es deia que en aquests moments hi havia un debat a l'Estat espanyol sobre la continuïtat del Consell de Joventut i es deia, però, que "en aquesta comunitat aquest debat no s'ha duit a terme, en aquesta comunitat s'ha cregut en el Consell de Joventut, en aquesta comunitat el pressupost contempla una partida destinada perquè aquest consell funcioni". Qui deia açò? Una diputada del Partit Popular, una diputada que ha tingut una presència activa a Noves Generacions, la Sra. Prohens i Rigo. Per tant la situació del Consell de Joventut deu ser molt millor de la que vostès ara utilitzen i volen desprestigiar quan fa pocs mesos sí que el defensaven, i en canvi ara resulta que és un "xiringuito".

Però passem al contingut, també, més ampli d'aquest decret llei, un decret llei que no és nou, entre altres coses perquè actualitza el decret 5 de dia 1 de juny del 2012 amb unes mesures que diu urgents en matèria de personal i administratives, i actualitza allò que el Reial Decret 20/2012 ja establia, a partir, lògicament, dels mateixos principis que donen cos als decrets anteriors i als plans econòmics financers, i aquests principis són dèficit públic, dèficit públic i dèficit públic, i és que el dèficit públic s'ha convertit, ha esdevingut el millor instrument polític per construir l'horitzó neoliberal en allò públic, neoconservador en allò privat i neoespanyolista en allò col·lectiu. El dèficit públic serveix per destralejar en sanitat, en educació o en benestar social; el dèficit públic serveix per preparar la recentralització de l'Estat menyspreant la voluntat i l'aspiració dels territoris que el conformen.

Açò darrer ho hem pogut veure aquests dies, quan el Senat, a proposta i voluntat del Partit Popular, adverteix que el descompte de resident és un luxe prescindible. Açò s'adverteix, i s'adverteix en la mesura que s'aprova una moció que condició el descompte del 50% per als residents a la disponibilitat pressupostària. I jo em deman: s'ha condicionat l'existència inútil i vergonyosa de la Cambra alta a la disponibilitat pressupostària? Les disponibilitats pressupostàries en el fons són un eufemisme polític, un eufemisme per amagar les prioritats polítiques que no es volen posar en evidència, i per al Partit Popular d'allà i d'aquí la prioritat -està clar, està ben vist- no és Balears, la prioritat és Espanya, allò que no els agrada dir, l'Espanya dels rics, i per salvar Espanya, si s'ha d'acabar amb les Illes a través de la seva dependència del transport aeri, a través de la negació constant del fet diferencial de la insularitat, a través de renunciar a les inversions que ens corresponent, així es farà; tot serà per complir amb els objectius que marquen des de Madrid.

L'altre dia algú ens feia des d'aquesta tribuna aquesta lliçó, es deia "Espanya és un país i Balears és una comunitat autònoma", volent dir que les Illes no som un país, i jo els dic que Espanya és un estat, efectivament, certament, i tant que ho sabem, però el país és allò que la gent identifica amb el seu paisatge, i el paisatge espanyol és cada dia, cada dia, més estrany i més insuportable per als ciutadans d'aquestes illes.

(Remor de veus)

Les polítiques de dèficit públic sense tenir en compte el dèficit social que generen, són una clara expressió d'aquella dita menorquina extreta de l'obra d'Àngel Ruiz i Pablo que diu: "L'operació, senyors, ha anat molt bé, però madona és morta". Espanya sortirà de la crisi, però, senyors, el país, que és la gent, ho ha perdut tot.

El Decret Llei 10, igual que el 5 i que el Reial Decret número 20, utilitzen la via reservada a casos excepcionals i d'urgent necessitat per capgirar allò que havia estat assolit per la via del diàleg, de la participació ciutadana, del procediment parlamentari ordinari. Un decret hauria de respondre a necessitats conjunturals, i resulta que el decret es justifica amb reformes estructurals, que si realment ho són, estructurals, només es poden escometre amb temps, amb reflexió, amb debat, amb consens, res del que acompanya la llei.

L'eliminació del Consell de Joventut no té res a veure amb una reforma conjuntural, no respon a una situació extraordinària ni urgent, ja que s'hagués pogut tramitar perfectament per la via de la llei. A través de decret llei vostès modifiquen la Llei de joventut, sí, modifiquen la Llei de joventut, deroguen la Llei del Consell de Joventut, eliminen drets laborals, fins i tot eliminen la presència -i no sé si els Srs. Diputats són conscients d'açò- la presència a la Llei de joventut dels consells de joventut locals i insulars. No han eliminat només el Consell de Joventut de les Illes Balears, han eliminat de la Llei de joventut la presència, el reconeixement públic de la funció que tenen aquests consells locals i insulars. No passa res.

Una nova norma, com deia, que avui es vol validar i que no fa altra cosa que continuar la tasca política de la destrallada de cada divendres, que ha optat per aquesta política enfront d'altres polítiques possibles, polítiques de redistribuir equitativament i no igualitàriament el pes que el retall en la despesa pública pot tenir en els ciutadans o en les famílies, polítiques que apliquen mesures progressives en la recaptació de recursos, polítiques que no són submises davant les decisions que es prenen a Madrid i que no són solidàries ni justes amb els ciutadans de les Illes.

Mirin, senyors diputats del Partit Popular, fa uns mesos parlàvem de polítiques econòmiques, de la dialèctica o confrontació entre polítiques de reactivació davant polítiques d'austeritat, però avui ja no podem parlar en aquest sentit; el que avui tenim ja no és un debat d'idees, és un debat de fets. Els retalls i les apujades d'impostos que els governs del Partit Popular han aplicat han estat inútils per a la creació de feina, han suposat un atac en tota regla als drets dels treballadors i una destrallada als serveis públics. Què són, si no, 74.960 aturats? Què és, si no, que un de cada quatre ciutadans de les Illes estigui en risc de pobresa o d'exclusió social? Què són, si no, 7.281 aturats que són joves menors de 25 anys? Tot açò ja ho advertia el Consell Econòmic i Social, que demanava textualment "màxima prudència" al Govern a l'hora d'aplicar retallades en la despesa pública perquè no augmentin els desequilibris socials. Ja ho advertia però, clar, és millor no escoltar-ho i és millor, si es pot, eliminar aquell que anuncia allò que en aquells moments està passant: eliminar, liquidar el Consell Econòmic i Social com també aquest govern té previst executar.

Aquest decret 10, com l'anterior, el 5, com l'anterior, juga al joc dels privilegis; eliminar privilegis, no cal justificar-ho perquè és evident; cap privilegi no s'hauria d'acceptar, i en una situació d'emergència econòmica encara menys, i es fa aquest joc subtil per alimentar el descrèdit del sector públic i del treballador públic, un descrèdit que alimenten amb falses informacions com aquesta que el govern anterior havia contractat 6.000 empleats públics, entre altres coses perquè és absolutament impossible, i que lògicament hauran d'explicar, perquè en aquests moments vostès utilitzen les xifres per fer grans titulars, però que són falses, saben que són falses i que les hauran d'explicar. Però a més a més utilitzen i promouen el descrèdit del sector públic i del treballador públic amb vídeos tan inútils i tan vulgars com aquest que Noves Generacions està divulgant aquests dies i que lògicament ha generat un malestar profund, profund, entre el personal docent i entre els sector públic de les nostres illes.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Martí, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Vostès sabran el que fan.

Sí, i vaig acabant. Deia, per suposat, que són destralades una rere una altra, retalls fets sense miraments i sense precisió. I per a exemple d'aquesta imprecisió, el nyap que suposa el cúmul d'errors i d'actuacions que l'únic que generen és inseguretat: incorporen, per exemple, mesures com els permisos, com per exemple el de matrimoni, de 15 dies, quan en molts convenis col·lectius aquest és de 16, de 17 o de 18, que s'aplicarà perquè el decret diu... Què s'aplicarà, ens demanam, quan el decret diu a l'article setzè, textualment: "En l'àmbit de la comunitat autònoma es garanteix el compliment dels convenis col·lectius, els acords i els pactes que afecten el personal laboral al servei de l'administració de la comunitat autònoma i de les entitats que integren..."

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí, per favor, li preg que acabi.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Acab, "el sector públic instrumental d'acord amb la delimitació que marca tal article". És a dir què s'aplicarà? Els quinze dies o el que marquen els convenis col·lectius? No ho deixa definit, es deixarà que es resolgui després. I és que -i ja acab- aquest govern prefereix decretar i després negociar. Tots aquests errors, totes aquestes incongruències no s'haguessin produït amb una negociació prèvia que era necessària, sense cap dubte, no només per participació sinó també per justícia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. En torn de rèplica. Sí, Sra. Prohens, per què em demana la paraula?

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, Sr. President, demanaria la paraula per al·lusions directes del diputat Sr. Martí.

EL SR. PRESIDENT:

He de lamentar no donar-li la paraula perquè no hi hagut cap... l'han esmentada, però no hi hagut al·lusions.

Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Jo vull venir a aquesta cambra amb moltíssim d'optimisme, pensava que avui era o podria ser un gran dia després de conèixer una notícia com la que vàrem conèixer la setmana passada on el dèficit que registra aquesta comunitat no supera el 0,40%. Per tant, pensava que avui seria una sessió de reconeixement a l'esforç, una sessió on tothom reconeixeria que aquest és el camí de l'encert, que estàvem transitat per la bona acció política i de govern, però m'he adonat, efectivament, que vostès per aquí ni volen ni pretenen transitar-hi, sinó tot el contrari.

Deia Groucho Marx una frase molt coneguda, *hoy puede ser un gran día, seguro que llega alguien y lo fastidia*. Doncs, efectivament, avui ha vingut algú i ho fastiguejat instal·lant-se, com sempre, en el discurs de l'alarmisme, en el discurs de l'agitació, en el discurs del catastrofisme, en el discurs dels retalls i en el discurs previsible de sempre, el discurs previsible de sempre. I amb aquest discurs, amb aquestes paraules vostès han perdut la credibilitat mínima exigible que es podia considerar al grup de l'oposició, la credibilitat mínima exigible perquè vostès no suporten les bones notícies, no les toleren, no les encaixen bé, per mostra, els dos darrers debats que hem tingut en aquesta sessió parlamentària.

Però no només això, és que no encerten ni una, no encerten ni una, *no dan pie con bola* i, a més, perden la força per la boca. Jo els diré per què. Recorden vostès el que deien dia 11 de setembre? Jo els ho recordaré, deien l'11 de setembre, *el PSOE afirma que Baleares será rescatada* -no només això, sinó que deien- *será rescatada con un déficit del 3%* -i diuen- *Armengol acusa a Bauzá de esconder las cifras y el PP sostiene que el déficit de los seis primeros meses será mejor*. Només vàrem necessitar dos dies perquè les paraules de la Sra. Armengol acabassin on havien d'acabar, amb un titular, *Baleares registra un déficit del 0,40% del producto interior bruto en el primer semestre del año*. No n'encerten ni una, no n'encerten ni una. Aquesta és la credibilitat que se li suposa al principal grup de l'oposició. Això és crear alarmisme, això és crear confusió i això és crear catastrofisme.

Però no només això, sinó que vostès en aquest tema estan acomplexats, tenen complexos, tenen pors, veuen fantasmes. I per què dic això? Pel següent, perquè hi ha coses que s'han de saber, perquè es diu en el meu poble que allò que no es diu no se sap, per tant, jo ho he de dir perquè tothom ho sàpiga. Miri, fa pocs dies, abans que es conegués aquest indicador del dèficit, vostès, amb tota la intencionalitat del món, registren una pregunta parlamentària dirigida al Govern per tal que faci una anàlisi de xifra de dèficit, quan encara no se sabia la xifra de dèficit, però, què passa? Quan es coneix la xifra de dèficit, què fan vostès? Van i la retiren, van i la retiren, però vostès què s'han cregut? Això és nivell parlamentari? Això és credibilitat? Això són complexos que vostès tenen, això són pors i això són fantasmes que vostès veuen i el que volen és no reconèixer l'esforç, el sacrifici i que aquesta comunitat autònoma transita pel camí de l'encert, transita pel camí de l'encert.

Estic content que vostès hagin esmentat aquí el Consell de Joventut, però jo els demanaria que quan ho facin la pròxima vegada, no en aquesta qüestió sinó en altres, també s'il·lustrassin suficientment per poder mantenir un debat, com dic, creïble sobre aquesta tribuna, perquè si sabessin segons quines coses vostès no les dirien. L'important o el que m'ha cridat l'atenció és que a vostès els importa més el Consell de la Joventut que el dèficit registrat en aquesta comunitat autònoma, i és així, a vostès els interessa més el Consell de la Joventut que el dèficit d'aquesta comunitat. I per què dic això? Mirin, han emprat, els portaveus dels distints grups parlamentaris, més de cinc minuts en aquesta tribuna per parlar del Consell de la Joventut. Em pareix molt bé, vostès tenen tota la llibertat del món per fer-ho, no he sentit esmentar en cap moment, en cap moment en el darrer debat parlamentari, la xifra de dèficit que registra aquesta comunitat autònoma. A vostès els preocupa més

el Consell de la Joventut que aquesta comunitat autònoma funcioni com ha de funcionar.

Però en qualsevol cas, els diré, el Consell de la Joventut registra avui un deute que supera el milió d'euros, que supera el milió d'euros i aquí ho tenen. Si vostès sabessin això no serien tan agosarats, no tendrien tanta valentia i no pujarien a aquesta tribuna dient qualsevol cosa. I els diré més, vostès saben, perquè ho han de saber, que una presidenta del Consell de la Joventut va haver de demanar un préstec personal per poder assumir els deutes del mateix Consell de la Joventut perquè es pogués mantenir i pogués funcionar perquè el Govern de les Illes Balears no ho afrontava. Vostès sabien això? Si no ho saben, ho havien de saber perquè és la seva responsabilitat.

Sembla ser que a vostès els aturen pel carrer, que els estiren dient-los, què passa amb el Consell de la Joventut? Doncs, mirin, passa que té un deute d'un milió d'euros. Això és el que passa amb el Consell de la Joventut. Volen continuar vostès mantenint aquest discurs del dèficit? Volen vostès continuar mantenint aquest òrgan amb aquest nivell de deute? Així els ha anat a vostès i així ens ha anat a tots nosaltres.

Miri -i acab-, Sr. Pilar Costa, jo crec que el seu grup parlamentari hi ha dies que s'hauria de replantejar, i li dic amb tots els respectes, *cuál es el torero que tiene que salir a la plaza* -sí, senyor- *cuál es el torero*, perquè hi ha vegades que surten els menys indicats i els que menys exemples poden donar. I això avui ha succeït amb la seva persona, Sra. Pilar Costa. Vostès ens parla de funció pública, de retalls, vostè sap, i nosaltres sabem, que vostè va ser la primera consellera en la història d'aquesta comunitat autònoma que nomena una directora general sense tenir les competències la comunitat autònoma. Això és terrible. Quina feina tenia aquesta persona? Directora general de Justícia. Qui té les competències en matèria de justícia? El Govern de l'Estat. Així ens ha anat i així els ha anat a vostès amb la gestió dels interessos d'aquesta comunitat autònoma.

I també ha mencionat Formentera, no té complexos a l'hora de parlar de Formentera. Quantes persones hi havia instal·lades en el Govern balear de l'illa de Formentera l'anterior legislatura?

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Jerez, per favor.

EL SR. JEREZ I JUAN:

N'hi havia més d'una, n'hi havia almenys dues, n'hi havia a la seva conselleria, n'hi havia designades de qualsevol forma i de qualsevol manera per complir no sabem molt bé quines funcions.

Per tant, Sra. Pilar Costa, plantegi's moltes vegades el discurs que fa, no el to que empra, però sí el discurs que fa perquè hi ha vegades que efectivament, com el seu grup parlamentari, *no da pie con bola* ni l'encerta ni l'endevina.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. Sr. Jerez, sent corregir-lo i crec que aquí qui no dóna *pie con bola* -com diu vostè- és vostè mateix. Li hauré de recordar que jo no vaig crear cap direcció general de Justícia, quan vaig arribar ja estava creada. Segon, de què em parla vostè de competències si el seu govern, quan vostè li donava suport, el Govern del Partit Popular va crear una conselleria d'Immigració. De què em parla? I, en segon lloc, li diré que si la Direcció General de Justícia, segons vostès, no havia de servir per a res ni havia de negociar un traspàs en matèria de Justícia li diré que no entenc perquè la Conselleria d'Administracions Públiques manté una direcció general que es diu Emergències, Interior i Justícia, si no té cap competència tampoc no hi ha d'estar en aquesta direcció general, que l'únic que s'ha fet és agrupar direccions generals, però que continua existint. Així que, un poc més de rigor, Sr. Jerez.

Després, sentir de la seva boca criticar per justificar la creació d'un comissari polític a Formentera, que ens costarà aquesta legislatura més de 400.000 euros, comparant-lo que a l'anterior govern progressista hi hagués persones de Formentera com a alts càrrecs en el Govern, però a vostè li pareix malament o és que està prohibit ser membre d'aquest govern i ser de Formentera? Però això, què té a veure, Sr. Jerez? Això, què té a veure? Se'ls ha vist el plumall, aquest és el problema, és així de trist, això és el que vostès creuen en Formentera. Desgraciadament a aquesta illa ja estan molt acostumats a les mangarrufes del Partit Popular per aconseguir, per guanyar eleccions amb el diputat de Formentera. Ja hi estam acostumats.

Per últim, Sr. Jerez, li he de dir que no, avui no és un gran dia per a nosaltres, vostè ha dit que avui és un gran dia perquè s'aprova el Decret Llei 17 d'aquesta legislatura que retalla drets als empleats públics. Per a vostè això, avui és un gran dia? Jo crec que és un dia molt trist i ningú no ha tengut la valentia de sortir aquí i justificar-me o dir per què es retallen drets econòmics i laborals dels funcionaris i en canvi es compensa econòmicament, una vegada més, els amics d'aquest govern del Sr. Bauzá i del Partit Popular, perquè, a part d'aquella apujada de sous que hem tengut a Presidència i que vostès s'han entestat a seguir fins que no han tengut dues resolucions judicials, a dia d'avui aproven, a través de la convalidació d'aquest decret llei, dotze nous òrgans directius que els permetrà cobrar més que un director general, i això aquí ningú no m'ho ha aclarit.

Per últim, que a vostès els sembli un privilegi posar-se malalt, que un funcionari es posi malalt, si això a vostès els pareix un privilegi, a mi em sembla una irresponsabilitat d'aquest govern del Partit Popular que fins i tot provocarà que persones, empleats públics, del món o del sector sanitari vagin a fer feina a hospitals amb el que això podrà agreujar encara més contagis a determinats pacients. El que haurien de fer vostès és ser més prudents i defensar els empleats públics no només amb paraules sinó també amb fets.

En definitiva, diu que nosaltres parlem més o que hem parlat més del Consell de la Joventut, que creim més en el Consell de la Joventut que no en el dèficit públic. No, el Partit Socialista creu més en les persones que en els números...

(Alguns aplaudiments)

... en això creim, i si vostès inflen el pit només parlant de números, però a dia d'avui estam en la situació social més greu que ha patit mai aquesta comunitat, i aquí s'ha repetit, amb més atur que mai, amb menys professors que mai a les escoles, amb més ràtio d'alumnes per aula, amb pitjor sanitària pública, si vostès se senten orgullosos de la seva gestió aquí els deixam tot sols amb aquesta gestió. El Partit Socialista no els donarà suport.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Costa. Torn de contrarèplica, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Gràcies, Sr. President. Bé, només un apunt més del Consell de la Joventut, només per clarificar-lo, el deute, el retard en pagaments és de 75.000 euros. És així, i tant és així i em dol tant perquè vostès ho saben, que basta, doncs com era previsible, cercar a les seves pàgines web, i els llegiré algunes de les afirmacions que fan vostès, diu el president de Noves Generacions de les Illes Balears en aquest moment, Llorenç Galmés, nota de premsa penjada a la pàgina web, "el deute és de 800.000 euros". Posteriorment, una altra nota de premsa, afirmada o en boca de Cati Civera, vicesecretària en aquell moment, diu, "el deute acumulat és de 800.000 euros, però el deute acumulat de 2008, 2009, 2010 i 2011". Més declaracions, Alejandro Sanz, entre 2009 i 2011, les administracions devien 900.000 euros a les associacions juvenils i 184.000 al Consell de la Joventut, en total un milió d'euros.

Jo crec que li he de donar la raó al Sr. Alejandro Sanz perquè el que realment passa és que efectivament hi ha un deute per part de totes les administracions, locals i insulars i també del Govern, a entitats juvenils que formen part del consell, però no al Consell de la Joventut, a entitats que formen un deute, que pot culpar els governs que vostès vulguin, però és un deute de les entitats juvenils, i en tot cas acumulat, però el deute que té el Consell de la Joventut és, i els ho torn a dir, un deute acumulat per cobrar unes aportacions de 2011 que varen arribar tard i de 2012 que no han arribat.

Però parlem de doblers, de 121.000 euros. Miri, el problema econòmic no és el problema real. Fa no massa dies el BOIB publicava l'adjudicació d'un servei, el servei per recaptar i generar notícies, per un valor de 120.000 euros a l'any, 10.000 euros cada mes. És evident, prefereixen gastar-se els 120.000 euros en publicitat i propaganda, que aquest govern bé que ho necessita, que no en la participació dels joves en un òrgan com el Consell de la Joventut. Prou de doblers, és un tema purament i clarament ideològic. Tant que ho és que el Consell de Joventut, l'actual o el que fins ara era l'equip d'aquest organisme, va proposar al Govern que pogués mantenir la seva activitat a cost zero, a cost zero, sense serveis, sense prestacions, però podent funcionar com a òrgan de participació dels joves, el Govern va dir que no, que no en volia saber res. Més clar em sembla que aigua.

Quant al decret en el seu conjunt, jo moltes coses els podria dir, però efectivament hi ha poc temps, jo ja he dit que em semblava que era un autèntic nyap, un nyap, ho deia amb els permisos que abans em referia, el de matrimoni on s'estableixen un nombre de dies i en canvi els convenis laborals estableixen o han pogut establir d'altres i el decret no resol com açò es traduirà, parla de matrimonis i no parla de parelles de fet o d'unions estables de convivència, no sé si és un error, no ho sé, o és una intenció també ideològica. Deroga, com deia, l'article 64 de la Llei 10/2006, integral de joventut, on es defineix l'objectiu i el paper del Consell de Joventut, però en canvi no s'elimina l'article 68, i li diré què diu l'article 68, diu que en els pressuposts de la comunitat autònoma s'han de consignar anualment com a mínim els crèdits per a les actuacions següents -les relata-, un d'ells és el funcionament ordinari del Consell de la Joventut de les Illes Balears. Un poc de rigor a l'hora d'elaborar el decret s'hagués pogut tenir. És a dir, eliminen el Consell de la Joventut, però no eliminen la seva prescripció, la seva obligació de dotar pressupostàriament el pressupost de la comunitat autònoma per a aquest organisme.

Com deia també, la Llei de joventut, la Llei de joventut no s'estalvia d'eliminar, i tothom ha callat, jo encara esper que municipis i consells insulars diguin alguna cosa, no s'estalvia d'eliminar la presència d'òrgans com el Consell de Joventut insular o el Consell de Joventut local.

Però sense cap dubte, aspectes greus, si hi ha cap, tal vegada ja s'ha esmentat, però em sembla i ho vull reiterar, el de les baixes per incapacitat temporal, no cobrar el cent per cent d'aquestes baixes suposa, al cap i a la fi, penalitzar a aquells que estan malalts, a aquells que tenen una malaltia greu com, per exemple, un càncer que necessita un tractament de quimioteràpia i que aquest tractament s'haurà d'assumir amb un sou que estarà rebaixat el 50% els primers tres dies, posteriorment un 75% i finalment, a la llarga, fins el cent per cent. Però això és absolutament injust i el Govern hauria de saber, percebre, que ha establert coses que són injustes i que es poden resoldre, que s'haurien d'haver resolt i que el Govern les hagués pogut resoldre, ja acab, amb un simple procediment, negociar, parlar abans de decretar. La negociació col·lectiva hauria de ser el procediment normal, ordinari per establir mesures que encara que vostès diguin que són urgents, encara que vostès diguin que són extraordinàries, valdria la pena aquesta negociació.

Jo els inst, malgrat que avui s'aprovi aquest decret, a convocar amb urgència la mesa de negociació amb tots els treballadors públics per resoldre açò, que jo durament diré que és un nyap, però que lògicament els treballadors volen veure resolt de forma precisa, sense inseguretat jurídica, sense inseguretat laboral i amb total precisió i garanties. Esper que almenys aquesta darrera visió sigui compartida i la negociació sigui allò que demà o demà passat immediatament es posin a treballar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí.

Passarem a la votació de la validació o no del decret llei que s'ha debatut.

Passam a votar.

Votam.

33 vots a favor, 25 en contra, cap abstenció.

I un cop validat el decret llei, aquesta presidència demana si qualque grup parlamentari desitja que es tramiti com a projecte de llei?

Per tant, no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
